

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

БРАЋА - НЕПРИЈАТЕЉИ

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
895
21. II 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

УПОТРЕБИКУ
МЕНТАЛНИ
ПОДАЧИВАЧ
И ЖИВОТИЊЕ ЋЕ
МИ ПОМОЌИ!

РАДО,
ИГОНЕ!

НЕЗНАНАЦ ИЗ КОСМОСА

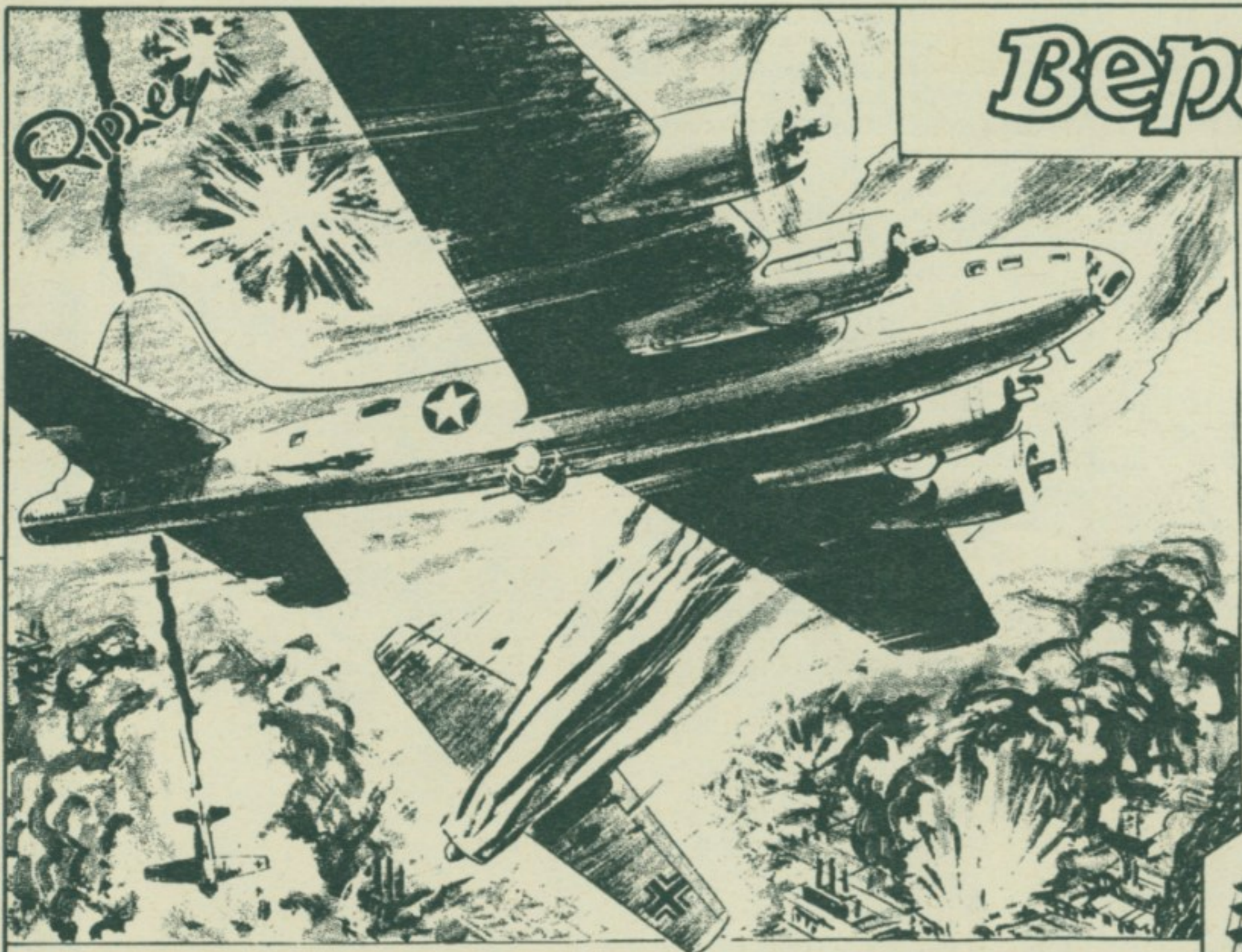
ДОГОДИЛО СЕ...

ТРОЈЕ НА ЈЕДНОМ УЖЕТУ. — Десетогодишњи Зигфрид Шафенрат, његова четири године старија сестра Хелга и њихова мала сусетка Хани Келер из Маријенштата, у Тиролу, пешачили су сваког дана пет киломе-

тара врлетном стазом да би стигли до школе у Лаферсу иако би се до ње, да на реци Ину постоји мост, могло стићи за пет минута. Да би их спасли пешачења, општински оци су за мале ђаке подигли једноставну жичару са свега једном корпом.

Веровати или не!

СНОБ ЖАМФРИ

ПРВИ ЛОРД
ОД
БАКИНГЕМШИРА
(1402-1460)
ПОВУКАО
СЕ ИЗ
ДРУШТВА
ЈЕР ЈЕ
СМАТРАО
ДА ГА ЈЕ
ЗАУВЕК
ОСРАМОТИЛА
СЕСТРА
ТИМЕ ШТО СЕ
УАЛА
ЗА ЈЕДНОГ
ДРВОДЕЈУ.

ИПАК, ЊЕГОВ ДЕДА,
ЈЕДАН НЕЂАК, УНУК,
ПРАУНУК И ЗЕТ БИЛИ СУ
ПОГУБЉЕНИ КАО
ИЗДАЈНИЦИ.

БОМБАРДЕР КОЈИ СЕ НИЈЕ МОГАО ЗАУСТАВИТИ

ЗА ВРЕМЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА ЈЕДНА АМЕРИЧКА ЛЕТЕКА ТВРЂАВА ВРАЋАЛА СЕ ПОСЛЕ БОМБАРДОВАЊА НЕМАЧКОГ ГРАДА КАДА ЈЕ НА ЊУ НАЛЕТЕО НЕПРИЈАТЕЉСКИ ЛОВАЧКИ АВИОН. У СУДАРУ ЈЕ ЛЕТЕКА ТВРЂАВА ИЗГУБИЛА ЈЕДАН ПРОПЕЛЕР, ЈЕДАН ЊЕН МОТОР ЈЕ ПРЕСТАО ДА РАДИ, РЕЗЕРВОАР ЈОЈ ЈЕ ПРОБУШЕН, ПОЛА ЈЕДНОГ КРИЛА И ДВА СТАБИЛИЗАТОРА ОДАЉЕНИ. А ОНА СЕ ИПАК СА СВИМ ЧЛАНОВИМА ПОСАДЕ ВРАТИЛА У БАЗУ. ПРЕ СУДАРА ТВРЂАВА ЈЕ ОБОРИЛА ТРИ, А ПОСЛЕ ЊЕГА И ЧЕТВРТИ НЕМАЧКИ ЛОВАЧКИ АВИОН.

(14. ЈУЛ 1943.)

ВОДЕНА МУВА

SIMULIUM PICTIPES
УВЕК ПОЛАЖЕ
СВОЈА ЈАЈА
НА КАМЕЊЕ
ИСПОД
ВЕЛИКИХ
ВОДОПАДА.

КРОМПИР

КОЈИ ПОДСЕКА
НА ГЛАВУ ВОЛА
НАШАО ЈЕ
АРТУР ТУЧИ
ИЗ ХОМТЕДА
(САД).

У МАНАСТИРУ СИМОНЕТРА

НА АТОСУ (ГРЧКА)
ИМА 600 ЧАСОВНИКА КОЈИ
СУ УВЕК ПОДЕШЕНИ
ТАКО ДА
ПОКАЗУЈУ ПОНОЈ У
ТРЕНУТКУ СУНЧЕВОГ
ИЗЛАСКА.

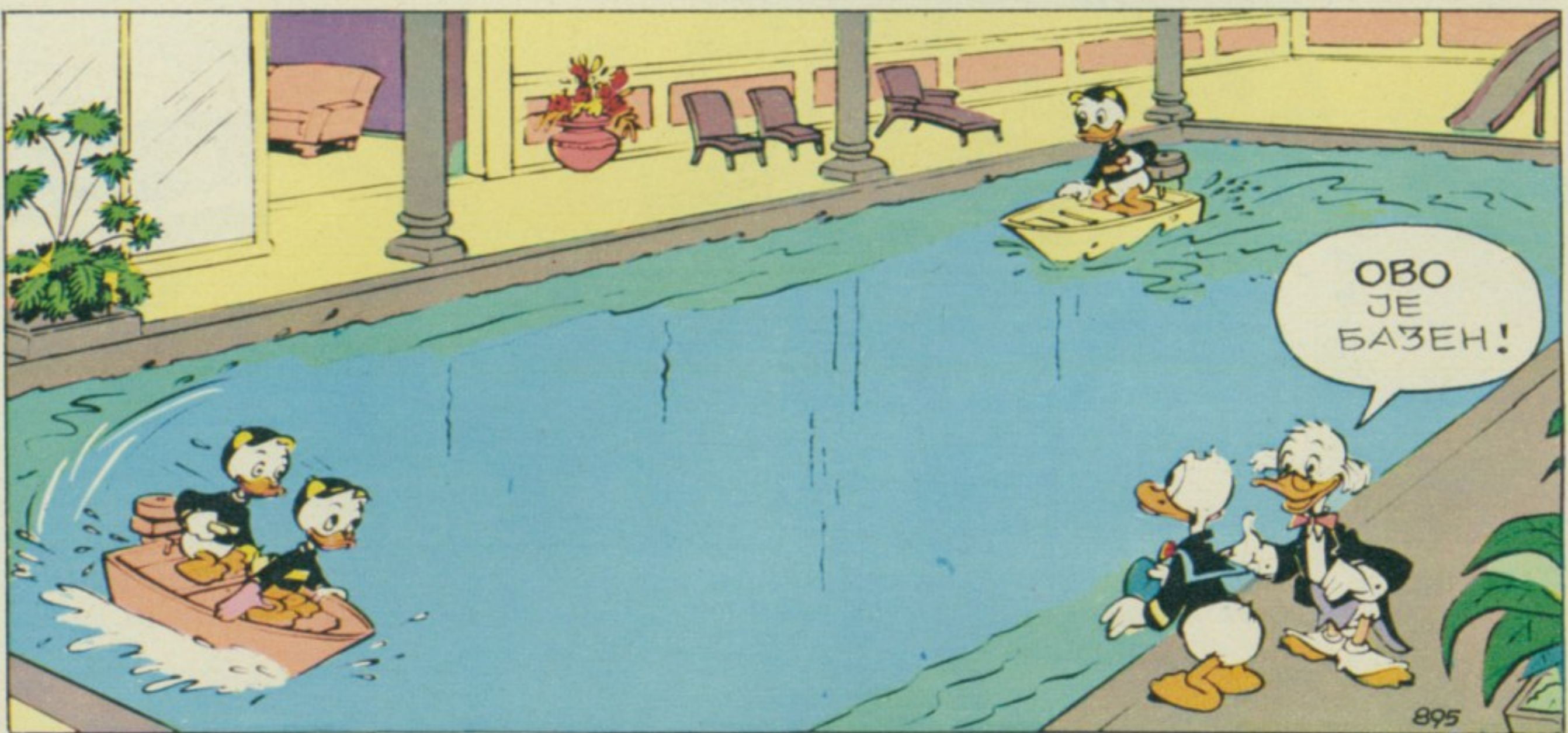
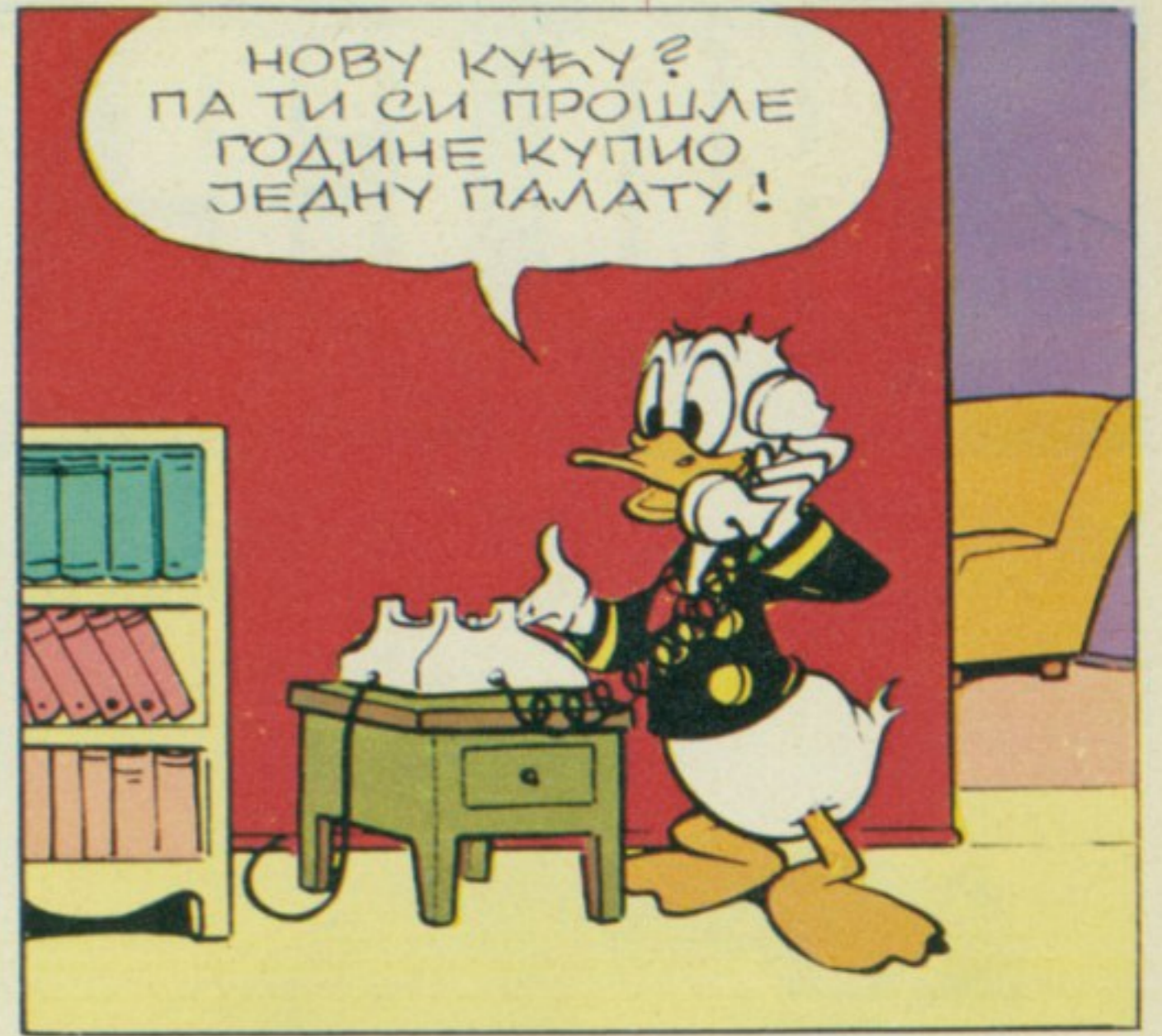

Једна јединица ЛУКОВИЦА ЛАЛЕ

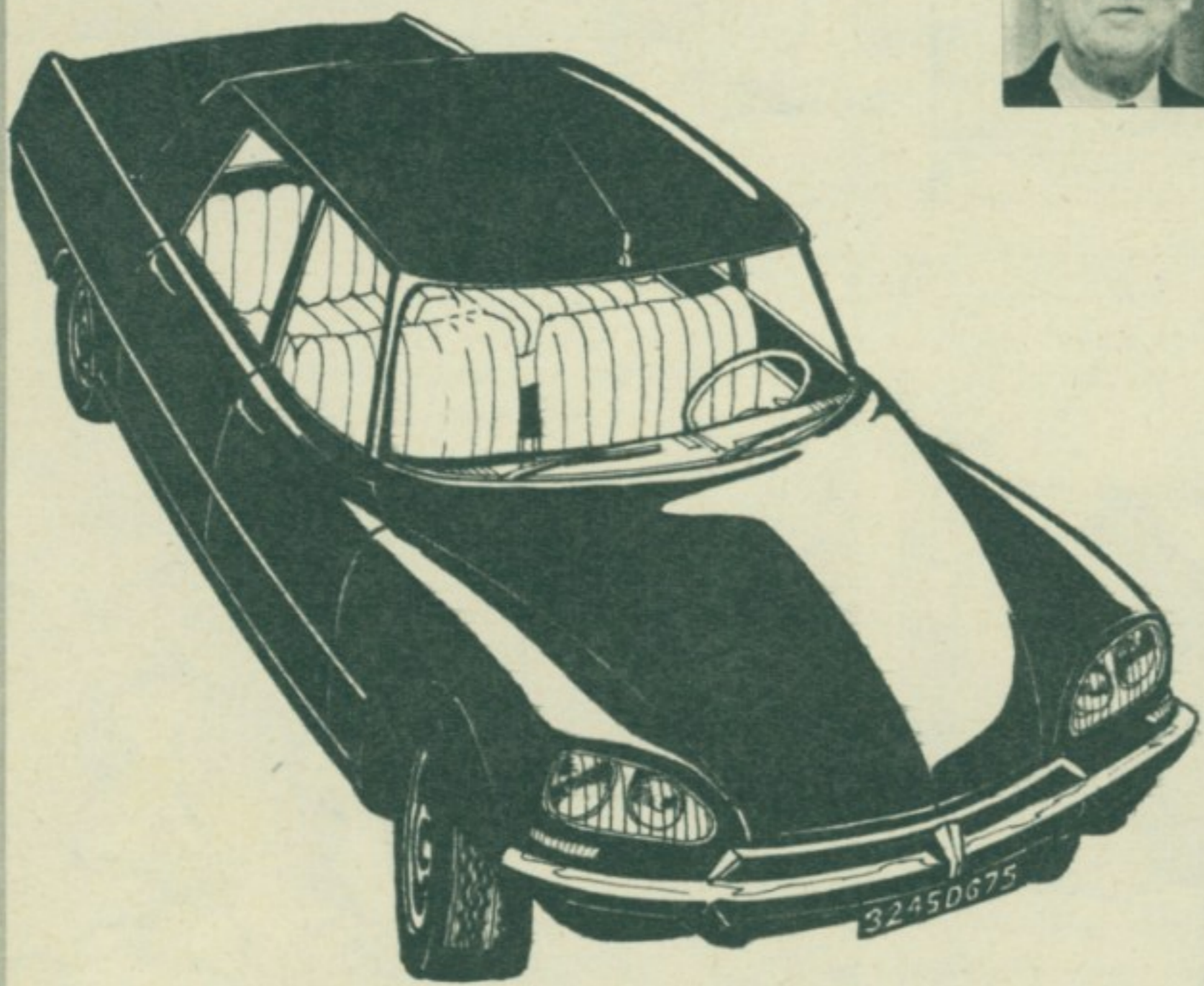
ВРЕТЕ
SEMPER AUGUSTA
ПРОДАТА ЈЕ
У ХОЛАНДИЈИ
1625. ГОДИНЕ ЗА
4 МИЛИОНА
СТАРИХ ДИНАРА.

WALT
DISNEY

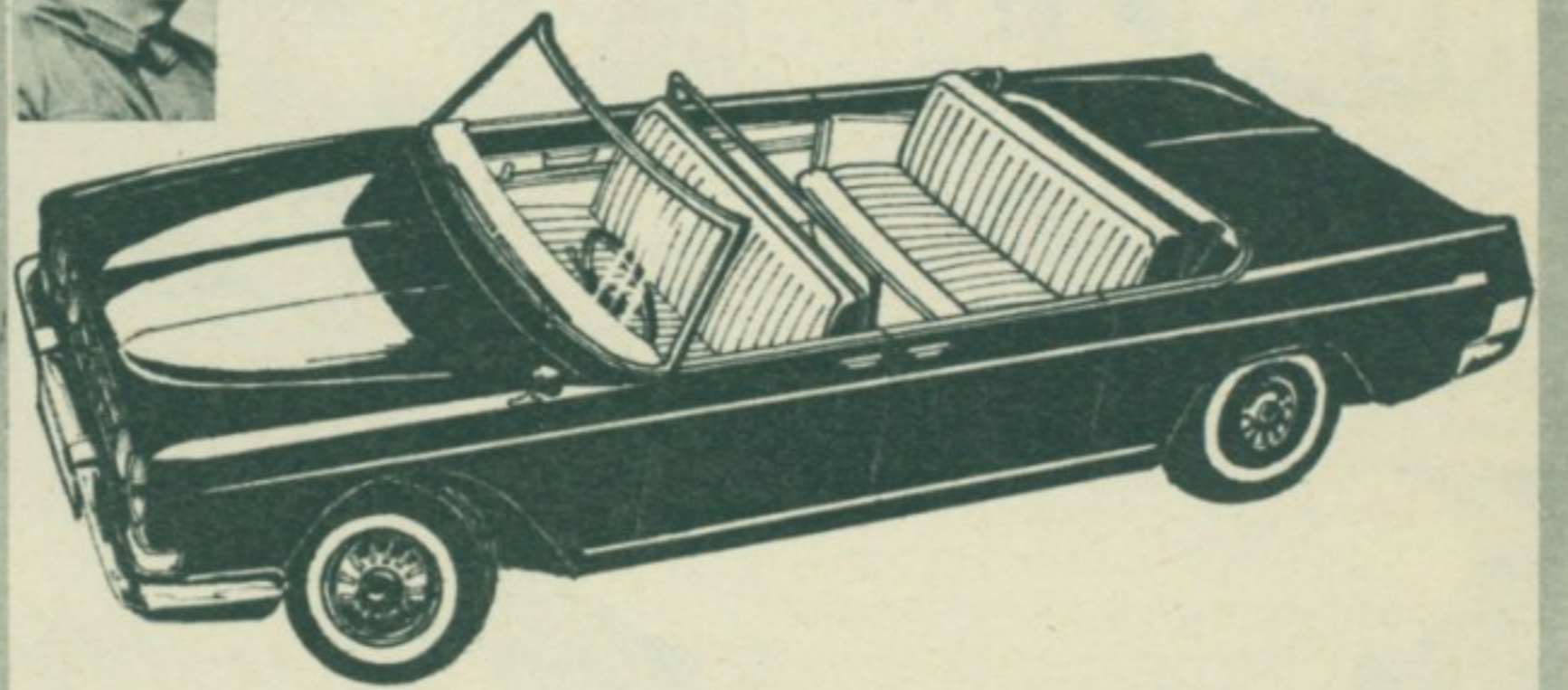
ПАЈА
ПАТАК

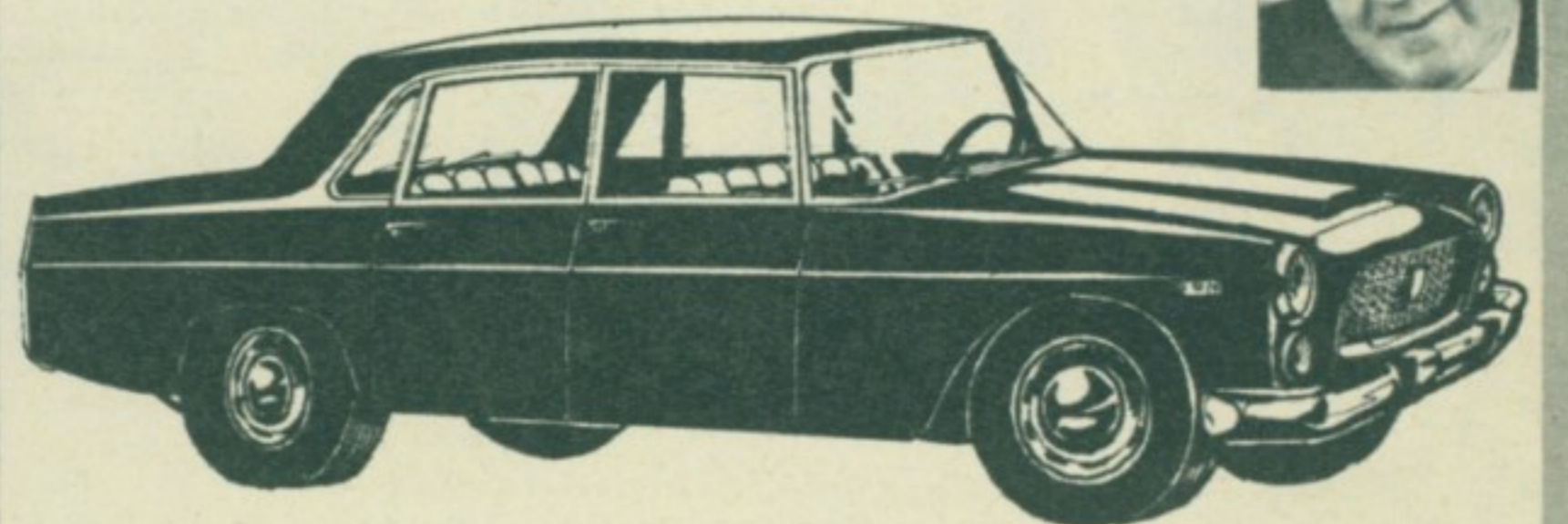
КО СЕ У ЧЕМУ ВОЗИ?

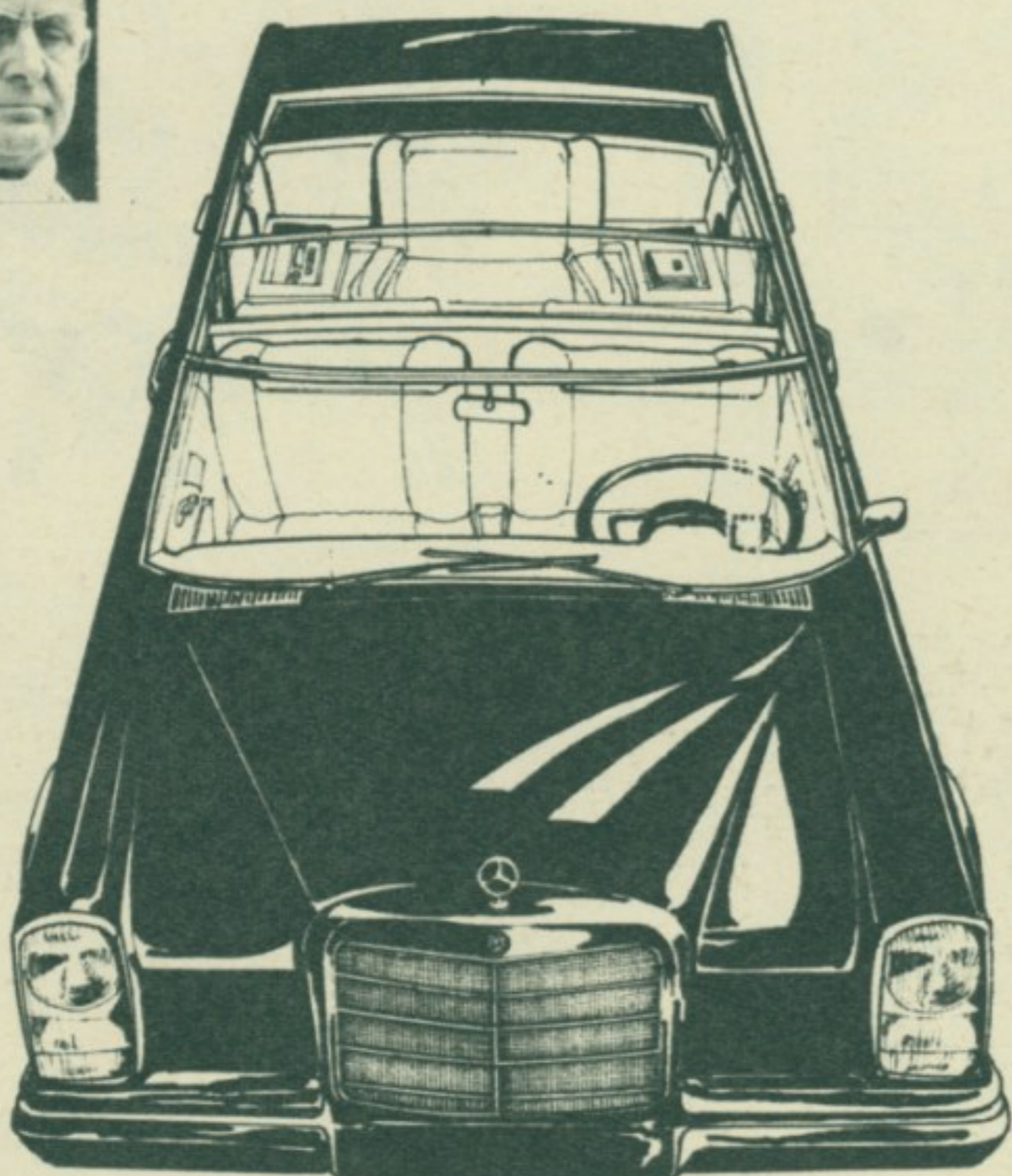
ШАРЛ ДЕ ГОЛ, председник Француске Републике — **СИТРОЕН СПЕСИАЛ**, 4 цилиндра, 2175 цм, 100 КС, 170 км/ч, дужина преко 6 м.

МАО ЦЕ ТУНГ, председник НР Кине — **ХОНГШИ** (у преводу Црвена застава), 8 цилиндра, 5600 цм, 230 КС, 220 км/ч, дужина преко 6 м.

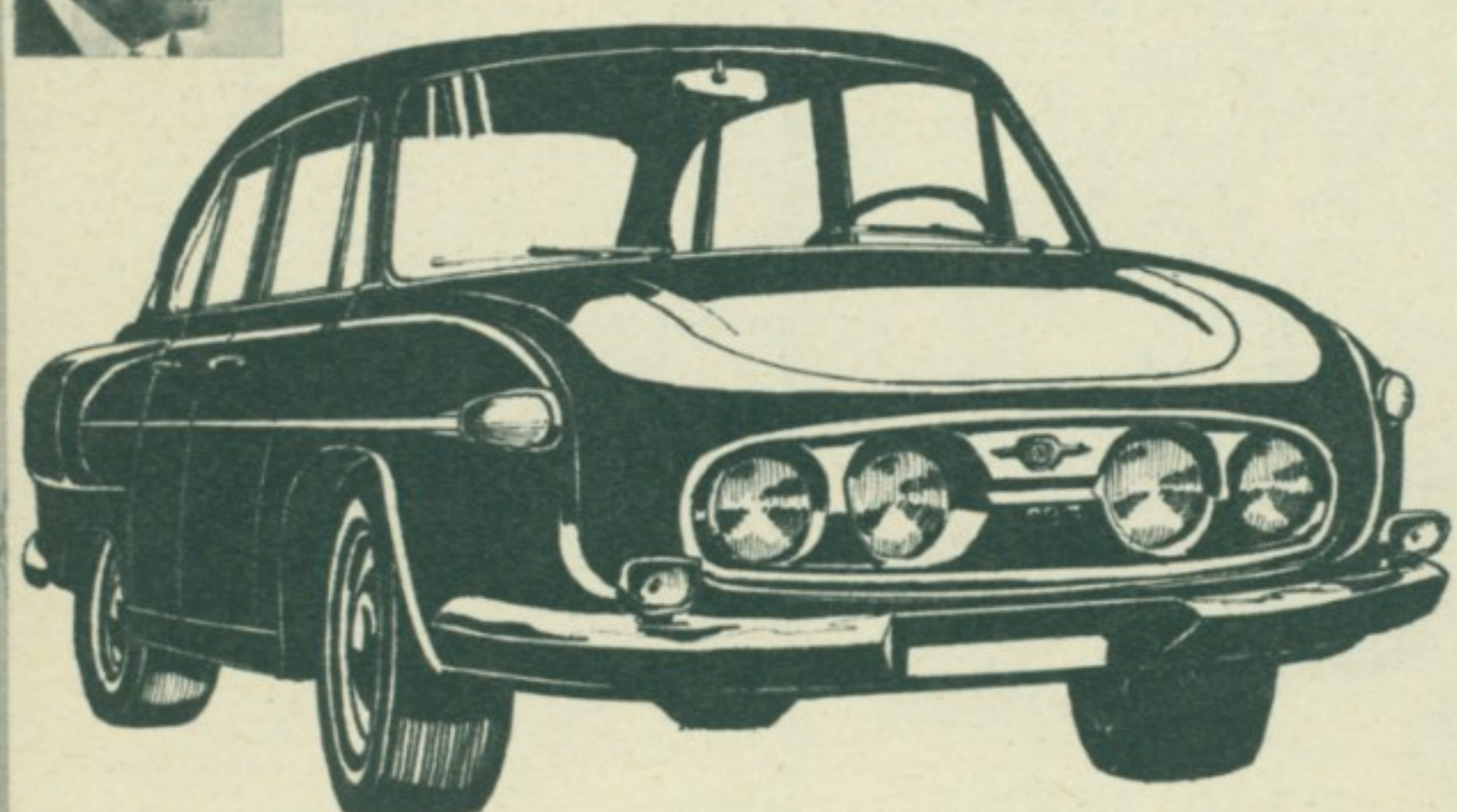
БУЗЕПЕ САРАГАТ, председник Републике Италије — **ЛАНЧА ФЛАМИНИА**, V6 цилиндра, 2775 цм, 120 КС, 170 км/ч, дужина 4,86 м.

ПАПА ПАВЛЕ VI — **МЕРЦЕДЕС 600 СПЕЦИЈАЛНИ**, тип кабриолета (ландрулет), с једном фотељом позади, V8 цилиндра, 6329 цм, 260 КС, 205 км/ч, дужина 6,24 м.

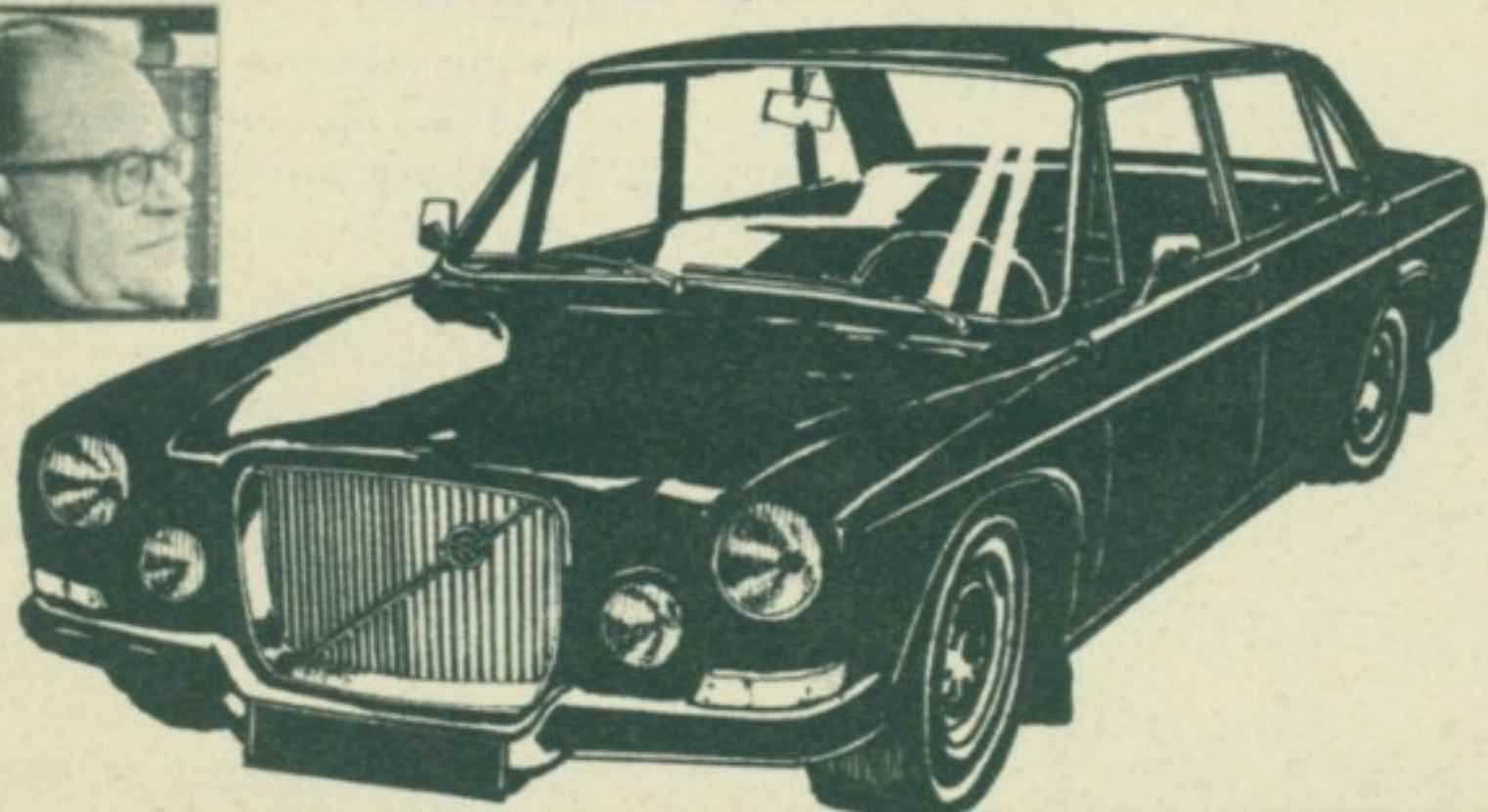
АЛЕКСЕЈ КОСИГИН, председник владе СССР — **ЗИЛ 114**, V8 цилиндра, 7500 цм, 290 КС, 190 км/ч, дужина преко 6 м.

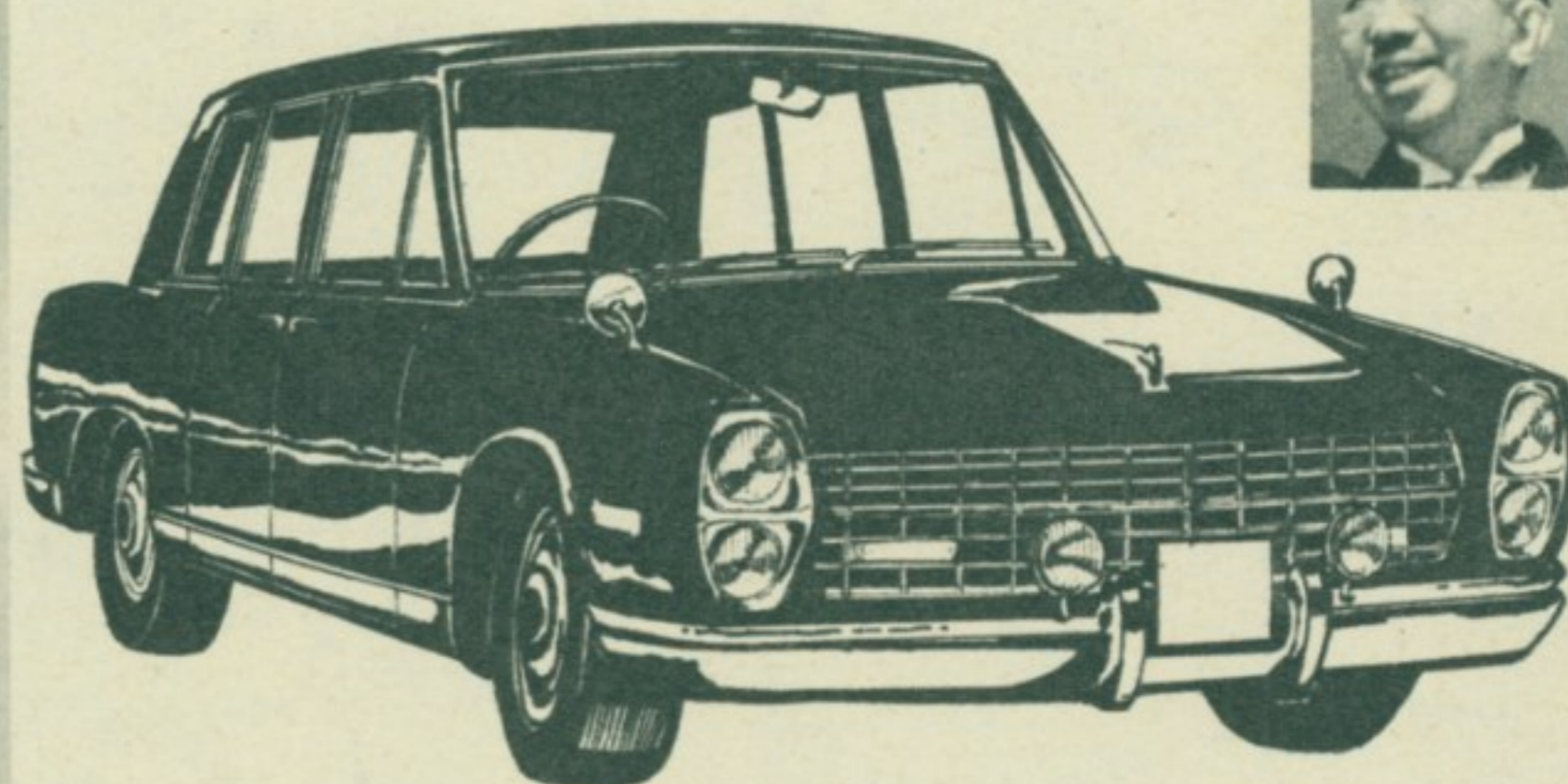
ЛУДВИГ СВОБОДА, председник Републике ЧССР — ТАТРА-2-603, мотор позади, 8V цилиндра, 2472 цм, 105 КС, 160 км/ч, дужина 5,07 м.

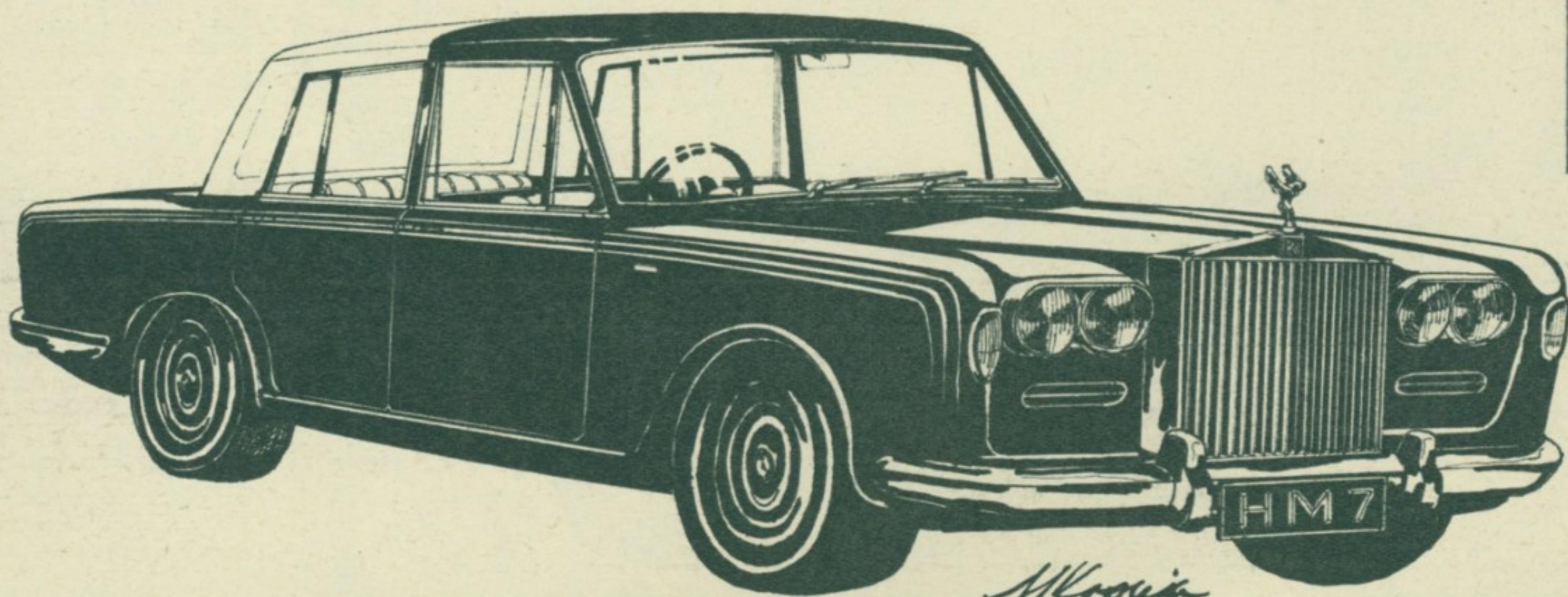
ЏОНСОН, бивши председник САД — ФОРД ЛИНКОЛН КОНТИНЕНТАЛ, специјална израда, тежак 6 тона због оклопа, стајао је 625 милиона ст. дин, 8V цилиндра, 7571 цм, 345 КС, 200 км/ч, дужина 6,48 м.

ТАГЕ ЕРЛАНДЕР, председник шведске владе — ВОЛВО 164, 6 цилиндра, 2979 цм, 130 КС, 180 км/ч, дужина 5 м.

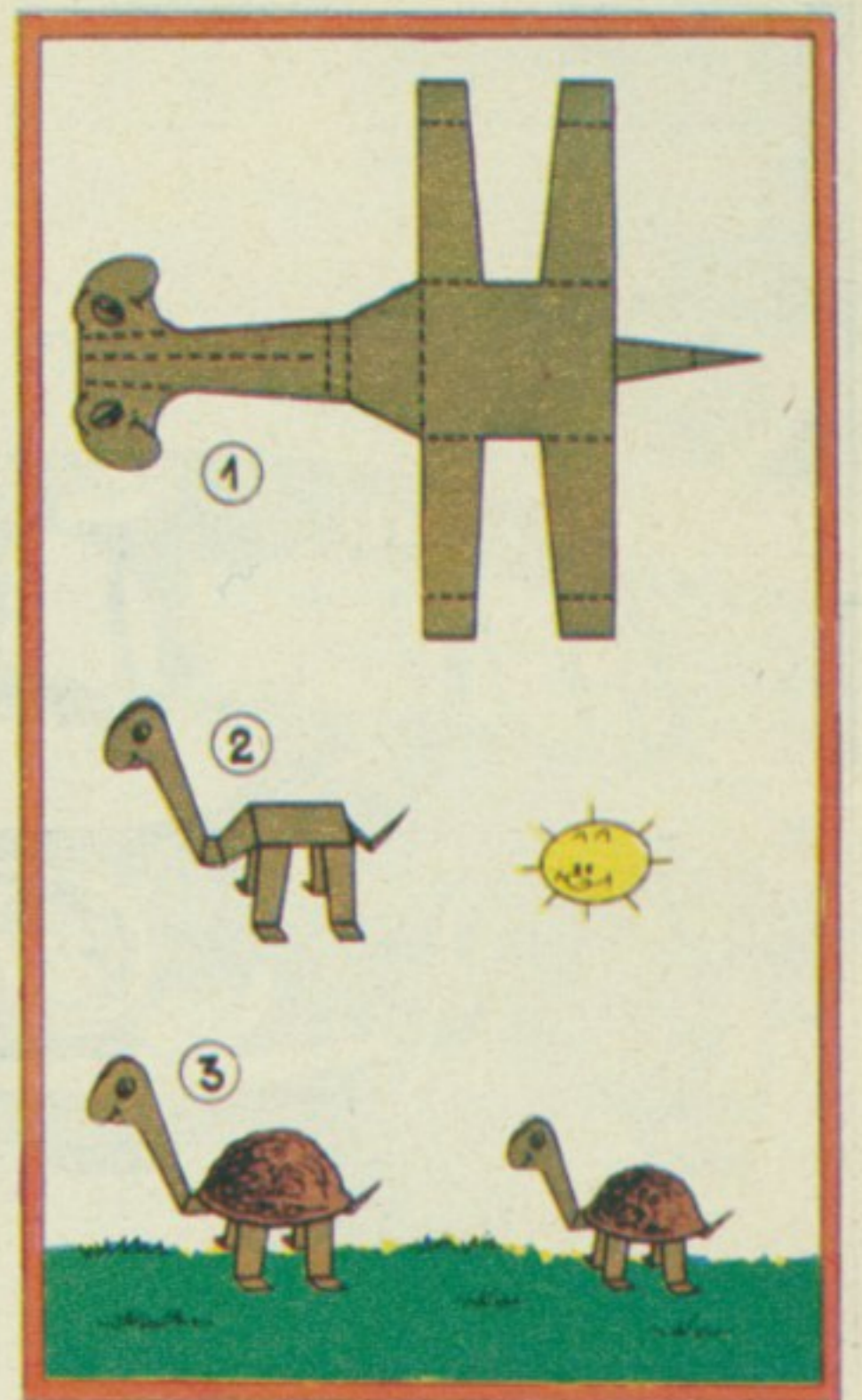
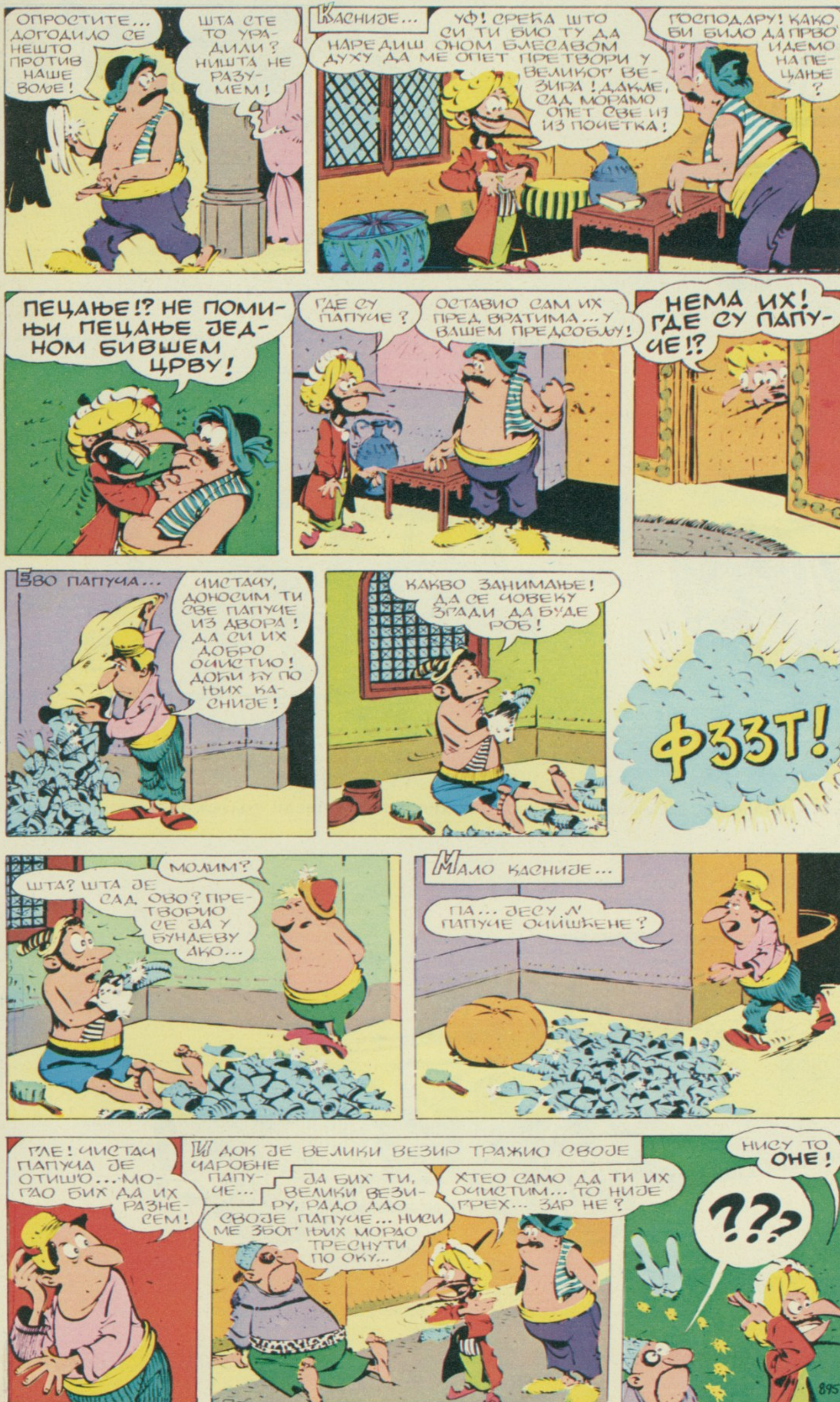

ЈАПАНСКИ ЦАР ХИРОХИТО — НИСАН РОАЈАЛ, V8 цилиндра, 6400 цм, 260 КС, 160 км/ч, дужина преко 6 м.

ЕЛИЗАБЕТА II, енглеска краљица — један од краљевских аутомобила РОЛС РОЈС СИЛВЕР ШЕДОУ (сребрна сенка) са кровом од плекси-гласа, потпуно аутоматизовани уређаји, 8V цилиндра, 6230 цм, око 300 КС, око 200 км/ч (никад не објављују ове податке), дужина 5,17 м.

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

НЕМИРНА КОРЊАЧА

Корњаче обично живе у шуми или у пољу и није их тешко наћи. Али, сада је зима и оне сакривене слатко спавају. Ништа зато, направите сами малу корњачу с којом можете да се играте до пролећа.

Цртеж број 1 залепите на чврст танак картон, најбоље на хамер, исеците га и пресавијте по исприкиданим линијама. Тако ћете добити фигуру број 2, само пре тога залепите и „образе“. Затим узмите по ловину орахове љуске и, ето вам кућице.

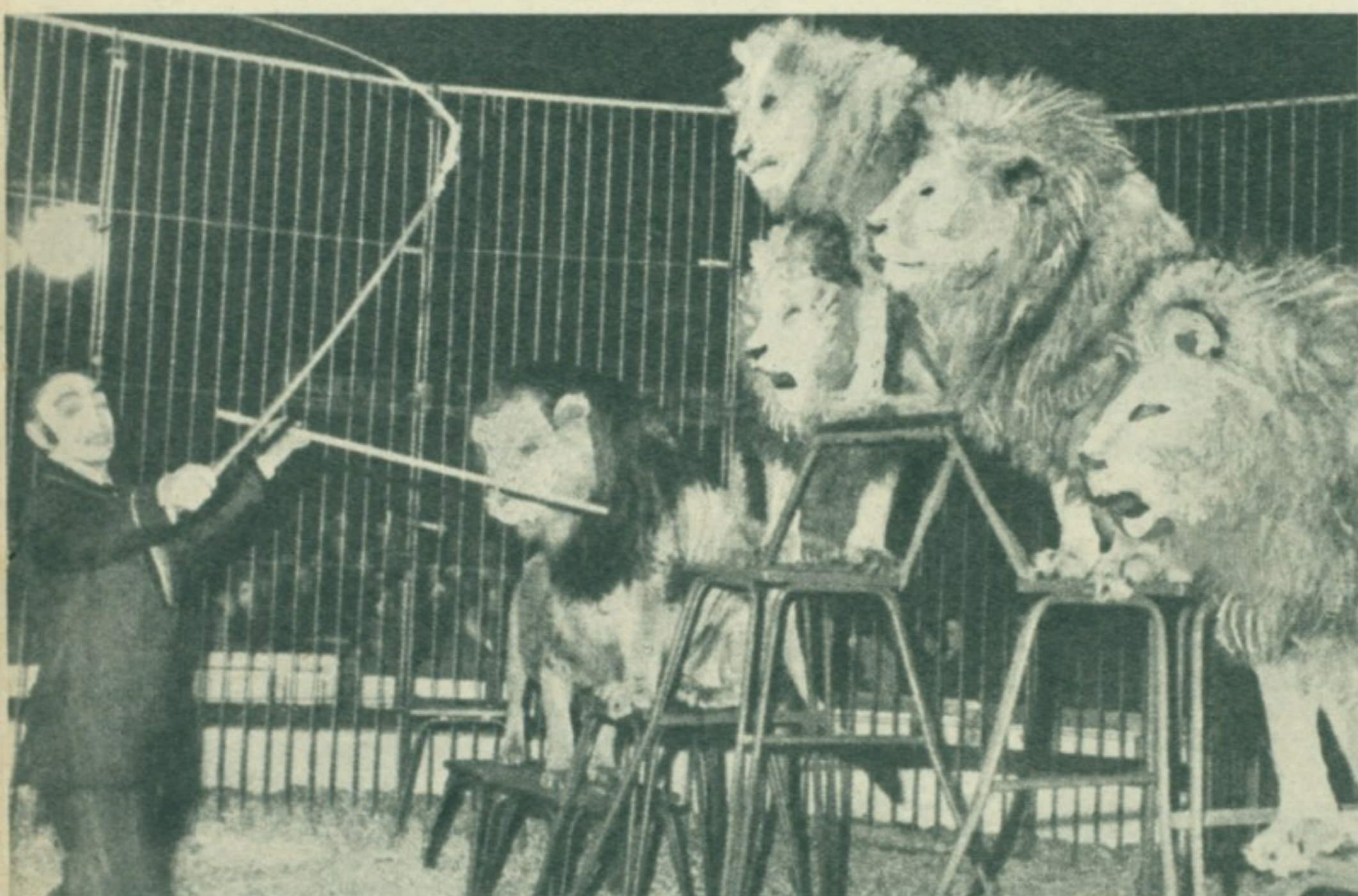

ЗА ДОБРЕ ОЧИ

Ове две сличице разликују се у 15 појединости. Ако се мало потрудите верујемо да ћете их све пронаћи.

ЛАВ РАСТРГАО ДРЕСЕРА

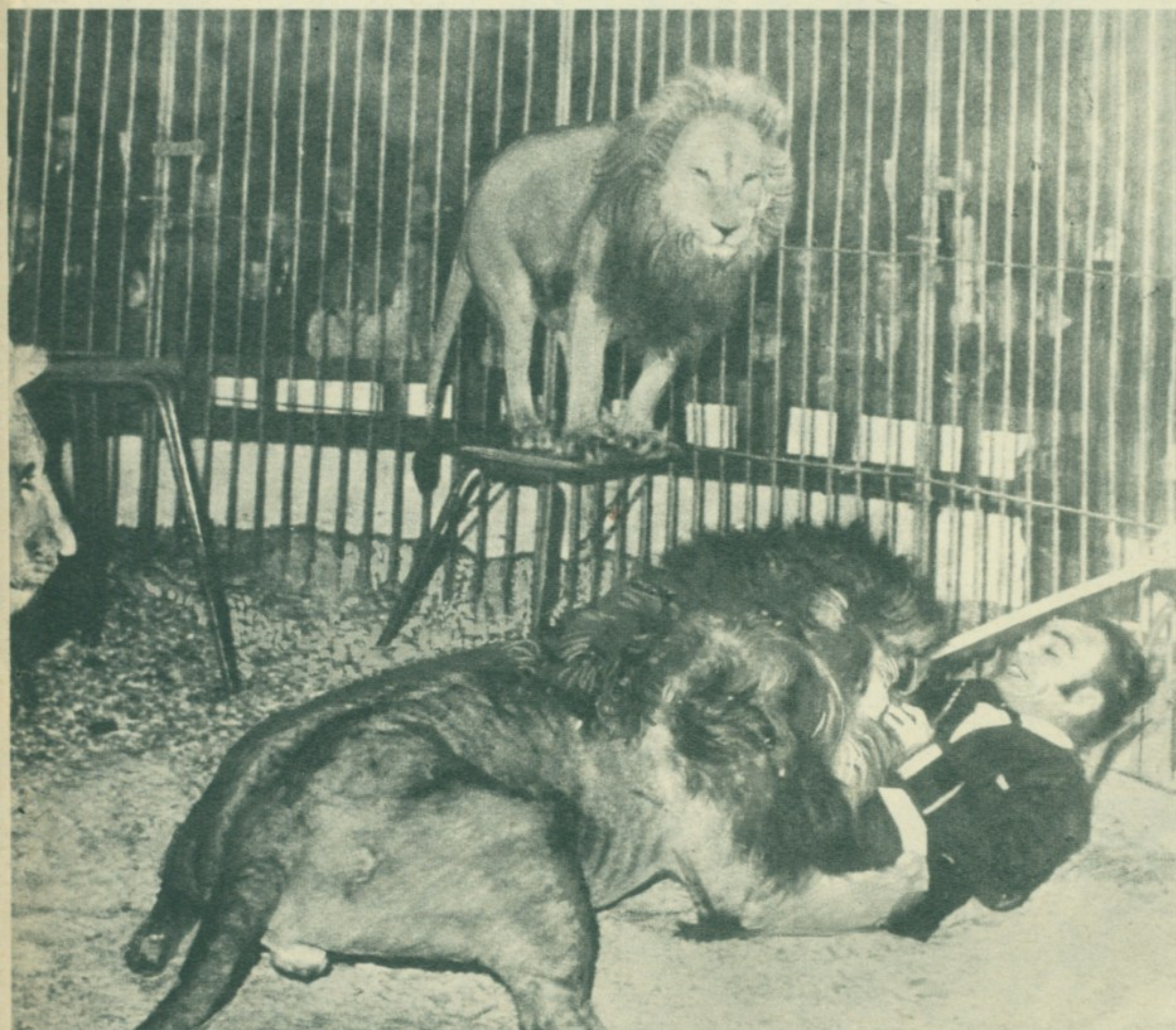
БИО ЈЕ ДОВОЉАН САМО ЈЕДАН
НЕСРЕЋАН ТРЕНУТАК ДА БИ СЕ
ДОГОДИЛА КАТАСТРОФА

1 Испод велике шатре циркуса који је те вечери гостовао у Версају, недалеко од Париза, спикер је најавио главну тачку: чувени дресер Жерарди са својим лавовима. Гледаоци су громким аплаузом поздравили дресера који је утрчао у велики кавез међу своје питомце наоружан само палицом и бичем. Све тече не може бити боље: лавови се покорвају наредбама.

2 Одједном, публици је застао дах. Жерардијев најмилији лав Пулито изгубио је равнотежу, пао са постоља и повукао са собом свог дресеџа. Жерарди је остао да лежи испод животиње тешке преко стотину килограма. У гледалишту је завладала паника. У првом тренутку нико се није снашао како да помогне несрећном човеку.

3 Жерарди покушава да смири звер — узалуд. Животиња је уплашена падом, избежумљена крицима у публици, зарила канце и зубе у тело несрећног Жерардија. Почиње очајничка борба за живот. То траје неколико минута, а онда стиже директор циркуса и радници с бичевима и моткама. Дресер је најзад ослобођен смртоносног загрљаја. Жерарди крвари из многобројних рана, највећа зјапа на десној ноzi.

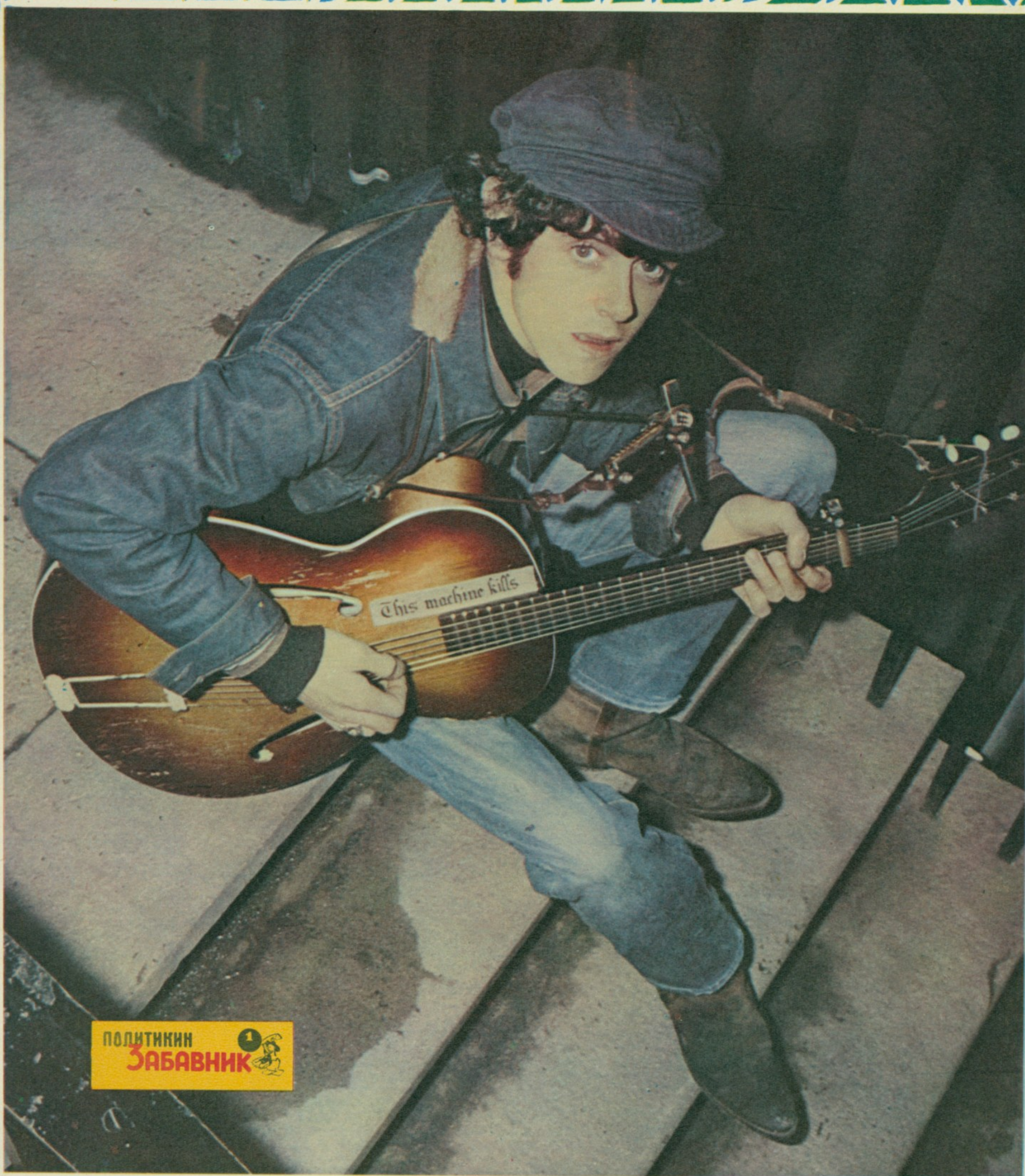

4 Али, храбри човек се осмехује. Хитно је превезен у болницу где су лекари морали да му ампутирају ногу. На жалост то није помогло: Жерарди је од задобијених повреда искрвавио и умро. Његове последње речи биле су: „Немојте убити Пулита!“

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

ДОНОВАН

Називају га и принц XX века због дивних балада и протестних песама које су га прославили у целом свету. Многе од њих су веома популарне и код нас: „Боје“, „Сунчани супер-човек“, „Балада о кристалном човеку“, „Човек крај долапа“, „Љубави моја“. Право име му је Донован Лејч, рођен је у Глазгову у Шкотској. Први пут се појавио марта 1965. на британској телевизији у емисији: „Спреси се, на позор — сад!“ у блузи и фармеркама, с гитаром у руци и хармоником о рамену, певајући симпатичну песмицу „Ухвати ветар“. И поред успеха 23-годишњи Дон је остао исти: повучен, осећајан младић који сам пише своје песме, најчешће о природи и девојкама.

ПОХОД НА МУЛО

СТЕНА СА СВЕТИОНИКОМ БИЛА НАМ ЈЕ НА ДОХВАТУ РУКЕ, АЛИ...

ЧЛАНОВИ „ЗАБАВНИКОВЕ“ ЕКСПЕДИЦИЈЕ: МОРНАР ДОБРИВОЈЕ РИСТИЋ, ЗАПОВЕДНИК БРОДА СТАРИЈИ ВОДНИК ИЛИЈА БЕЗБРАДИЦА, НАШ ЧИТАЛАЦ ДРАГАН НИКОЛИЋ, УЧЕНИК ИЗ ЗЕМУНА И ДЕСЕТАР ЈАНОШ ШОРБАН, НА ПАЛУБИ БРОДА ПРЕД ПОЛАЗАК КА СВЕТИОНИКУ.

Не тако давно обећали смо читаоцима да ћемо на њихов предлог посећивати тешко приступачна насеља у нашој земљи. Пред сам почетак зимског распуста у редакцију Забавника стигао је Драган Николић, ученик III разреда земунске гимназије и предложио да посетимо неко на ше мало острво са светиоником. Како у ове зимске дане живе људи на њему? Можда има и деце, хака?

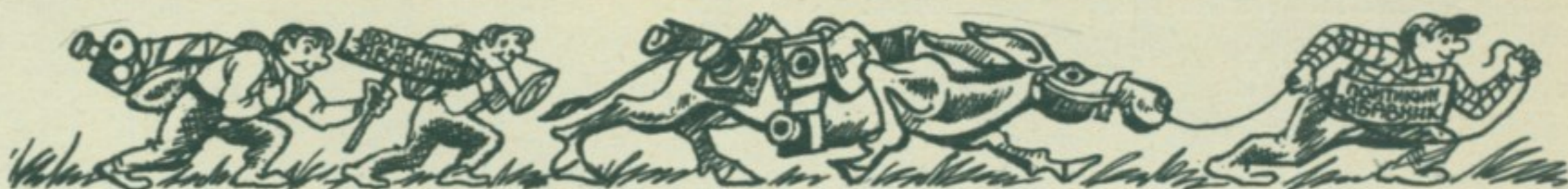
Морнарица нам помаже

За циљ експедиције изабрано је острво и светионик Муло. У ствари, да призна-

мо, ми смо намеравали да посетимо неко настањено острво далеко од обале, али су нам приморци рекли да ћемо се прославити ако стигнемо и на Муло, острво удаљено само шест миља од обале. Зашто — ускоро смо схватили.

Команда ратне морнарице показала је разумевање за нашу експедицију и доделила нам за овај смео задатак брод ЧМ 58 којим командује старији водник Илија Безбрадица. Он, десетар Јанос Шорбан, из Ковина и морнар Добривоје Ристић из Бујановца постали су тако посада Забавникове експедиције.

Острво и светионик Муло налазе се преко пута Шибеника. Кренули смо тамо, по

сле дводневног чекања, 4. фебруара око тринаест часова.

Прва авантура

Правац — острво и светионик Муло. Координате: 43° 32', 8" географске дужине и 15° 55' 2" географске ширине. Пролазимо последње острво које штити луку у Рогозници од отвореног мора и његових таласа. Пред нама је Муло.

Огромна стена која израња из мора, то је острво Муло, ако се уопште једна хрид може назвати острвом. На врху те камене хриди подигнут је светионик, с рефлектором који се ноћу пали да опомене бродове на опасност која им прети.

У истом часу кад смо га угледали, један велики талас прекрио је наш ЧМ 58. Вода се слива низ прозоре кабине нашег брода и ништа не видимо. Трупло брода шкрипи, стење, увија се. Равномерно брујање мотора умирује нас као најлепша музика.

Наш ЧМ 58 се мало умирио и сада видимо како се један огроман талас ваља према светионику. Муло је нестао покривен хиљадама капљица. У истом тренутку, огроман талас ударио је у леви бок нашег брода...

— Да ли вам се живи? — пита командир брода чланове „Забавникове“ експедиције.

Наравно да нам се живи. И тако море нас је победило. Морали смо да се вратимо у мирну луку Рогознице. Вођа наше експедиције Драган Николић није се поколебао:

— Ако треба, пливаћемо до тамо!

Негде предвече, поново смо испловили.

Бели прамац ЧМ 58 почео је да сече таласе помањиталог мора. У почетку ве-

БРОД НАШЕ РАТНЕ МОРНАРИЦЕ ЧМ 58 БИО ЈЕ НАЈПОГОДНИЈИ ЗА ОСВАЈАЊЕ НЕОСВОЈИВОГ СВЕТИОНИКА.

село, а онда је почео да подрхтава. Био је то још један наш пораз.

Морали смо опет назад.

Како је на Мулу?

Пред починак посетили смо старог Блажа Жупановића. Овај седамдесет четворогодишњи барба провео је 36 година на светионицима. На Мулу је почео као младић, са њега је отишао у пензију.

— Муло, то вам је камен, море, сунце и ветар. И ништа више. Десет година сам био на њему. Море ми је од нело кров с куће, гледао сам како велики талас ваља огромну стену као зрно песка. Моја стара није могла ни стручак цвећа да засади. Чуо сам да су тамо сада три фамилије: Башић, Радованчић и Антонина. Ни сам их још упознао. Чуо сам да имају и једну цурицу од осам година. Закасниће у школу потраје ли овако. Биће им драго ако их посетите. Пробајте сутра ујутру око седам, када се ве-

трови смире. Можда ће море бити мирније и можда ће те имати среће.

Послушали смо старог Блажа. Сутрадан ујутро, тачно у седам, наш ЧМ 58 испловио је из луке Рогозница. Кренули смо поново на светионик Муло. Стари Блаж имао је право, ветар се смирио. Али...

— Мртво море — јављао је морнар Добривоје Ристић.

Негде из утробе мора пре тећи се дижу таласи, као да ће сломирати брод.

Како одмичемо од обале, ветар се појачава. Да смо кренули десет минута раније, можда би било боље.

Десетар Иштван Шорбан, члан посаде ЧМ 58, вратио се с палубе и саопштава:

— Бура 9 до 10 бофора. Не можемо пристати јер ће нас разбити о стене.

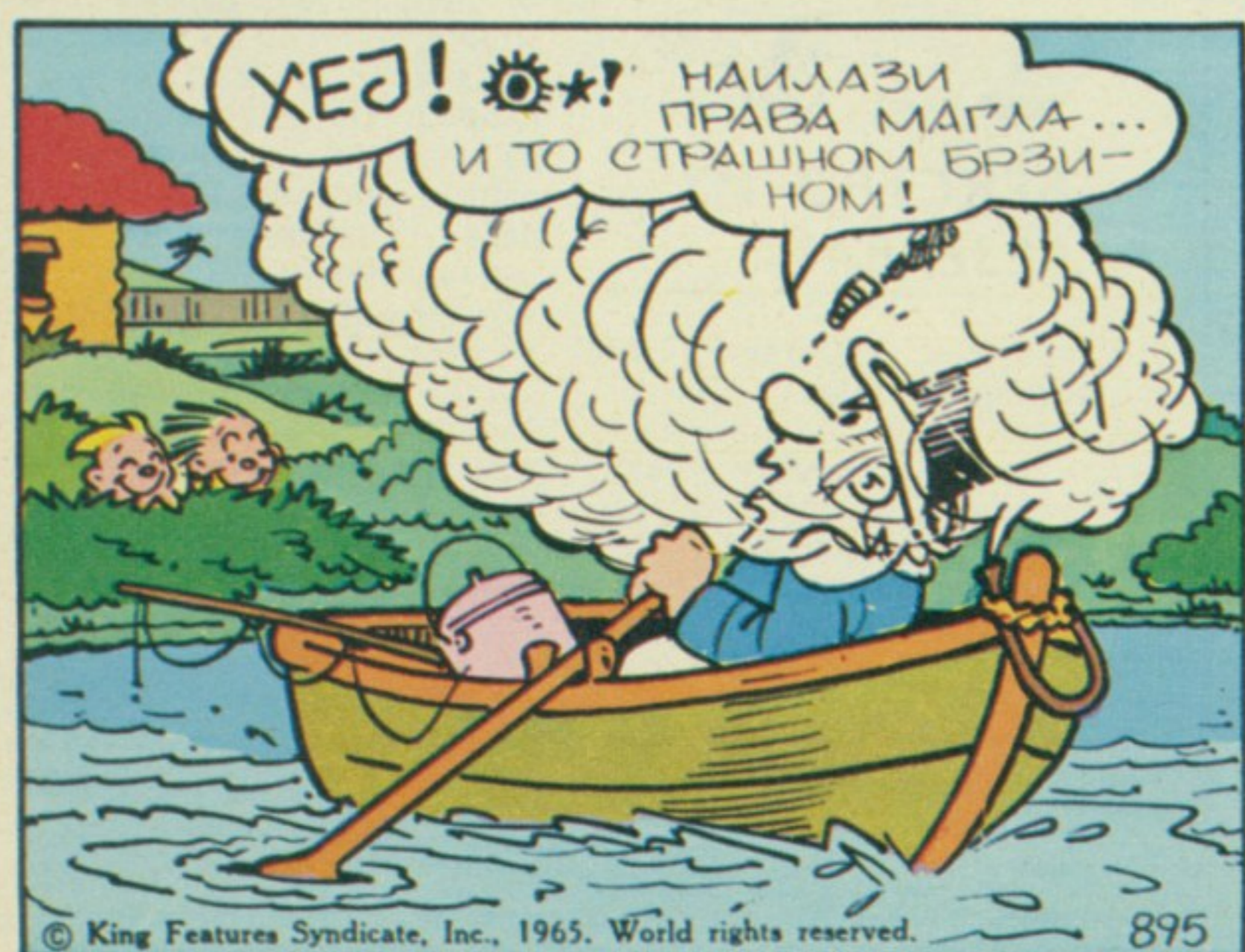
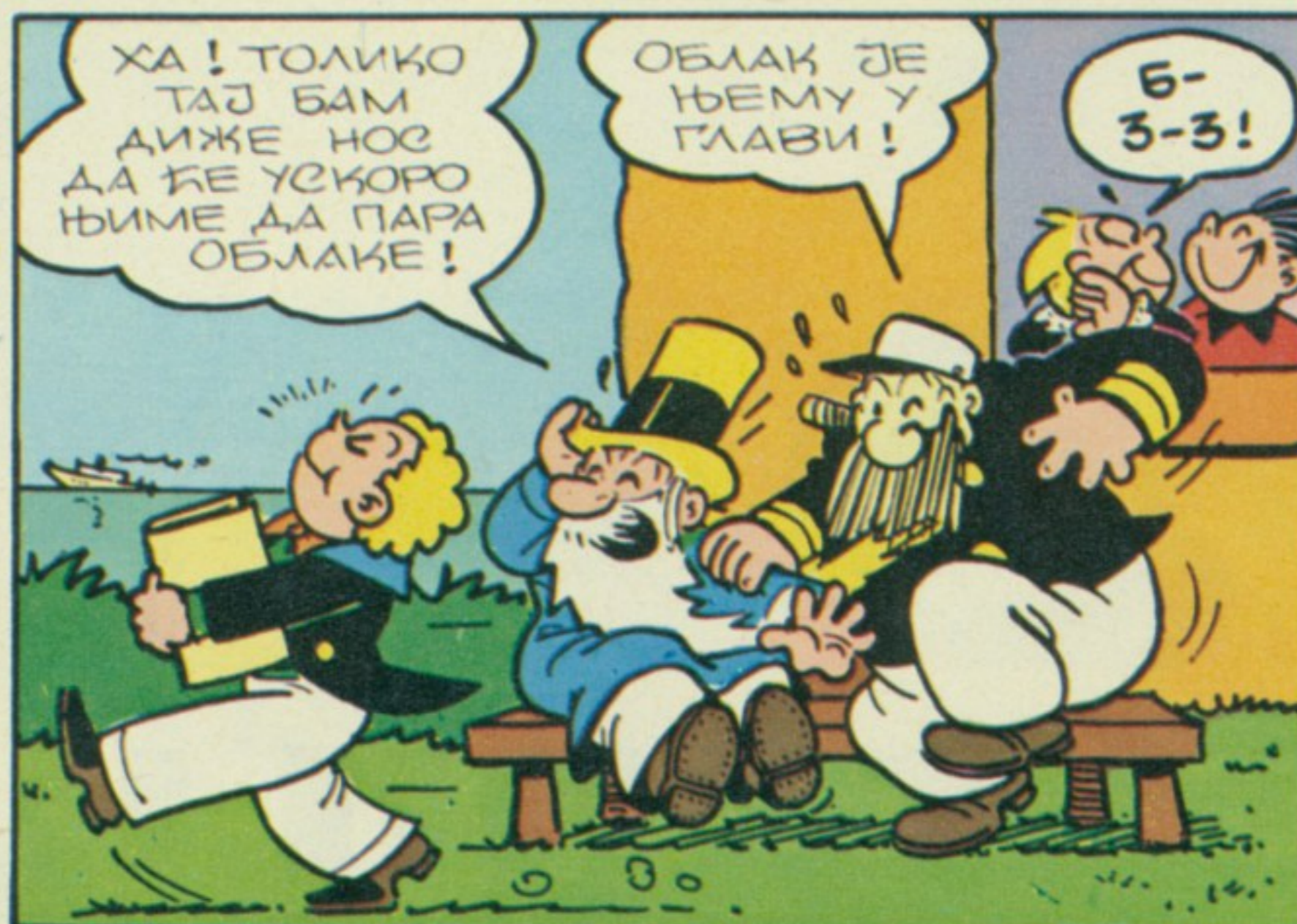
Покушавамо да се што више приближимо светионику и да дозвемо његове становнике. Вичемо из свег гласа, али се нико не појављује. Ови људи никога и не очекују.

Враћамо се назад. Море је и трећи пут победило. Експедиција није успела.

Д.Т.

СВЕТИОНИК МУЛО, НЕОСВОЈИВА КАМЕНА ХРИД ЗАПЉУСКИВАНА ТАЛАСИМА УЗАВРЕЛОГ МОРА.

ПОСЛЕДЊИ ИНДИЈАНСКИ ХЕРОЈИ

Тупи Нож и Мали Вук били су из племена Чејена. Живели су на Црним бреговима Вајоминга одакле су понекад, ловићи бизоне, силазили у Монтану и Северну Дакоту. Њихова земља пружала се тамо где протиче река Паудер, недалеко од данашњег националног парка Јелоустон. Ратну секиру ископали су онога дана када су белци покушали да их преселе на југ, у један резерват у Оклахоми. Да би их заварали, белци су им понудили примирје.

се предају генералу Мекензију у пролеће 1877. године. Чета оружаних коњаника испратила их је до Дарлингтона у Оклахоми где није било бизона и где су косили глад и маларија. Када су стигли у Дарлингтон било их је седам стотина, а већ после годину дана остало их је једва нешто више од 300, од чега свега 69 ратника. Тупи Нож поново је помислио на одлазак у Канаду, али је пре коначне одлуке хтео да поразговара с управником резервата, инспектором Црном Милсом.

Једног жарког јулског дана отишао је Милс заједно са Малим Вуком. Милс их је послужио лимунадом и наредио да се доведе тумач. Тупи Нож је рекао: „Овде нема бизона, нема ни какве дивљачи, земља ништа не вреди а маларија нас уништава. Да смо знали да

ТУПИ НОЖ И МАЛИ ВУК

не нас генерал Мекензи осудити на лагану смрт, никада не бисмо закопали ратну секиру. Ово није побуна. Желимо само да одемо. Милс је одговорио: „Брате Тупи Ножу, рекао је, поз-

нате су ми ваше тешкоће и због њих патим као да су моје. Ускоро ћете, уместо јазбина у којима живите, добити угодне колибе. Наредићу да вам се да доста хране, а против маларије ћемо се борити

су у Канзас, недалеко од Форте Доа. Тада су послали по појачање јер су на буду открили догор Чејена Индијанаца. Мјуреј је хтео одмах да их нападне и трубац је засвирао знак за паљбу. Чејени су на својим малим коњима сачекали да им се непријатељ сасвим приближи, а затим су, уз ратни поклич, у гомили јурнули напред. На неколико метара од белаца припуцали су, расули се као отворена леза и избегли фронтални напад. Истовремено су, не заустављајући се, појурили до реке која је текла у подножју брега и прегазили је. Американци су, гонећи их, већ загазили у воду, када су видели да се Чејени, нешто северније, враћају на зад на брдо.

Мјуреј и Винт су се повукли да би одморили људе за сутрашњу битку. У рану зору Мјуреј је наредио нови напад у коме су изгинули многи бели војни-

СИЛОМ У ОКЛАХОМУ

Тако су Харни-Санхорнским споразумом од 1865. године Индијанци добили право да слободно живе око реке Паудер, у области између Малог Мисурија и Црних брегова, све до подножја Стеновитих планина. Али, белци су потписали споразум само да би добили у времену. Чим су скупили већу војску, изјавили су да се споразум раскида.

Тупи Нож и Мали Вук повели су нови рат, који је сада био много тежи јер су Американци стално појачавали своје снаге. Тупи Нож је увидео безнадежност ратовања и предложио је својима да се кроз непријатељске редове пробију до Канаде.

Подухват је, међутим, пропao и Чејени су морали да

ХРАБРИ ПОГЛАВИЦА
ЧЕЈЕНА ТУПИ НОЖ

ЊЕГОВ НЕРАЗДВОЈНИ
ДРУГ МАЛИ ВУК

БЕКСТВО ИЗ РЕЗЕРВАТА

Тупи Нож је увидео да ће крв поново морати да се пролива јер белци нису схватили да немају право да одлучују о животу и смрти. Једне мрачне ноћи Чејени су ишчезли из резервата. За њима су, и поред Милсоновог противљења, послати официри Мјуреј и Винт на челу групе америчких војника. После три дана Мјуреј и Винт стигли

ИСПРЕД ЧЕЈЕНА БИЛА ЈЕ ОГРОМНА ПУСТИЊА НЕБРАСКЕ, А ИЗА ЊИХ 12 ХИЉАДА ВОЈНИКА. ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА СУ ИНДИЈАНЦИ ИЗГУБЉЕНИ

ци. Преостало му је само да чека појачање из Форте Доца. Али, те исте ноћи, Индијанци су нестали.

Пре него што су наставили потеру, Мјуреј и Винт су послали извештај пуковнику Мизнеру а овај је обавестио врховног заповедника америчке војске генерала Вилијама Шермана. Шерман је генералу Шеридану упутно следеће наређење: „Хитно пошаљите групе на пругу источно од Доц Ситија да би пресекли пут Чејена Индијанцима који су кренули на север. Опколи-те их и вратите у Дарлингтон јер су побегли из резервата. Треба их зауставити по сваку цену пре него што дође до тежих последица“.

И почеле су одмазде. У Доц Ситију руља је ухватила једног мелеза, замочила га у катран и обесила о телеграфски стуб. Затим су отишли шерифу Бату Мастерсону и тражили да их поведе против Индијанаца. Случај је хтео да се баш они први намере на Чејене и тај сусрет стао их је више мртвих и рањених. Када је то чуо, генерал Шерман покрено је против Тупог Ножа и Малог Вука пет пукова војске: један је послат на југ, дуж Канзас Пацифика, под командом генерала Поупа; други на југоисток, а водио га је генерал Крук; трећи у Ниобрару с генералом Брадлијем на челу; четврти — чувени Седми коњички пук — да затвори пролаз према Црним брдима; и пети, под вођством генерала Џибона на север, по ред реке Јелоустон.

ЖИВИ ЛАНАЦ

Командант ратних операција био је генерал Крук који је око Чејена стегао обруч чији су краци допирали до Канзаса, Небраске и Колорада.

На Чејене је, у близини Доц Ситија, налетео капетан Седберг из Форте Доца. Индијанци су га лако са владали.

Ускоро потом, на Раскршћу Гладне Жене, Чејене је напао пуковник Левис из Форте Валаса. Али, и овог пута Тупи Нож и Мали Вук показали су се као прави мајстори ратне тактике.

Генерал Крук је сматрао да Чејене треба зауставити пре него што се дочепају пустиње у Небраски. Због

тога је наредио да се направе одбрамбени ланац, дугачак 300 километара од Огалале до Порт Плејт Ситија и Сиднеја. Два воза, пуна војника и топова, стално су ишла између тих градова. Осим тога, у Огалили су се налазиле две чете коњаника, а на западном делу ланца, у дужини од 200 километара, пешадија је правила чврсту непробојну линију.

Чејени су покушали пробој у близини Огалале. Био је мркли мрак. Владала је тишина коју је с времена на време прекидао урлик којота. Али, ко би још обраћао пажњу на којоте! Нико није њи помислио да је то знак Чејена Индијанаца.

У ПУСТИЊИ НЕБРАСКЕ

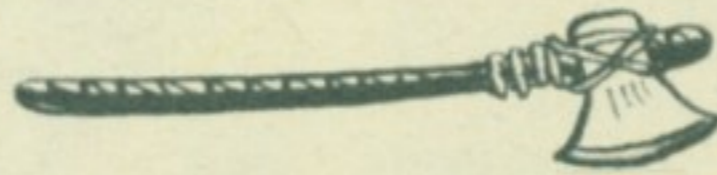
Украдени коњи и убијени пси показали су сутрадан шта се догодило. Пуковник Торнбург, који је требало да заустави Индијанце, појурио је за њима у пустињу. Ускоро је, међутим, био принуђен да се врати из страш-ног пешчаног лавиринта.

Тако је ланац Генерала Крука пробијен, али је испред Чејена била огромна пустиња. Ближила се зима, нигде ниједног ранча где би се снабдели храном. Сазвали су ратни савет и Тупи Нож је рекао: „Браћо, непријатељ је све јачи, ми све слабији, а пут је тежак. Боље је да се поделимо у две групе.“

Једна група пошла је са Тупим Ножем, другу је водио Мали Вук.

Падао је снег и дувала олуја када је капетан И. Б. Џонсон ушао у траг Чејенима које је водио Тупи Нож. Џонсон их је опколио и наредио да пођу с њим. Индијанци су одбили. Не знајући шта да ради, Џонсон је послао човека у Карлтон. Индијанци су били мршави као сенке и Џонсон им је дао воде и хране. Када је свануло, белци су угледали ровове. Само што су се повратили од изненађења кад је наишла чета војника под командом капетана Веселса. За Веселса наређење је било наређење и без икаквог колебања је отворио паљбу која је трајала читавог дана. Предвече су се Индијанци предали. „Морате да положите пушке и остало оружје“, укли су им. Гледајући оружје Ве-

селс је приметио да Индијанци нису предали пуш-тоље и ножеве. Претресао је ратнике али није ништа успео да пронађе. Тако су Чејени враћени у Огалалу.

БЛЕСНУЛИ СУ НОЖЕВИ

Следећег месеца стигао је наређење из Вашингтона да Чејени морају у Форте Рено. Тупи Нож одбио је да крене по снегу и цинчи зими и Веселс, коме још нико није казао „не“ рекао му је: „Ако не послушате, нећете добити ни хране ни воде, ни огрева. Научићете ви ко заповеда у овој земљи.“

Трећег дана после овог разговора Чејени су, заповали своју тужбалицу. Песма смрти трајала је целог дана и ноћи. Ујутру је Веселс наредио да се изведу поглавице које је одмах ухапсио.

Индијанци су ово и очекивали. У рукама поглавица блеснули су ножеви. И док су војници пуцали и јурили као без главе заорио се ратни поклич Чејена.

У бараци је кључало као у вулкану, а кроз разбијена стакла искакали су људи и жене. „Да су ратници били сами, говорио је касније један од очевидаца, успели ба да побегну.“

Индијанци су пуцали штедећи муницију. Падали су у снег погођени медуима, борили се, бежали. Већина је погинула, али су неки успели да се дохвате реке у подножју брега и сакрију иза стена.

Лов на њих почео је 16. јануара 1879.

Веселс је опколио брдо али су његови војници одбијени. У току ноћи Индијанци су успели да неприметно прођу и побегну.

Тупи Нож се 21. јануара налазио са својим ратницима у Јами Бизона, близу Црних планина у Вајомингу, 44 миље далеко од Форте Робинсона. Али, на планини су их чекали топови капетана Веселса. Када су пролазили испод њега наредио је да се пуца. У Јаму Бизона испаљено је 40 ђулади, више него што је било Чејена ратника. Пушчани меци приковали су их за земљу.

Мали Вук, међутим, који је водио другу групу Чејена, успео је да побегне у Канаду.

В. О.

ДАЈТЕ ИМЕ ЛЕОПАРДУ!

Београдски зоолошки врт моли читаоце „Политикиног забавника“ да нађу добра имена за два мала леопарда, мужјака и женку. Леопарди су рођени у Бечу 25. августа прошле године и београдска публика их још није видела пошто су мали и држе се у специјалном кавезу.

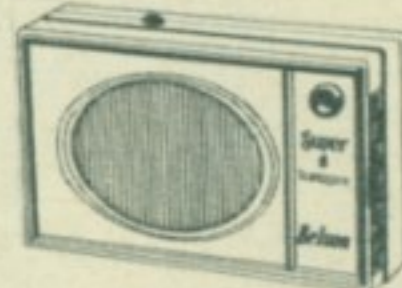
Политикин забавник се нада да ће читаоци изаћи у сусрет Београдском зоолошком врту. За труд око грађења имена доделићемо двојици кумова награде.

Чекају да им дате имена: горе мужјак, доле женка

НАГРАДЕ:

1. ДВА КУМА ДОБИЋЕ ПО ТРАНЗИСТОР „БЕЛСОН“.

2. ДВА КУМА БИЋЕ ПОЗВАНА ДА ПРИСУСТВУЈУ ПРЕДСТАВЉАЊУ ЛЕОПАРДА ПУБЛИЦИ. АКО КУМ БУДЕ ИЗВАН БЕОГРАДА, ОБЕЗБЕДИЋЕМО МУ БЕСПЛАТАН ПУТ И ЈЕДНОДНЕВНИ БОРАВАК.

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

ПРЕДЛАЖЕМ ЈЕДНО ИМЕ:

АДРЕСА КУМА

Одмах попуни и изрежи

Налепи на дописницу

НИКАД ДОСАДНО!

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

БРАЋА - НЕПРИЈАТЕЉИ

У ЈЕДНОМ ЗАБАЦЕНОМ КУТКУ ФРАНЦУСКЕ...

КО ЈЕ?

ОТВОРИТЕ, ГОСПИН ЕДЕ!

КО ЈЕ... ШТА... ОХ!

ЋАО!

БЕБЕ!

БУТРАДАН...

И ТАКВИ ДОЛИЈАЈУ, ГАЗДА!

КО БИ ПОМИСЛИО, ШАРОНЕ, ДА ЋЕМО СВОГ СТАРОГ ПОЗНАНИКА ШЕПАВОГ ЕДА НАЈМ УЦМЕКАНОГ?

ТО ЈЕ НЕКИ ОБРАДУН ИЗМЕЂУ БАНДИТА! АЛИ...

ПОГЛЕДАЈТЕ ИНСПЕКТОРЕ! ЕД НИЈЕ ОДМАХ ИЗДАХНУО... УСПЕО ЈЕ ДА ОЗНАЧИ СВОГ УБИЦУ!

ЈЕДАН ОД БРАЋЕ МАРКО! РОБЕРТО ИЛИ ФРЕДО ЗВАНИ ЛЕВАК! БРАЋА СЕ МРЗЕ КАО СМРТНИ НЕПРИЈАТЕЉИ! И САД... КОЈИ ОД ЊИХ?

ВРАТИЋЕМО СЕ У ПАРИЗ, ШАРОНЕ! И ОДМАХ ЋЕШ МИ ПРОНАЋИ БРАЋУ МАРКО!

ЗАШТО СМО ПРИВЕЛИ? ЗАТО ШТО ЈЕ ЈЕДАН ОД ВАС ДВОЈИЦЕ УБИО ШЕПАВОГ ЕДА! КОЈИ?

БЕЗ СУМЊЕ ОВАЈ ГАД ОД РОБЕРТА!

УБИО! ТИ СИ МУ ИЗБУШИО КОЖУ!

ЈЕДНО ПИТАЊЕ, ИНСПЕКТОРЕ? У КОЈИ ДЕО ТЕЛА ЈЕ ПУЦАНО?

У СТОМАК! ЗАШТО?

ХА! ХА! ТО ЈЕ САСВИМ У СТИЛУ МОГ СТАРИЈЕГ БРАТА! КАО ДА СЕ ПОТПИСАО!

ПОДМЕЋЕШ МИ? ИСПАЛИО СИ МУ У ТРБУХ ТРИ МЕТКА ДА БИ МЕНЕ ОПТУЖИО! ТИ СИ СРАМОТА ЦЕЛЕ ПОРОДИЦЕ!

МОЖДА И ЈЕСАМ СРАМОТА... АЛИ, НИСАМ КРИВ! НЕ БИХ НИ МОГАО ДА ТО УЧИНИМ... ДЕСНА ШАКА МИ ЈЕ СЛОМЉЕНА!

ПА ШТА? ТИ УМЕШ ДА ПУЦАШ И ЈЕДНОМ И ДРУГОМ РУКОМ...

ТАКО, ЗНАЧИ? СВОЈЕ ПРАВО РУБЉЕ ПЕРИТЕ КАСНИЈЕ... У ПОРОДИЧНОМ КРУГУ!

НЕЋЕ ИМАТИ ПРИЛИКЕ, ШАРОНЕ! ОДМАХ УХАПСИ...

КОГА? РОБЕРТА ИЛИ ФРЕДА? И ШТА ГА ЈЕ ИЗДАЛО?

УНИФОРМЕ И ЧИНОВИ

ВОЈНИК
У РАТНОЈ
СПРЕМИ

ВОЈНИК

ПОДОФИЦИР

ОФИЦИР

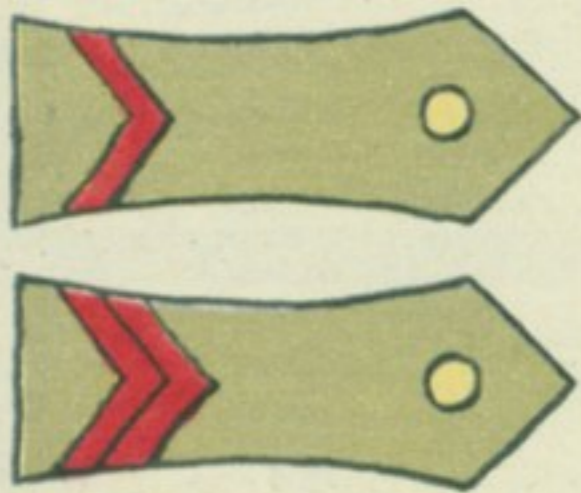

ВАЗДУХОПЛОВНИ
ПОДОФИЦИР

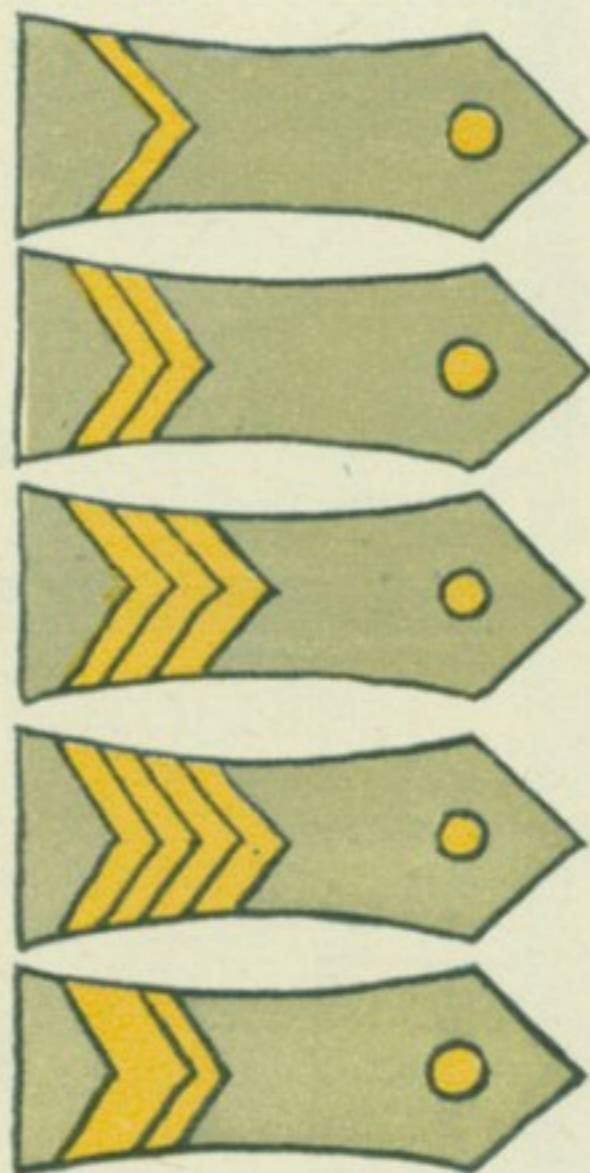

ОФИЦИР

РАЗВОДНИК

ДЕСЕТАР

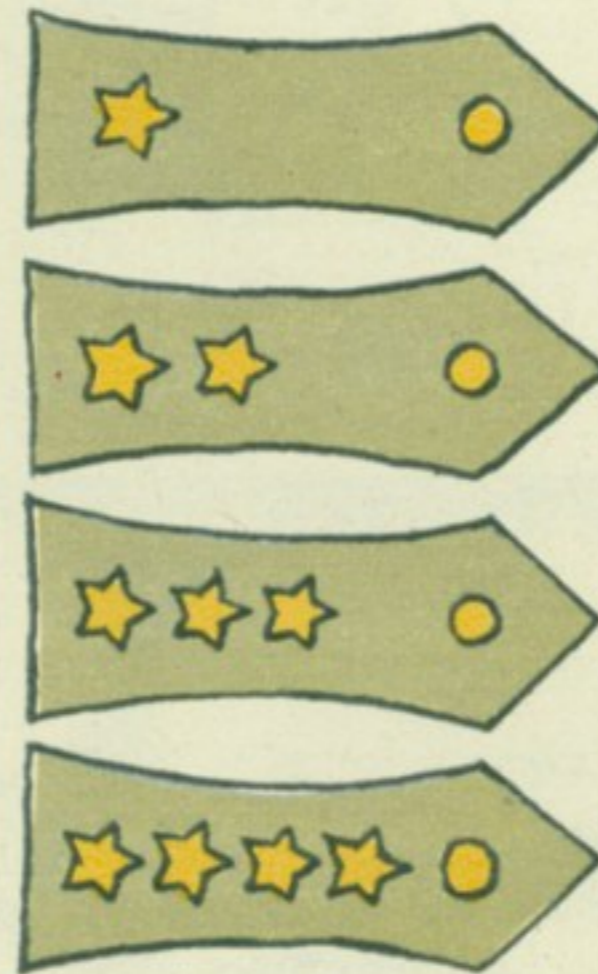
ВОДНИК

ВОДНИК
I КЛ.

СТАРИЈИ
ВОДНИК

СТАРИЈИ
ВОДНИК
I КЛ.

ЗАСТАВНИК

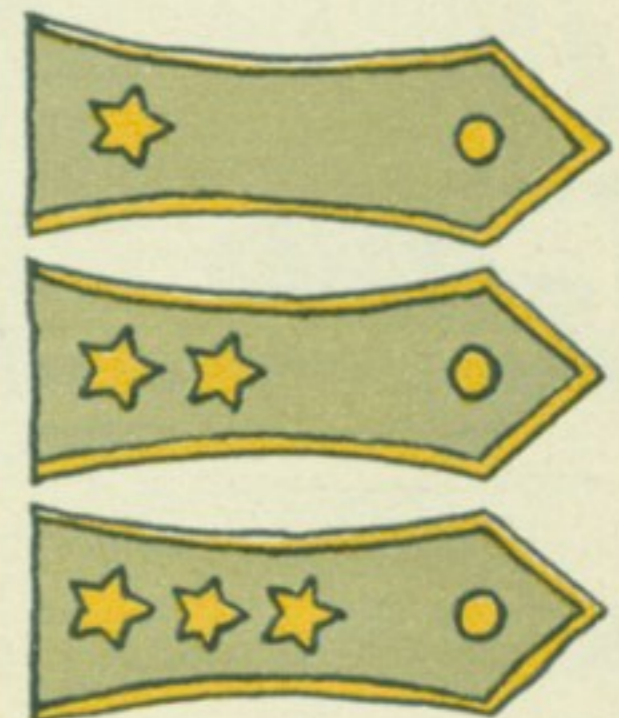

ПОТПОРУЧНИК

ПОРУЧНИК

КАПЕТАН

КАПЕТАН
I КЛ.

МАЈОР

ПОТПУКОВНИК

ПУКОВНИК

РАЗВОДНИК

ВОДНИК

ВОДНИК
I КЛ.

СТАРИЈИ
ВОДНИК

СТАРИЈИ
ВОДНИК
I КЛ.

ЗАСТАВНИК

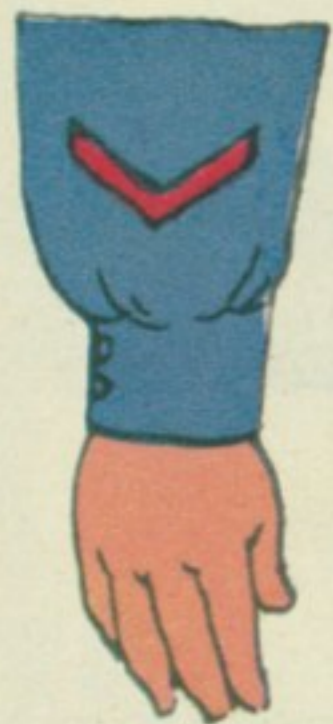
ПОРУЧНИК

ПОРУЧНИК
КОРВЕТЕ

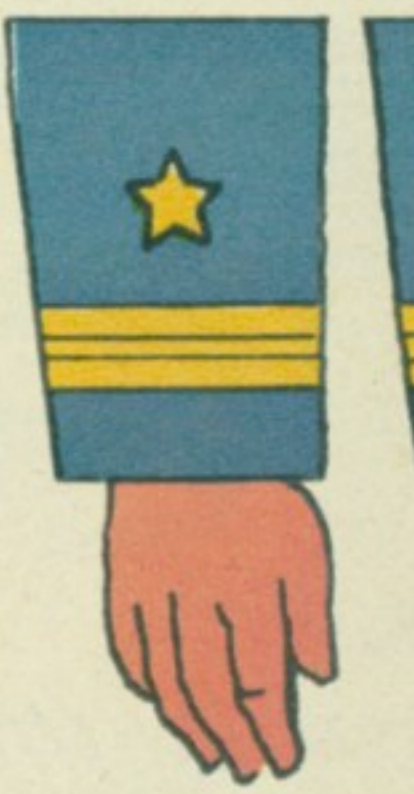
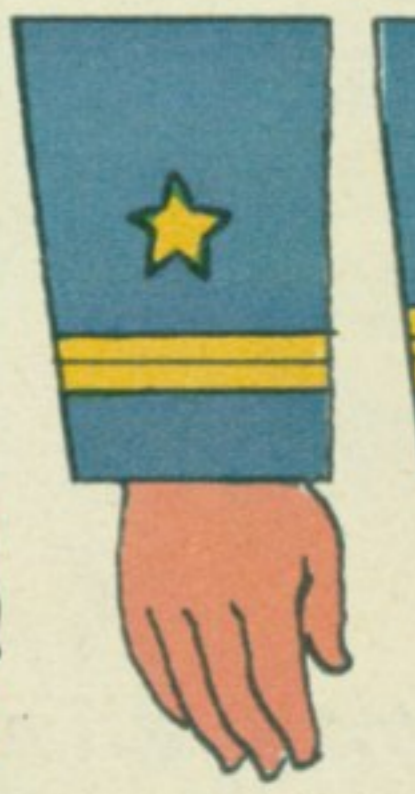
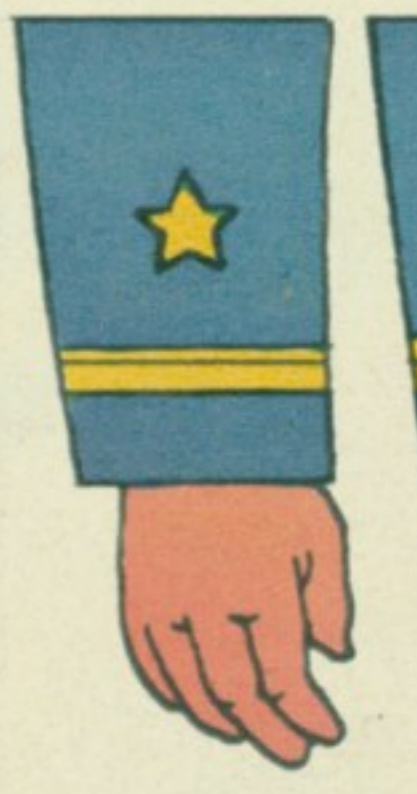
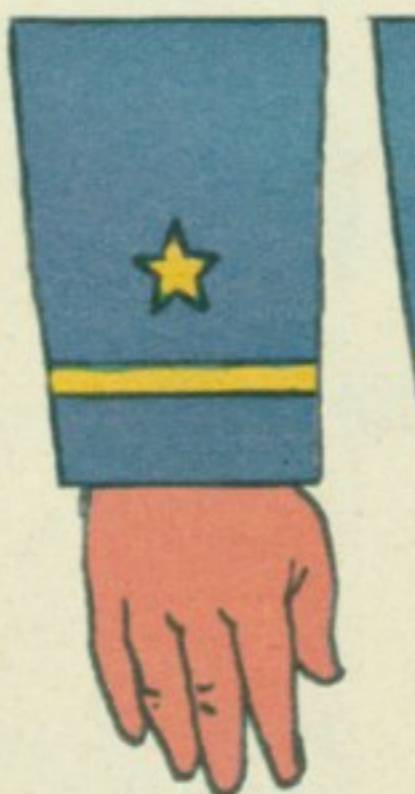
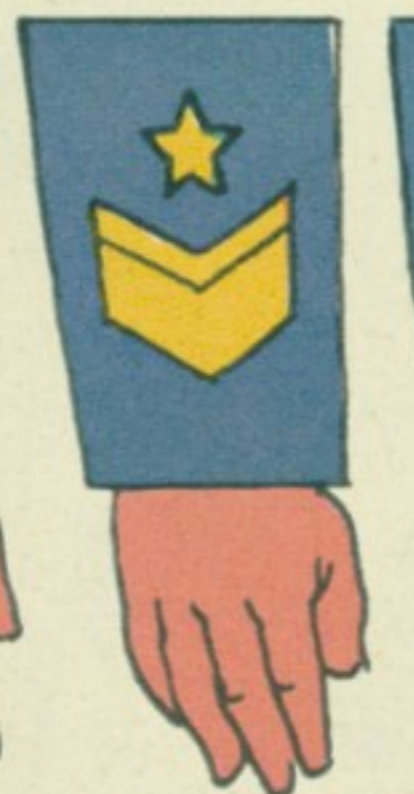
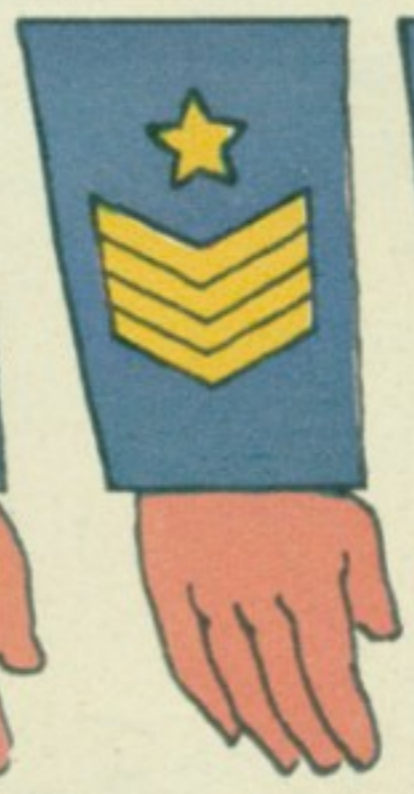
ПОРУЧНИК
ФРЕГАТЕ

ПОРУЧНИК
БОЈНОГ
БРОДА

КАПЕТАН
КОРВЕТЕ

ДЕСЕТАР

ОЗНАКЕ ЧИНОВА У ВАЗДУХОПЛОВСТВУ ИСТЕ СУ КАО И У КОПНЕНОЈ ВОЈСЦИ

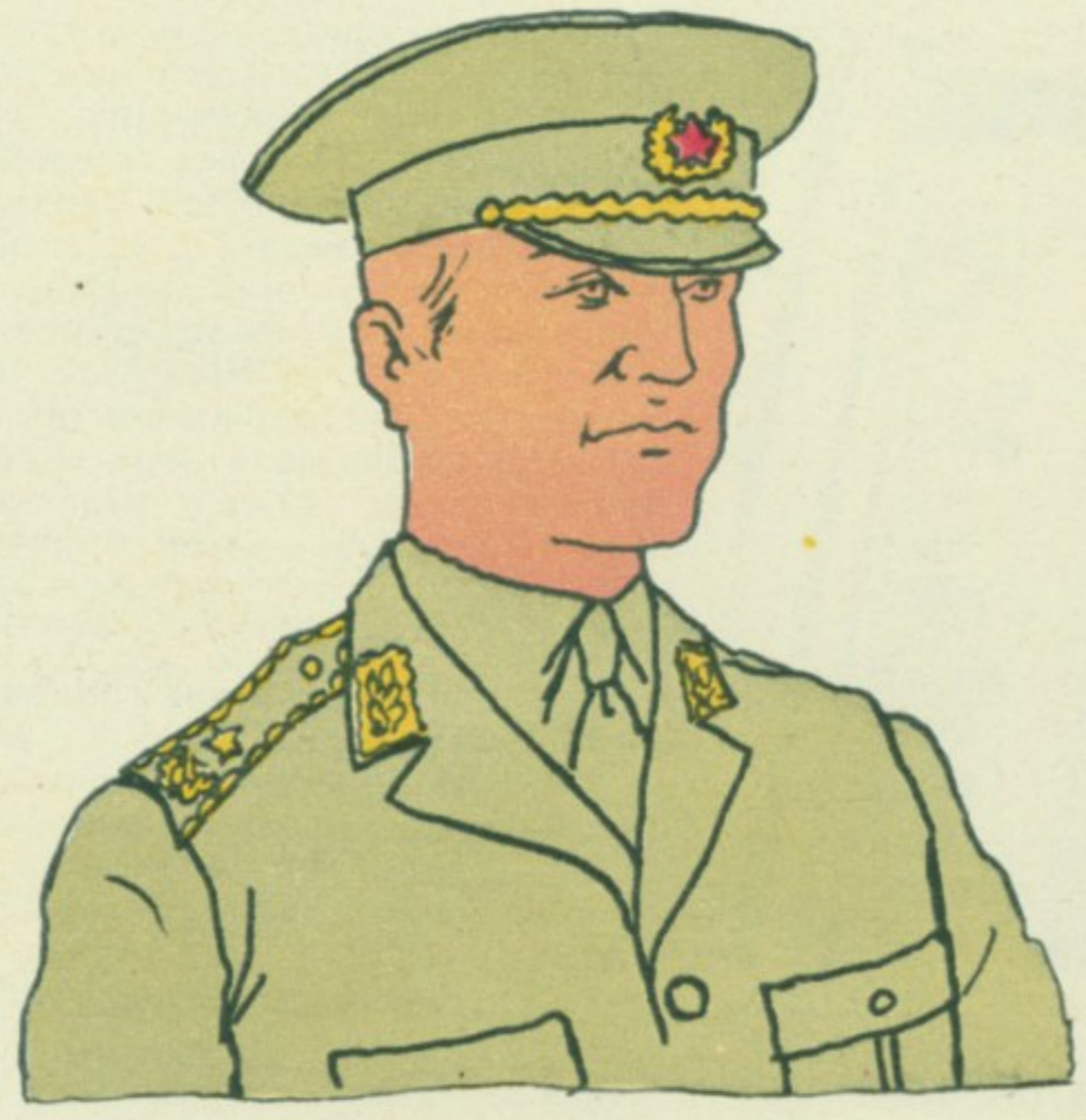
Офицери у нашој армији

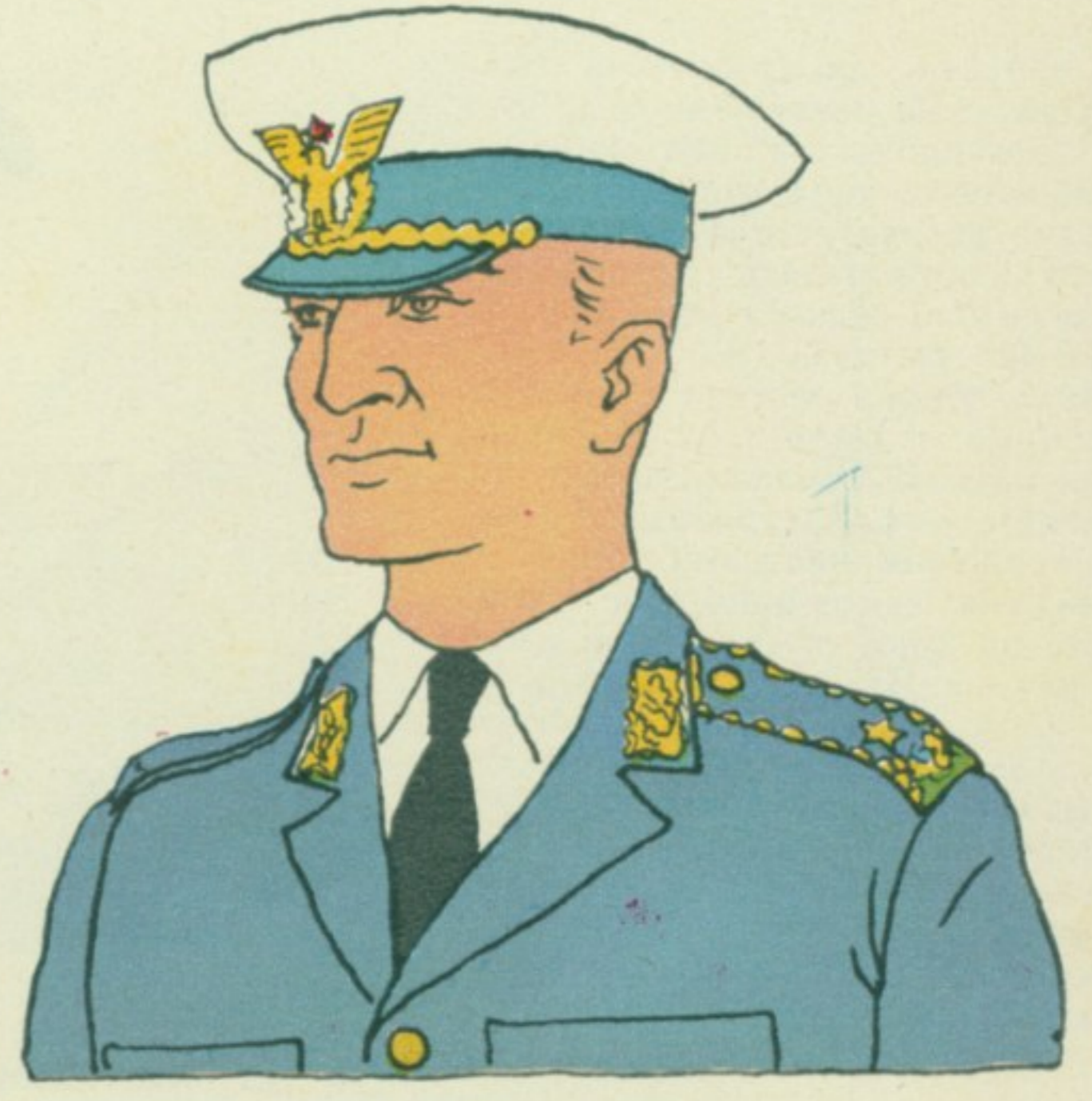
ПЛАНИНСКЕ
ЈЕДИНИЦЕ

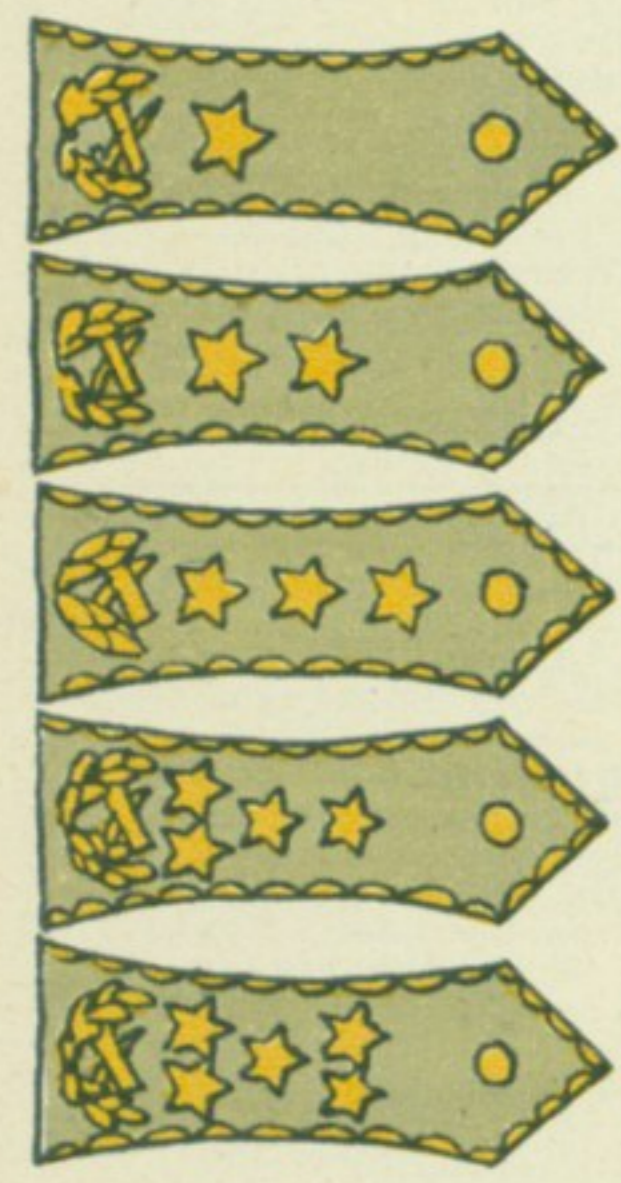
ТЕНКИСТА

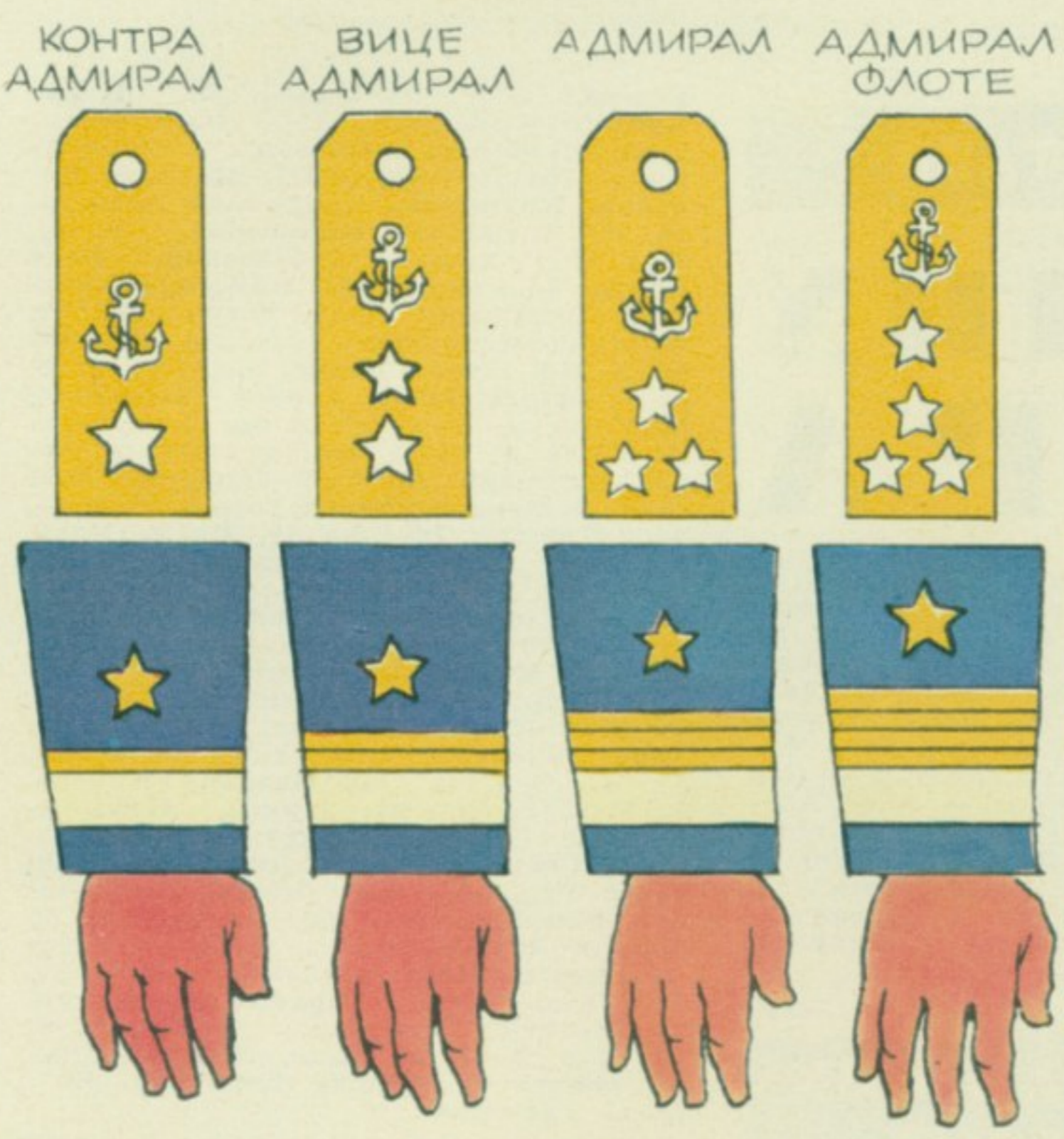
ГЕНЕРАЛ-МАЈОР

ГЕНЕРАЛ-МАЈОР
АВИЈАЦИЈЕ

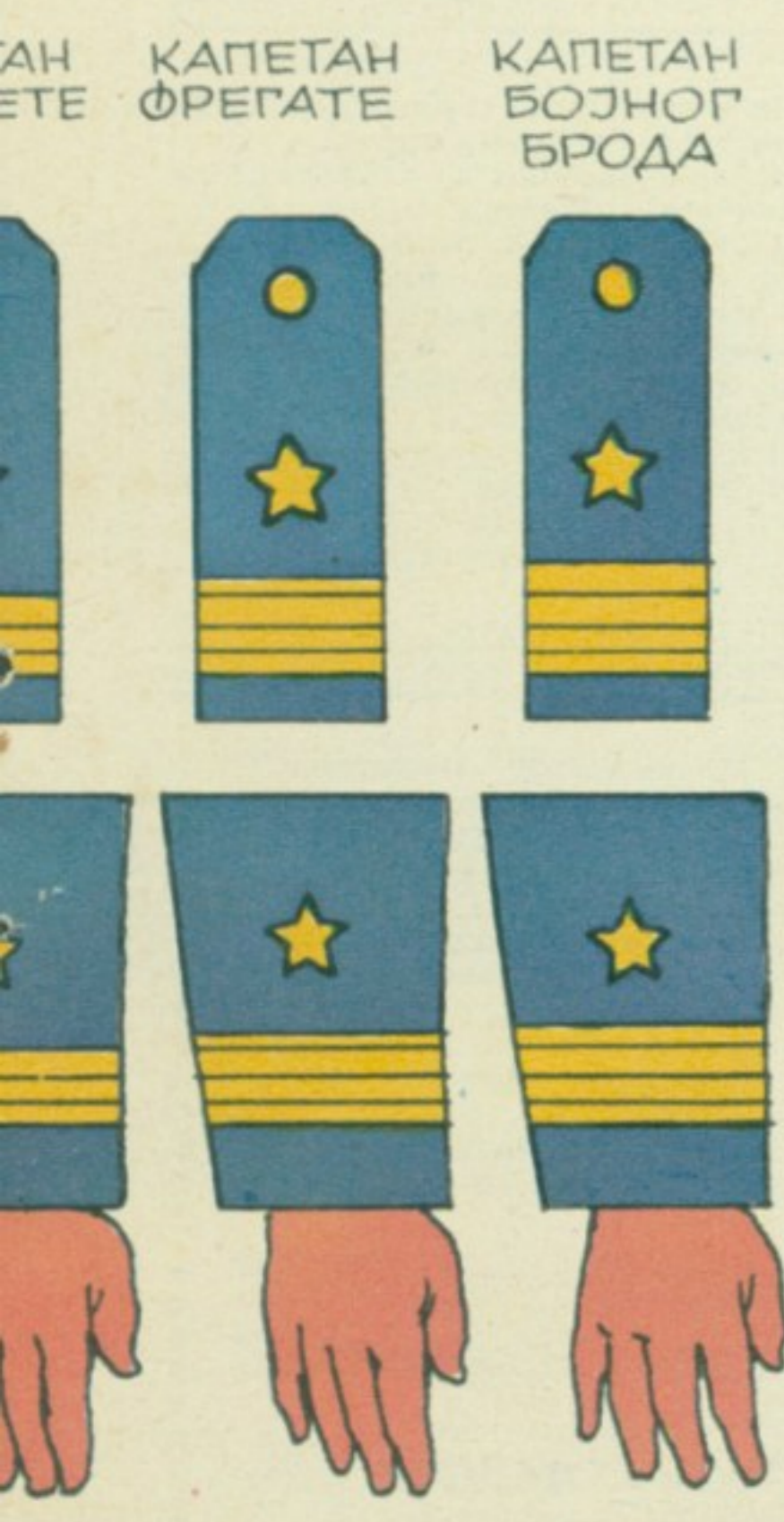
ГЕНЕРАЛ-МАЈОР
ГЕНЕРАЛ-ПОТПУКОВНИК
ГЕНЕРАЛ-ПУКОВНИК
ГЕНЕРАЛ АРМИЈЕ
ГЕНЕРАЛ

КОНТРА АДМИРАЛ ВИЦЕ АДМИРАЛ АДМИРАЛ АДМИРАЛ ФЛОТЕ

КОНТРА АДМИРАЛ

КАПЕТАН ФЛОТЕ КАПЕТАН ФРЕГАТЕ КАПЕТАН БОЈНОГ БРОДА

МОРНАР

ВОДНИК
I КЛ.

КАПЕТАН
КОРВЕТЕ

КАПЕТАН
КОРВЕТЕ

Б-СТАНОЈУЧИ

И ОНИ ПОГРЕШЕ

ОСМОРИЦИ СЛУЖБЕНИКА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ПОТРЕБНО ЈЕ ПОЛА ЧАСА ДА ИСТАКНУ 126 ЗАСТАВА НА СВЕ ЈАРБОЛЕ

Вероватно да не постоји лексикон на свету у који је реч „вексилологија“ већ унесена. У Уједињеним нацијама у Њујорку том рачи називају науку о заставама. Јер испред палате Уједињених нација готово свакога дана мора се истаћи 126 застава.

Велика збирка застава Уједињених нација недавно је обогачена стегом најмлађег члана светске организације — Екваторијалне Гвинеје. Уједињеним нацијама била је достављена само црно-бела скица заставе на којој су боје биле означене речима. За нешто више од недеље дана по упуствима једног од вексилолога Уједињених нација нова заставка је била сашивена. Екваторијална Гвинеја има 250.000 хиљада становника и свега је њих неколицина видело своју националну заставу која је својим блиставим пругама, сребрним амблемима и златним звездама одушевила стручњаке.

ПРЕД ПАЛАТОМ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА У ЊУЈОРКУ ВИЈОРИ СЕ 126 ЗАСТАВА ЗЕМАЉА ЧЛАНИЦА

— Речи вексилолога и вексилологије настале су у одсеку за стручну терминологију Уједињених нација — објашњава Натанаел Абелсон, културни директор географских карата ове светске организације који је и сам стручњак за заставе. — Радо употребљавамо ову реч јер је ретко ко зна — каже он. — Шта ћете, и људи који се баве озбиљним пословима имају своје мале игре и шале. Наша игра састоји се у томе да бројимо колико ћемо људи збунити речима „вексилолог“ или „вексилолошка експлозија“.

Када су 1946. године Уједињене нације основане, на ветру се вијорило само 56 државних симбола. Данас је сваког јутра осморици службеника Уједињених нација потребно пола часа да би истакли 126 застава. Суботом и недељом се истичу само ако се тог дана одржава неко важно заседање.

И вексилолози могу понекад да

погреше. Убрзо после оснивања Уједињених нација дошло је готово до малог дипломатског скандала када је Ибн Сауд, бивши краљ Саудијске Арабије као гост светске организације утврдио да је његова земља представљена погрешном заставом. До оваквих грешака може лако доћи јер многе земље, на пример Монако и Индонезија, имају исте државне боје, па чак и исти распоред тих боја. Ако се њихова црвено-бела заставка окрене наопако — ето симбола Пољске.

Све заставе које се истичу на згради Уједињених нација израђују се у истој фабрици да би се обезбедила иста величина и исти квалитет. Када је време магловито, заставе се дају на чистићење једном недељно. Због тога у магацину Уједињених нација имају бар по две заставе сваке земље — чланице: док једна виси на јарболу друга је на чистићењу.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА ЗАСТАВА

МАЛО ТАЧНИХ ОДГОВОРА

Такмичење које је „Забавник“ организовао да би проверио знање својих млађих читалаца из географије наишло је на велики одзив. Јавило се укупно 1.716 учесника. Међутим, тачних одговора нема много, свега 307 читалаца навело је потпуно тачна имена главних градова 39 држава света. Томе је вероватно допринело што им ни родитељи нису могли помоћи јер има доста младих држава које су стекле независност последњих година, па се о њима и њиховим метрополама мало зна. Читаоци су најчешће грешили код имена главних градова: Боливије (треба Сукре), за тим код младе афричке државе Ботсване (треба Габернос) и код Гвинеје (треба Цоритаун).

Од ових тачних одговора (укупно 307 извукли смо на срећу 100 добитника. Да би они учесници конкурса који нису погодили тачна имена главних градова појединих држава могли да виде где су погрешили доносимо како је требало да изгледа тачан одговор. Онима који нису имали среће пружамо још једну шансу: ускоро у „Забавнику“ нов конкурс Заставе јер је овим првим био обухваћен само један део земаља.

ТАЧАН ОДГОВОР

1. Авганистан — Кабул, 2. Албанија — Тирана, 3. Алжир — Алжир, 4. Андора — Андора, ла Веља, 5. Аргентина — Буенос Аирес, 6. Аустралија — Канберра, 7. Аустрија — Беч, 8. Вахранија — Манаман, 9. Барбадос — Бриџтаун, 10. Белија — Брисел, 11. Боливија — Сукре, 12. Ботсвана — Габернос, 13. Бразил — Бразилија, 14. Бугарска — Софија, 15. Брунеј — Брунеј, 16. Бурма — Рангун, 17. Бурунди — Бујумбура, 18. Велика Британија — Лондон, 19. Венецу-

ела — Каракас, 20. Габон — Либрвил, 21. Гана — Акра, 22. Гватемала — Гватемала на Нуева, 23. Гвинеја — Конакри, 24. Гвинеја — Цоритаун, 25. Грчка — Атина, 26. Дахомеј — Порто Ново, 27. Данска — Копенхаген, 28. Доминиканска Република — Санто Доминго, 29. — Еквадор — Кито, 30. Ел Салвадор — Сан Салвадор, 31. — Етиопија — Адис Абеба, 32. Замбија — Лусака, 33. Западна Самоа — Апија, 34. Хаити — Порт о Пренс, 35. Хондурас — Тегусигалпа, 36. Индија — Њу Делхи, 37. Исланд — Рејкјавик, 38. Индонезија — Џакарта, 39. — Иран — Техеран.

100 НАГРАЂЕНИХ ЧИТАЛАЦА

Издавачко предузеће
»Вук Караџић«
награђује:

50 учесника конкурса књигом

„Свет у цени“
Бранислав Милошевић, Земун, Ј. Трајковића 17; Олгица Митрић, Сплит, Ослобођења 5/V; Светлана Торбић, Славонски Брод, Козарчева 9; Милош Павловић, Ужичка Пожега Војводе Степе 8; Весна Вујиновић, Сарајево, Лењинова 51/III; Зоран Мишић, Вор, П. фах 89; Зоран Митровић, Београд, Стевана Филиповића 32/стан 87; Владо Делић, Сарајево, Тузланска 23; Миломирка Марковић, Вољевац код Зајечара, Драгише Петровића 14а стан 4; Живојин Љубеновић, Апатин, Доже Берђа 22; Снежана Бошковић, Нови Сад, Цара Лазара 2; Иванка Домјанић, Суботица, Стеријина 23; Иванка Влајић, Сплит, Славићева 41; Сања Анчић, Загреб 1, Домагојева 8/I; Владимир Милкош, Нови Сад, Орловића Павла, павиљон 29; Мира Бугарчић, Зрењанин, Уроша Предића б. б.; Мира Маховић, Бурђевац, Басаричекова 46; Љиљана Грубановић, Београд, 29. новембра 109а; Соња Франиновић, Котор, Табаћина 550; Бранислав Јовановић, Шабац, Вере Благојевић 35; Гордана Маглић, Нови Београд, Први булевар 161/33; Драган Ушедић, Београд Захумска 57/II; Светлана Клубичко,

Београд, Боже Јанковића 70; Душан Крстић, Крушевац, Поручника Вождара 36; Жељка Дивљан, Славонски Брод, Трг Побједе 3а/III; Михајло Поповић, Крушевац, Поручника Вождара 32; Бранислав Милованов, Бечеј, ЈНА 32/А; Душан Стојановић, Бела Црква, Београдска 48; Камелија Хенгстер, Славонски Брод, Старчићева 79; Фросина Митрушева, Скопље, ул. 763 бр. 9-III/6; Зоран Дадић, Београд, Гајева 7; Јадран Јовић, Горњи Матејевац (код Ниша), Првомајска бр. 35 Љубиша Лепић, с. Г. Матејевац код Ниша; Зоран Петковић, Београд, Јеврејска 20/II стан 13; Вера Петровић Горњи Милановац, Драгана Јевтића 15; Влада Брајков, Суботица, Максима Горког 14; Дубравко Рончевић, Сарајево, Загребачка 53/II; Светлана Миловановић, Крагујевац, Насеље ЈНА солитер I/9; Хранислав Митровић, Ивањград, ученик VII 2 Оsn. шк „Вукашин Радуновић“; Олга Рашић, Ивањград, Полимска 23; Саво Видовић, Рисан, Бока Которска, уч. осн. школе; Аца Иванец, Кичево, Ј. Михајловски 32; Зорица Пећанац, Београд, Раковички пут 9/8, „Кошутњак“; Светлана Ракић, Нови Сад, Димитрије Туцовића 8/II; Драган Милековић, Београд, Пролетерских бригада 78; Зорица Антонијевић з. п. Вреоци код Лазаревац; Мома Милунов, Црепаја, Трг Ослобођења 1; Драган Благојевић, Смедеревска Паланка, Душанова 19; Предраг Миљковић, Ниш, Љубе Дидића 33; Мишко и Мирела Ђорђевић, Београд, Сметанина 20.

10 учесника конкурса добило је на поклон књигу „Под гусарском заставом“ (писац Џорџ Видвел).

Слободан Ђивша, Београд, Устаничка 12/9; Стеван Давинић, Панчево, Жарка Зрењанина 56 II/I стан 4; Мирјана Проковић, Београд, Соколска 18; Милан Цветковић, Скопље, Бориса Кидрича 63/28; Ђорђе Петровић, Ириг, А. Матић бр. II.; Синиша Јовановић, Београд Лединачка бр. 5/III стан 33; Раде Петровић, Скопље, Коча Раџин 101, стан 29; Марија Кадић, Нови Београд — Вежанија, насеље „Ледине“ Врдињска 5; Драган Вујичић, Нови Београд — Вежанија, Пера Седејинца 9/16 Слободан Милошевић, Шабац, Ратних инвалида бр. 4;

10 следећих учесника награђено је књигом „Канада мирише на смолу“ (писац Аркади Фидлер):

Драган Муњес, Београд, Вишњићка 56; Миодраг Костић, Трстеник, Д. Максића б. б. стан 6; Бура Булатовић, Ковин, Лењинова 56; Живко Перишић, Београд

Булевар Револуције бр 250 улаз 5, Сафет Хајдаровић, Београд Патриса Лумумбе 59; Нада Јоксимић, Титово Ужице, ученица III 4 Оsn. шк. „Душан Јерковић“; Мирјана Вуровић, Титоград, Оsn. шк. „Радојица Перовић“; Снежана Ераковић, Скопље, улица 715 број 33/1-17; Јадранка Вучек, Сплит, Ловретска 19/3; Вера Секулић, Београд, Јевремова 14/II-8;

10 следећих победника на конкурс добија на поклон књигу „Ново путовање око света“ (писац О. Е. Коцебу):

Бранислав Ђорђевић, Зајечар, Светозара Марковића 2/IV; Драгана Мичић, Котор, Доброта 42; Драган Гавриловић, Пожега Ужичка, Хероја Радовановића 18/I; Снежана Стефановић, Сокобања, Спортска б. б.; Милан Нинковић, Београд, Булевар револуције 422/III; Срећко Вурић, Крагујевац, пошта Корман; Милитин Сработњак, Београд, Хусинских рудара 23; Мира Маховић, Бурђевац, Басаричекова 46; Ивица Миодоровић, Банатско Велико Село код Кикинде, ученик VIII раз. Оsn. шк. „Славо Родич“; Золтан Кун, Кикинда, Угљеша Терзин 29;

10 награђених читалаца добија књигу „Насмејана Гватемала“ (писац Норберт Фрид):

Наско Симановски 7; Владимир Мартиновић, Сарајево, Краља Твртка 12; Милена Миљановић, Качарево, 4. октобар 7; Биљана Мијовић, Белсавци код Тополе, уч. VIII 2 Оsn. шк. „Сестре Радовић“; Миодраг Косјерина, Столац, 29. новембра бр. 82; Гордана Ранков, Стара Пазова, Маршала Тита 149; Весна Мишић, Крушевац, Обилићева 66; Зоран Радовић, Београд, Таковска 18/IV; Михајло Костоски, Тетово, Брана Милидиновић 62; Гордана Васиљевић, Београд, Стевана Првогенчаног 59;

10 учесника награђује се књигом „На поткрсљу света“ (писац Јан Мирдал):

Славица Мојиловић, Ивањица, Моравска 20; Владимир Поповић, Светозарево, Б. Вуричића 7/IV; Владимир Вадаски, Нови Сад, Сарајевска 3; Драган Миловановић, Тузла, 27. јула 20; Марија Васара, Нови Сад, Лазе Костића бр. 1; Чедомир Надобан, Бешка, Трг братства и јединства 7а; Александар Матић, Београд, Јабучка 11, стан 45; Обренка Јовановић, Инђица, Школска 45; Милан Никчевић, Нишкин, Улица А. Бацковића 22; Маријана Бјелетић, Врбас, Маршала Тита 83.

Песма недеље

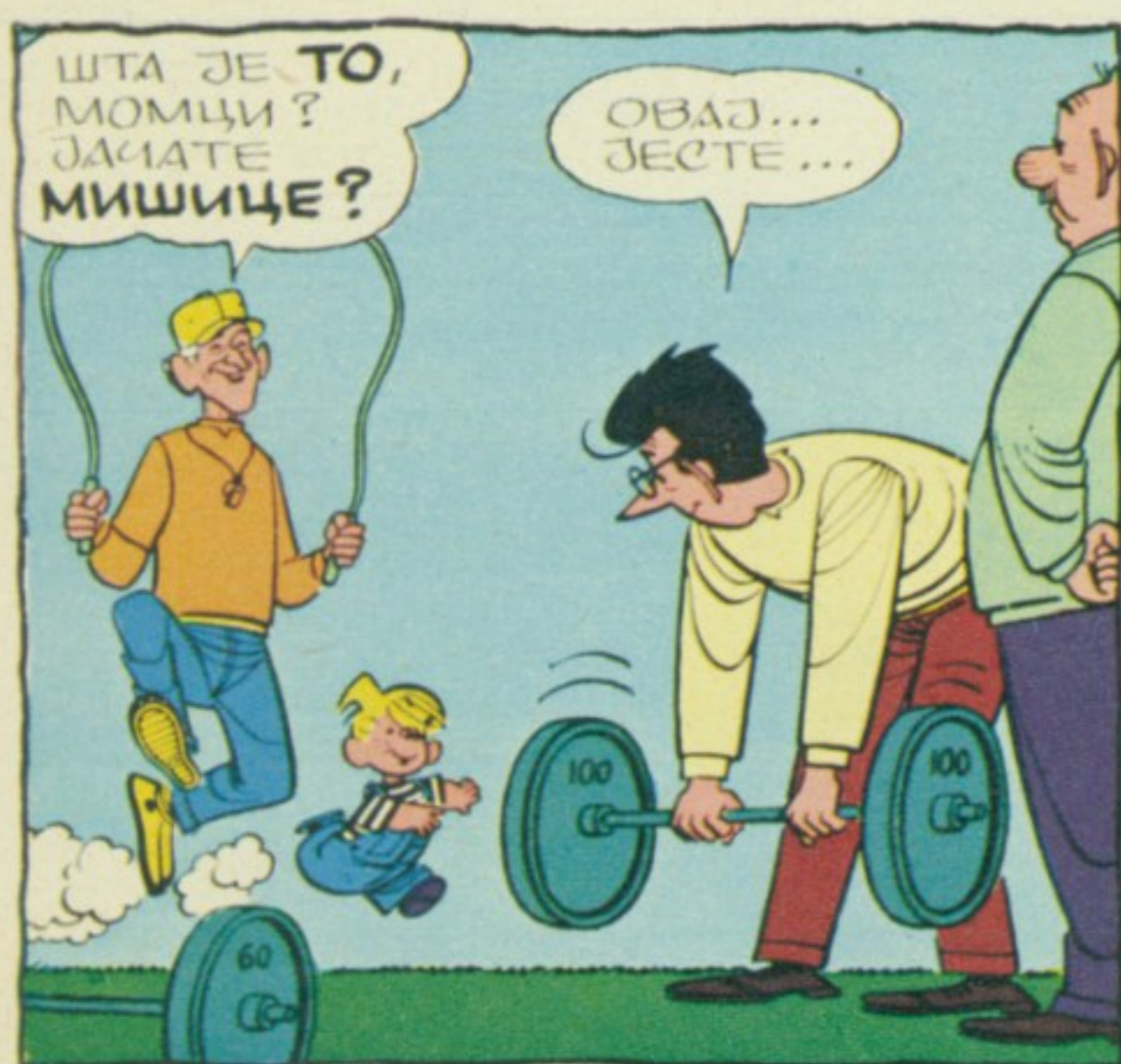
Због поманкања простора „Песму недеље“ — „Доле батине“ објавићемо у идućем броју.

ГОЛОТИЊА НА ГРЧКИ НАЧИН. — После француске револуције 1789. године центар моде сели се преко Ламанша у Енглеску. Жене се ослобађају сувишног одела и „голотинја на грчки начин“ осваја европске даме. Грчке шаре и чувене сандале чији каишићи обавијају ногу до колена, носе се и на највећим баловима (последњи цртеж слева). Поред ових веома смелих модела у моди су и дугачке набране хаљине са шлепом који се вуче по земљи или држи у рукама а зове се „мајмунски реп“ (други слева). Преко хаљине носи се понекад и горња, јако отворена хаљина — туника (трећа слева). Материјали од најфиније свиле, батиста и муслина

као ваздушаст облак обавијају женско тело. Боје су пастелне, мирне а преовлађује бела. Турбани, високи упадљиви шешири и дугачки шалови допуњају линију тела које личи на антички кип. Жена се чешља на грчки начин и скоро свакодневно мења боју косе! Краљица моде је мадам Талијен која се прва појавила голих мишица. Мушкарци најрадије облаче узане панталоне, дугачке до чланака (први слева) или увучене у чизме (четврти слева). Јакна може да буде сасвим кратка, само до струка, (први слева) или прави фрак који се завршава у виду ластиног репа (четврти слева).

ДЕНИС ШАМПИОН

ЗНАТЕ ЛИ

Обележите право значење речи. Ако имате свих пет погодака, дајте себи оцену — одлично са похвалом. За четири поготка оцена је — одлично, за три — врло добро, за два — добро и за један — довољно.

1. КАЊОН

1. Закон, 2. Дубока речна долина веома стрмих страна, 3. Врста крокодила.

2. УВИР

1. Прелаз из танког у дебело црево, 2. Електрична бушилица, 3. Речно ушће.

3. ОПТИМИСТА

1. Човек који у свему види само добро и лепо, 2. Очни лекар, 3. Човек који у свему види само зло.

4. САЧМА

1. Грчко јело, 2. Индијанско оружје, 3. Ситна зрна којима се пуне меци ловачке пушке.

5. ХАШИШ

1. Владар Саудијске Арабије, 2. Опojна дрога, 3. Залив у Персији.

ОДГОВОРИ :

1. Сва дубока речна долина, стрмих стеновитих обала.
2. Речно ушће.
3. Човек који у свему види само оно што је добро, који увек верује у добар исход ствари.
4. Ситна округла зрна од лутуре олова и арсена којима се пуне меци за ловачке пушке.
5. Опojна дрога која се добија из цветова индијанске конопље. После пријатних осећања изазива психичку растројство.

ОТРОВНИЈЕ ОД КОБРЕ

МЕЂУ ОТРОВНИМ МОРСКИМ ЗМИЈАМА И ЦИНОВСКИМ РАЈАМА

Аустралијски новинар и фото-репортер Бен Кроп и његова жена Ева подухватили су се једног веома занимљивог, али у истој мери и опасног посла. С једном екипом гњурца и младих научника кренули су у лов на отровне змије — које живе у морима између Аустралије и Великог коралног гребена.

То није била, како би се могло помислити, обична авантура. Напротив, Национално географско друштво, за које Кроп ради поставило им је следећи задатак: изучавање могућности за израду серума против уједа змија чији је отров 15 пута опаснији од кобриног. Да би се то остварило требало је, најпре, ухватити примерке тих змија и проучити њихов отров. О тим змијама, као и о њиховом понашању, знало се веома мало. Једино је нешто више података било о једној врсти која има спљоштен реп и плива лагано помађајући с времена на време главу изнад воде да би узела ваздух. Ове змије рађају живе младунце, који кад одрасту достижу дужину и до два метра.

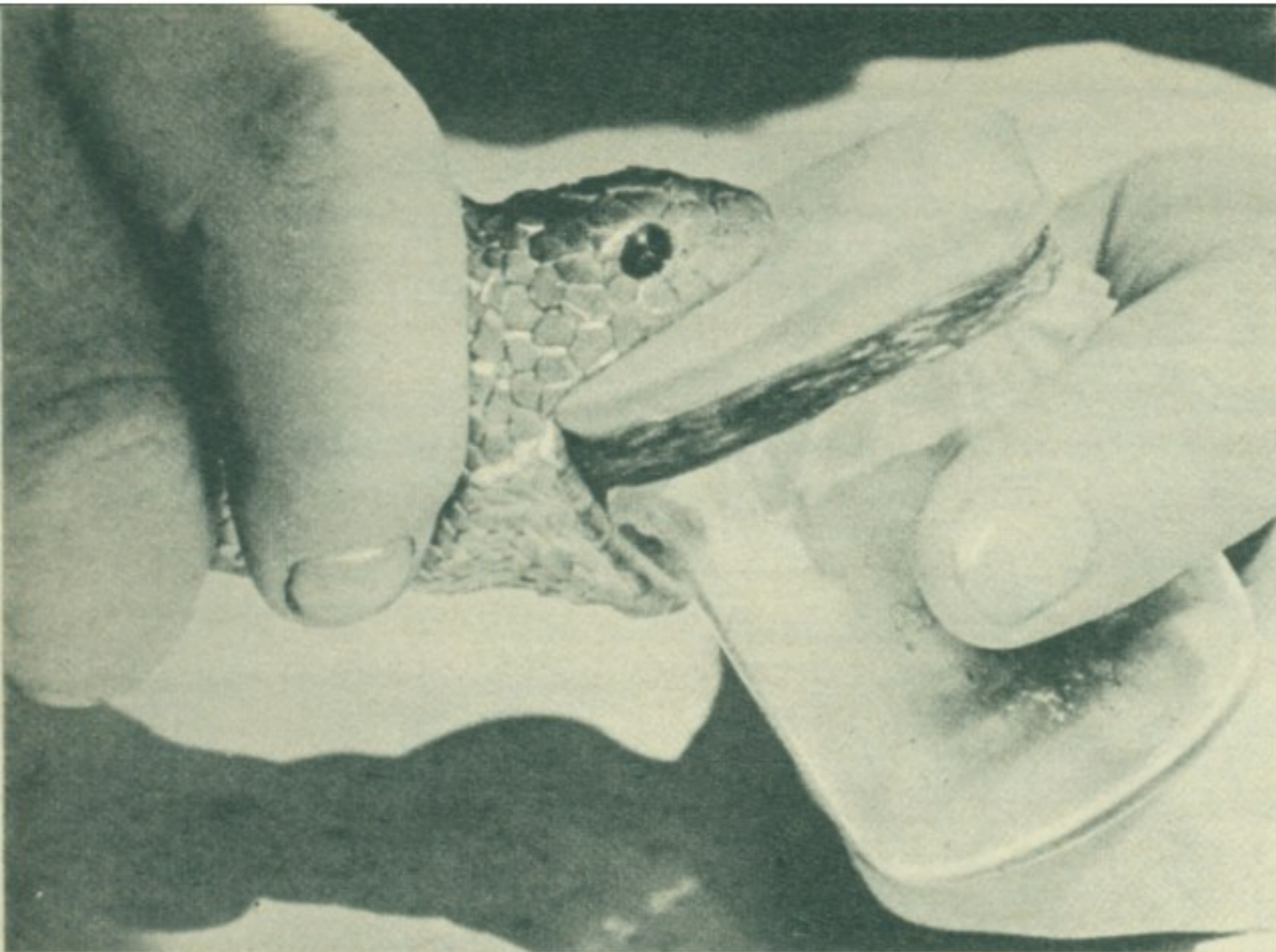
Ујед ових змија је толико отрован да нападнута риба угине истог часа. Иначе оне нису нападачки расположене према људима и ретко се дешава да уједу неког купача сем ако их он не дира. Исто раде кад их неко лови или нападне, постају ратоборне и уједају.

Екипа Бен Кропа успела је да ухвати више десетина отровних змија и то тако вешто да ниједан члан екипе није био уједен. Од ухваћених змија одмах су узимали отров, како би га послали на проучавање. Догодило се, међутим, да су животиње једна другу уједале тако да је неколико њих угинуло одмах.

Међу ухваћеним змијама треба споменути најпре једну смеђе маслинасте боје (*Aipysurus laevis*), затим ону са два карактеристична прстена (*Emydocephalus annula-*

ОПАСНОСТ ЈЕ ЊЕНО ЗАНИМАЊЕ И ИСТОВРЕМЕНО ЗАБАВА.

БЕН КРОП ОДМАХ ЦЕДИ ОТРОВ УХВАЋЕНЕ МОРСКЕ ЗМИЈЕ.

tus), и танку морску змију с малом главом (*Microserpholophis gracilis*). Две врсте нису идентификоване. Све оне живе у аустралијским водама на крајњем југу, ка Сиднеју, али исто тако и у прљавим лучким водама. По себно су воде Великог коралног гребена пуне ових отровних змија.

За време овог необичног лова екипа Бена Кропа сусрела се и с дванаестак рогатих раја (ража). Ови доброћудни цинови, од којих ниједан није био мањи од пет метара, дозвољавали су гњурцима да их снимају, да их додирују, па чак и да узјашу на њих. Крапова супруга Ева вероватно је једина

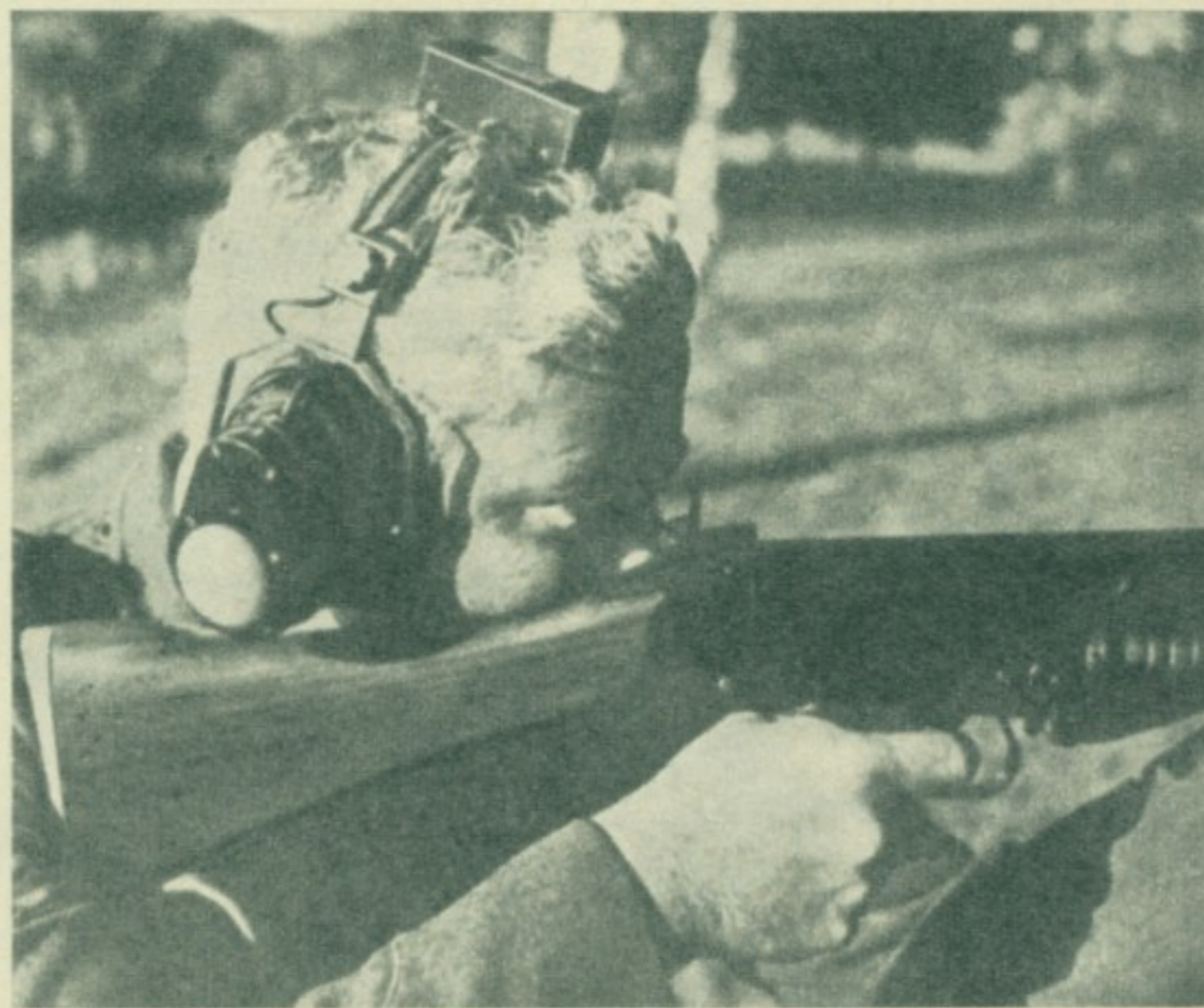
жена на свету која је успела да појаше ову необичну животињу.

Ову врсту раје називају „Манта“. Она „лебди“ на води машући лагано својим крилима. Понекад може да скочи изнад воде и кад падне чује се прасак као да је топ пукао. На тај начин она се ослобађа паразита који се прилепе на њено тело и сметају јој.

Разуме се, екипа Бена Кропа видела је и друге животиње осим отровних змија и „манта“. Велики Корални гребен врви од разних риба, ајкула свих врста, китова, јегуља, као и великих разнобојних шкољки.

ПРОТИВ БУКЕ

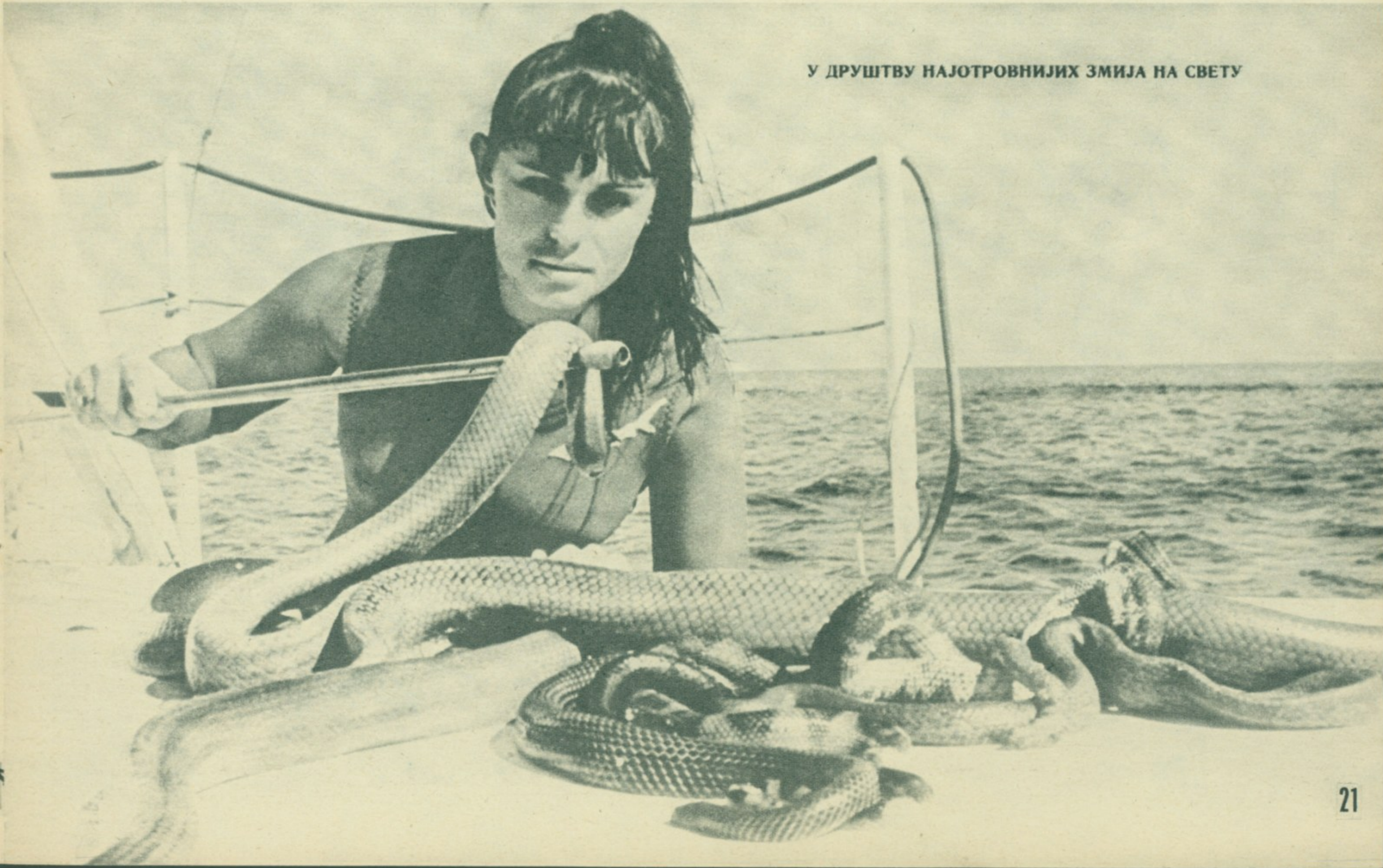
За људе који су на радном месту стално изложени буци једна енглеска фирма је произвела специјалне наушњак-пригушиваче. Све до јачине од 95 децибела, пригушивачи омогућају нормално примање звука. Тек код буке јаче од 95 децибела пригушивачи испуњени течношћу ступају у дејство.

Трактор на три точка

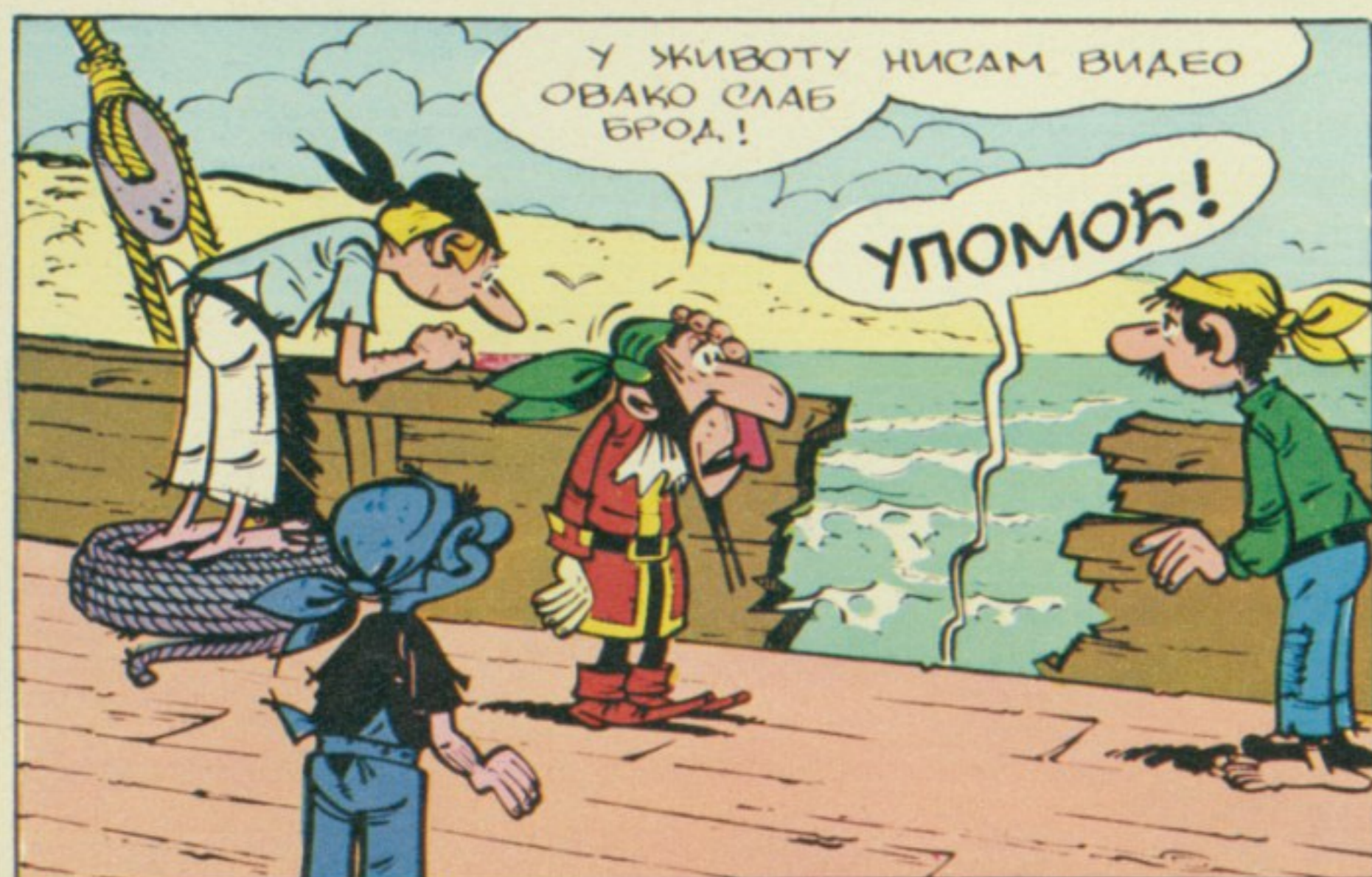
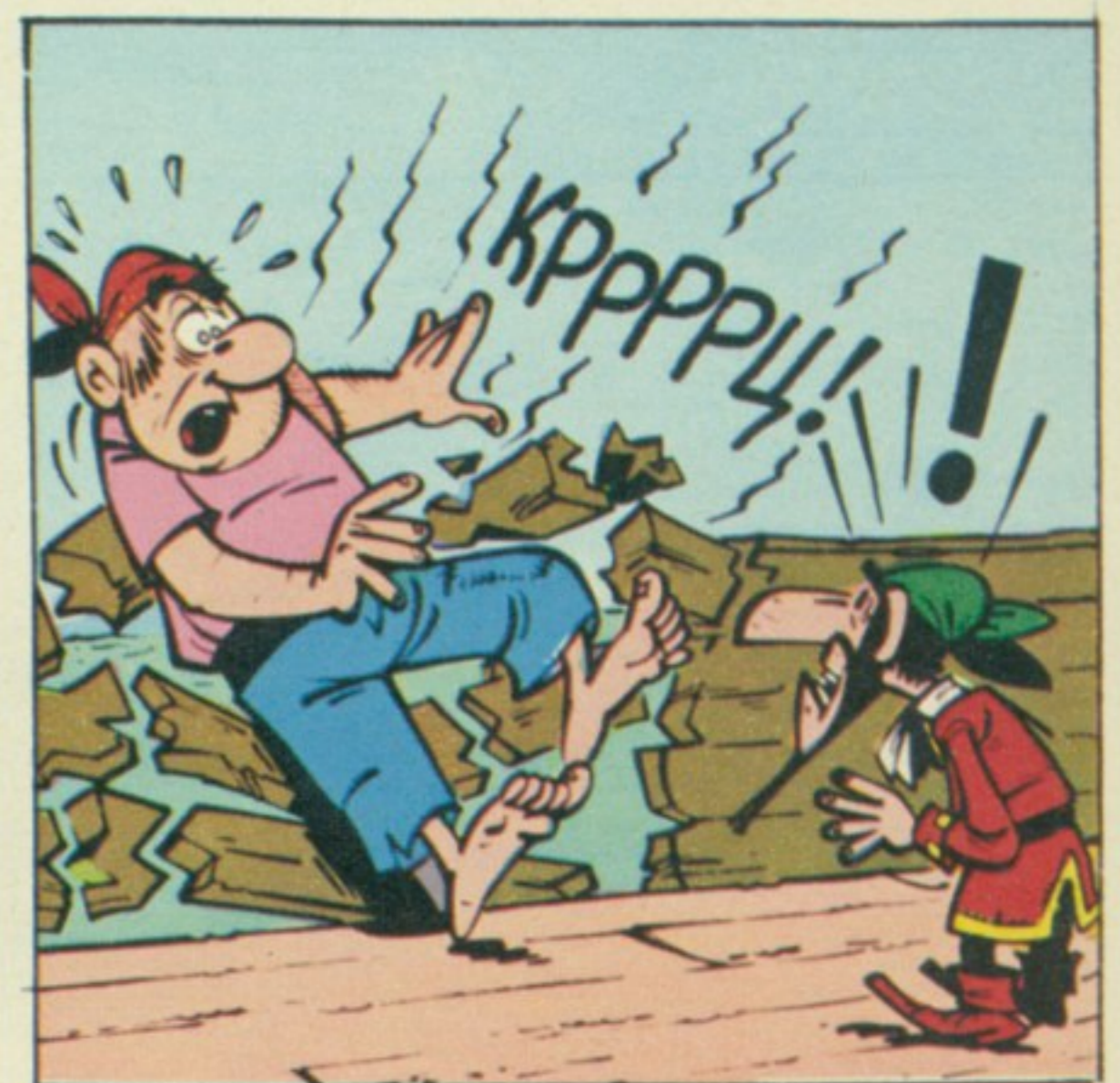
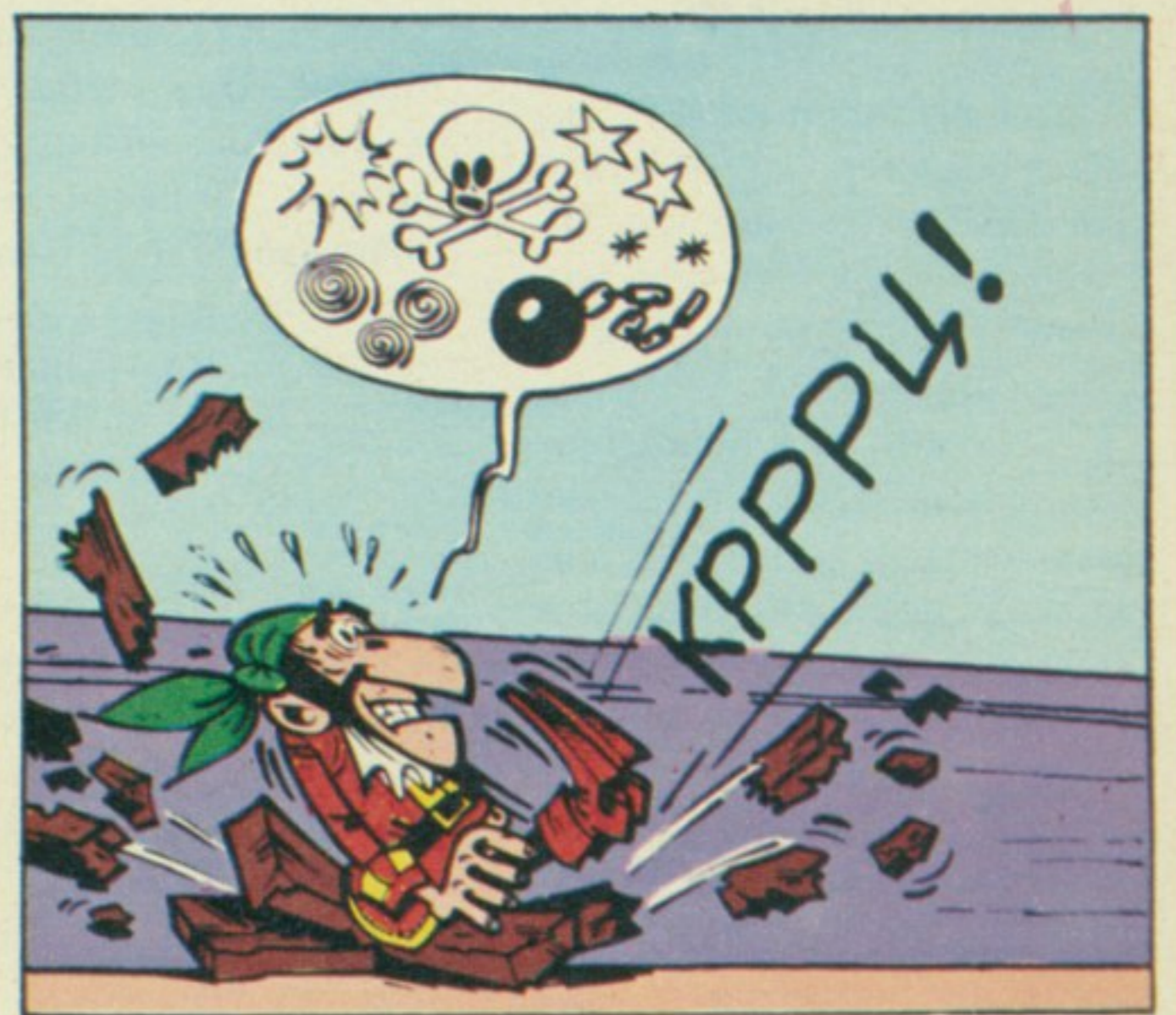
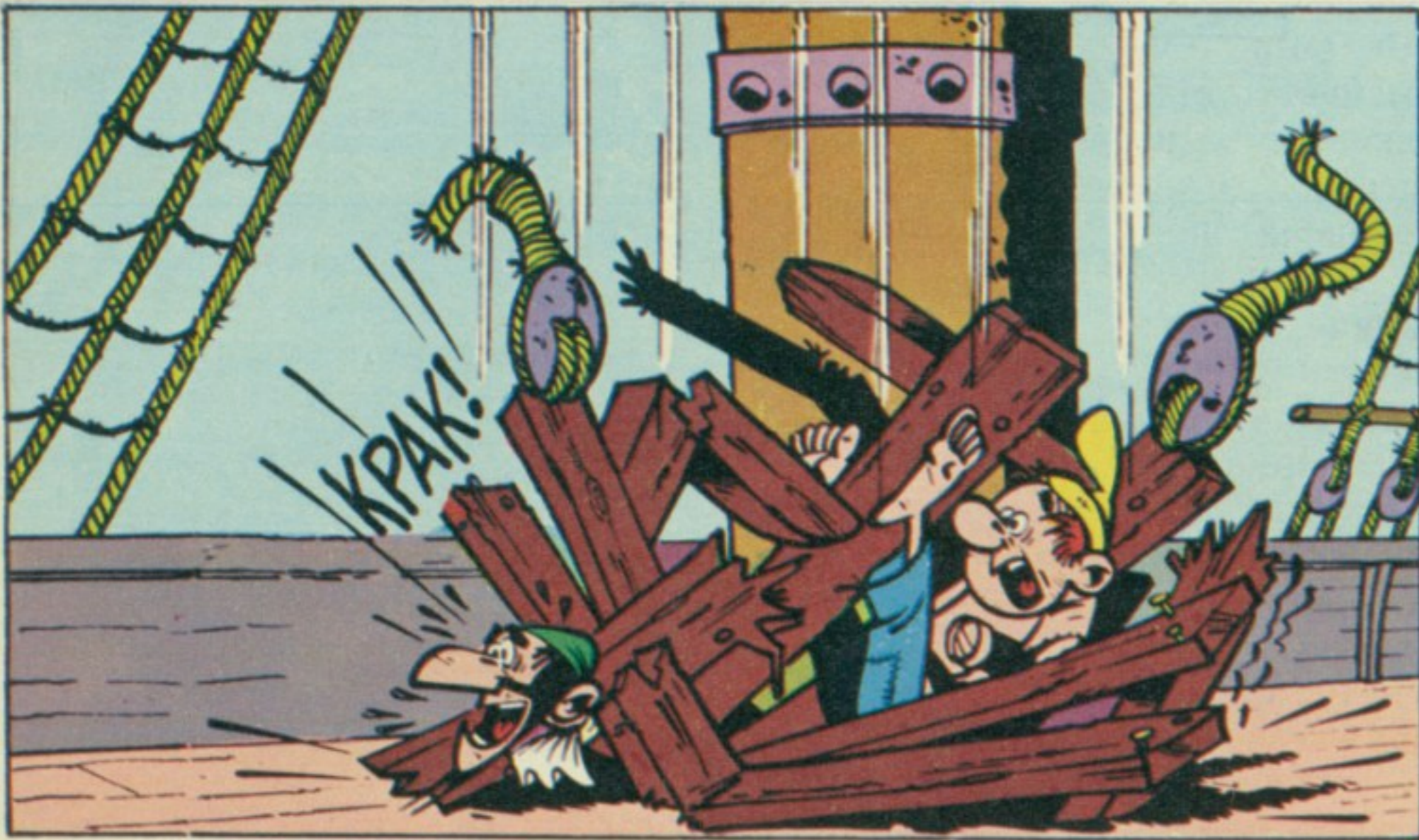
Мали трактор „Гнат“ који се недавно појавио на њивама и ливадама у Шкотској, тежак је свега 150 килограма, има мотор од 9,5 коњских снага, може да развије брзину од 32 километра на час и без тешкоћа савлађује стрмине од 45 степени.

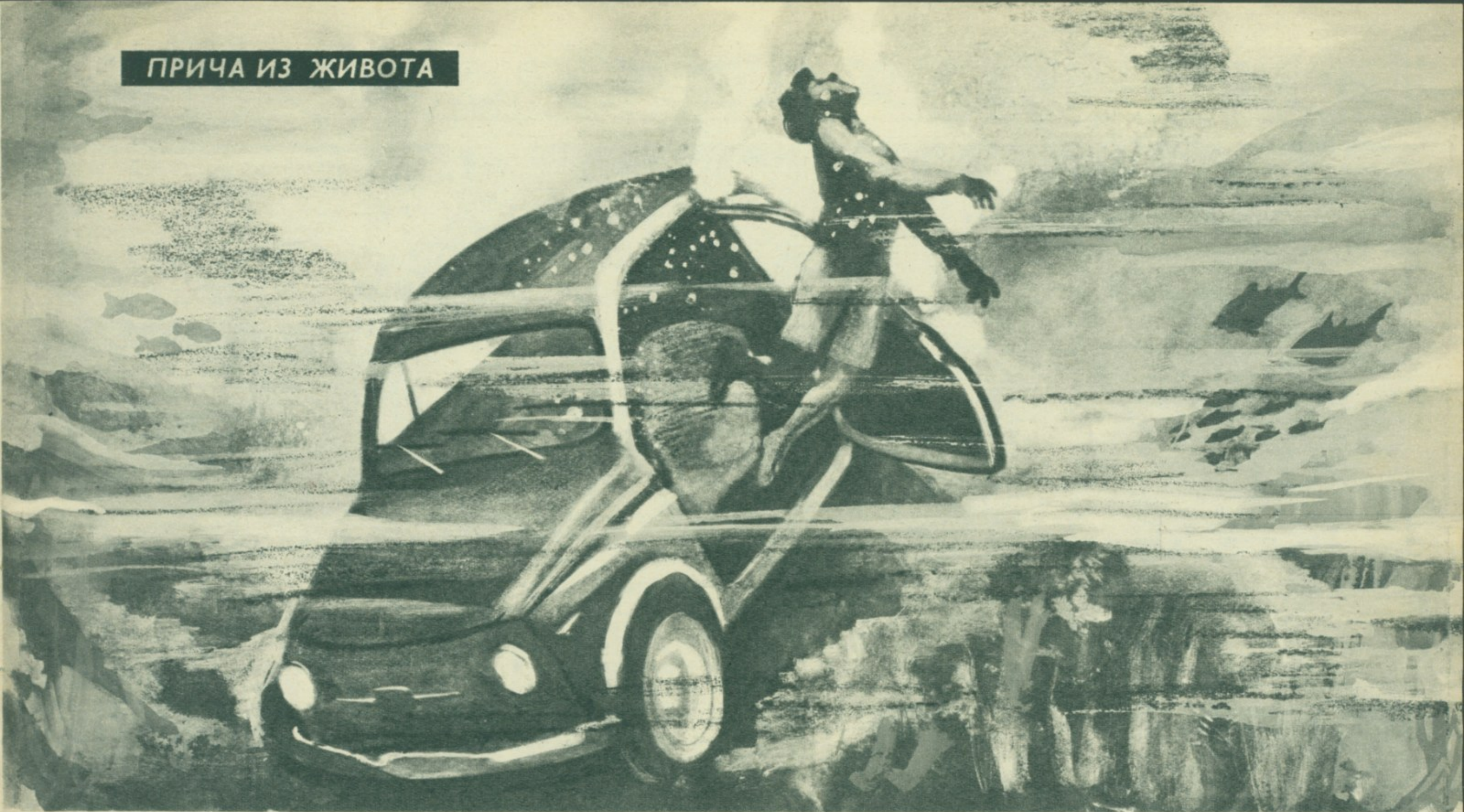
У ДРУШТВУ НАЈОТРОВНИЈИХ ЗМИЈА НА СВЕТУ

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЗМОНД
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

Показаћу ја њима!

И поред очеве забране, шринаесџојо-дишњи Ђино био је уверен да уме да вози ауџо и џо још боље од одраслих који уображавају да све знају

Отац Ђина Ренцинија из Ломелина у Италији купио је нов ауто, мали, као пламен црвени фијат 500. Чим га је довезао из фабрике, Ђино га је замолио да се мало провозају и отац је радо пристао. Ђино је био одушевљен.

— Знаш, тата, — рекао је већ после првог километра — и ја бих умео да возим.

— Хм, не причај глупости — одговорио је отац. Возићеш када напуниш осамнаест година, ако положиш возачки испит, разуме се. Пре тога немој ни да помишљаш!

— Али, ја не могу да чекам још пет година! Пошто умем да возим трактор, лако бих возио и ова мајушна кола. Ништа лакше: куп-лунг, прва брзина, друга, трећа, четврта... ррр!..

Од тога дана Ђино није имао мира. Стално се врз-мао око кола, загледао, ула-

зио, испробавао ручице, а једном се чак усудио и да упали мотор. Прилика коју је очекивао убрзо се указала: једног јутра отац и мајка отишли су послом у град, а ауто је остао у дво-ришту закључан. Помислио је да једна мала шетња колима не би могла да му шкоди, а на друмовима око Ломелина ионако нема саобраћајне полиције.

Оџац, ће биџи заговољан

Ђино је скупио храброст, ушао у кола и упалио мотор. Истерао је ауто из дво-ришта и другом брзином по носно прошао поред групе жена које су га забезекнуто гледале. Али, ништа није било важно. Показаћу ја њима, мислио је он, да кола могу да се возе и са три-наест година. И то још бо-

ље од одраслих који уображавају да све знају. Отац ће сигурно бити задовољан што има тако вештог сина. Комшије ће му већ исприча-ти. Тако се, мало помало, на-шао на путу. Чврсто је др-жао волан и весело певу-шио...

Одједном, у дну друма у-казао се камион који разио си млеко. Ђину се учинило да је страшно велики и да је заузео целу ширину пута. Махинално је притиснуо си-рениу. Камион се приближа-вао. Ђино је помислио да треба да заустави кола и пропусти друмску грдосију. Потражио је ногом кочни-цу, али је у паници прити-снуо гас и ауто је поско-чио напред. Не знајући ни сам зашто, Ђино је повукао ручицу мењача брзине и из све снаге притиснуо кочни-цу. Аутомобил се зауставио, склизнуо с друма рушећи камење и шљунак, накривио

се на десну страну, поско-чио још једном и упао у ду-бок канал пун блата и црне воде.

Ауџо је џоџоноу

Ђино је и даље грчевито држао волан. Одједном се нашао у мраку. Чинило му се да лебди, а у ствари је лагано али сигурно тонуо у дубоки муљ. Кроз предње стакло видео је прљаву тра-вуљину. Из укочености га је тргла вода која је кроз неку пукотину продирала у кола и квасила му ноге. Као да га је опекала ватра: скочио је са седишта и почео песни-цама да удара у прозорска окна.

Није успео да отвори вра-та, вриштао је, тресао бра-ве. Узалуд. Вода му је већ била до колена. Попео се на седиште и почео да отва-ра прозор. Вода је шикну-ла, а он је и даље као луд окретао ручицу за отвара-ње прозора. Поново се ба-цио на врата и она су се сад лако отворила захваљујући води која је продрла у уну-трашњост аутомобила, па су се спољни и унутрашњи притисак изједначили. И не знајући шта ради закорачио је у воду. Хтео је да у-дахне ваздух, у уста му је улетело блато. Ипак, вода га је избацила на површину.

Поново је угледао сунце и онесвестио се.

Неко га је ухватио за ко-су и извукао из баруштине. Када се освестио, угледао је око себе велику групу људи. Били су ту и отац и мајка и шофер камиона и лекар у белом мантилу. Сви су били веома бледи. Нешто су говорили и Ђино их је чуо и разумео, али није имао снаге да било шта каже.

— Како му је, докторе? Да ли су плућа много оште-ћена?

— Све је у реду, плућима није ништа. Спасли смо га у последњем тренутку. То је само страх, шок.

— Несрећник, да није от-ворио врата, не би му било помоћи. Остао би у блату.

Да умре у блату! Ђино је почео да дрхти. Поново је покушао нешто да каже, а-ли је изгубио свест.

Мораћу да џричекам

Повратио се тек после три дана. Страшно се плашио оца и разговора с њим. Због његове непослушности лепа нова кола била су потпуно упропашћена. Али, отац га није грдио. Само га је пи-тао:

— Колико година имаш, Ђино?

Ђино је погнуо главу. Ни је му било лако да се преда. Ипак је одговорио:

— Три дана више него он да када сам упао у блато, тата.

А затим је додао:

— Мораћу ипак да приче-кам још пет година.

Пјеро Селва

ВАШ ПЛАН ДА ХАЗАРДА УЧИНИТЕ ЛАЖОВОМ У ОЦИМА ПОЛИЦИЈЕ БИО ЈЕ ИЗВРЕТАН!

ХВАЛА! САД ОН ИАКО ЗНА НАШУ ТАЈНУ, НЕЋЕ МОЋИ ДА НАМ НАШКОДИ! ПРОСТО... НЕЋЕ МУ ВИШЕ ВЕРОВАТИ!

САД СУ НАМ РУКЕ ОДРЕШЕНЕ... ЗА МНОГО КРУПНИЈЕ ПОДУХВАТЕ!

ПОШТО ЈЕ ПРОПАО КАО ПОЛИЦИЈСКИ ДОСТАВЉАЧ... БИЋЕ НАМ ОДЛИЧАН КАО... ПИЛОТ! А СУТРА НАМ ЈЕ ВАЖАН ДАН!

ДА, СУТРА ДОЛАЗИ ВЕЛИКИ БРОД ДА ПОКУПИ НАШУ ПОЛУГОДИШЊУ ЖЕТВУ ОПИЈУМА! ТРЕБА ДА СЕ ИСПАВАМ... ЛАКУ НОЋ, МАДАМ!

АЛИ, СНОУ ЈЕ ОТИШАО У ЦОНИЈЕВУ СОБУ...

САМО НЕКОЛИКО РЕЦИ, ХАЗАРДЕ...

ЧУДИ ВАС МОЈА ПОСЕТА... А И МНОГЕ ДРУГЕ СТВАРИ? ПРВО ДА СТЕ АГЕНТ...

...ТО ЈЕ МАДАМ ЦЕК-ЦЕ ЗНАЛА ОД ПОЧЕТКА! ЗАТО СМО И УДЕСИЛИ ОНУ МАЛУ КОМЕДИЈУ С ВАШИМ ПРИЈАТЕЉИМА ИЗ ПОЛИЦИЈЕ!

ОХ? ЗНАЧИ ОТПУШТЕН САМ?

ОХ, НЕ! ВАШ ОДЛАЗАК ПОЈАЧАО БИ СУМЊУ ПОЛИЦИЈЕ! ВИ СТЕ НАМ ПОТРЕБНИ!

ПРИВРЕМЕННО, ЗАР НЕ?

БИЋУ ОТВОРЕН! РАДИТЕ ЗА МЕНЕ И НЕ ТРЕБА ДА СЕ БОЈИТЕ МАДАМ ЦЕК-ЦЕ!

ТАКО? ОРТАЦИ СЕ РАЗИЛАЗЕ И ЈА ТО ТРЕБА ДА ПЛАТИМ... МОЖДА ЖИВОТОМ!

АЛИ... ТО РАЗИЛАЗЕЊЕ ТРЕБА ДА ОСТАНЕ НАША ТАЈНА... АКО НАМ ЈЕ СТАЛО ДО ЖИВОТА! СТАВИТЕ СЕ СУТРА МЕНИ НА РАСПОЛАГАЊЕ И ЈА ЋУ ВАС БОГАТО НАГРАДИТИ!

ЗАТО ВРЕМЕ...

ЧУДНО! ЈОШ ПРЕ ПОЛА САТА ОТИШАО ЈЕ КОБАЈАГИ НА СПАВАЊЕ... А САД ИЗЛАЗИ ИЗ ХАЗАРДОВЕ СОБЕ!

НУЛАХ

ИЗДАЈНИЧКИ ОЖИЉАК

УБИЦА КОЈИ СЕ
КАО СЛЕПИ ПУТНИК
УВУКАО У КОСМИЧ-
КИ БРОД НУЛАХ
ПРИМОРАО ЈЕ
КАПЕТАНА ПОЛА
ТРЕВЕРСА
ДА ГА
ВРАТИ
НА
ЗЕМЉУ...

ДРАГО МИ ЈЕ
ДА СТЕ ЧОВЕК
ОД РЕЧИ, КА-
ПЕТАНЕ!

ОБЕКАО САМ И
ДРУГАЦИЈЕ НИСАМ
МОГАО МАДА КУ
ТО ПЛАТИТИ
СЛОБОДОМ И
ГУБЉЕЊЕМ
ЗАНИМАЊА!

А САД ИДИ-
ТЕ И СПРЕМИ-
ТЕ СЕ ЗА ИЗБА-
ЦИВАЊЕ!

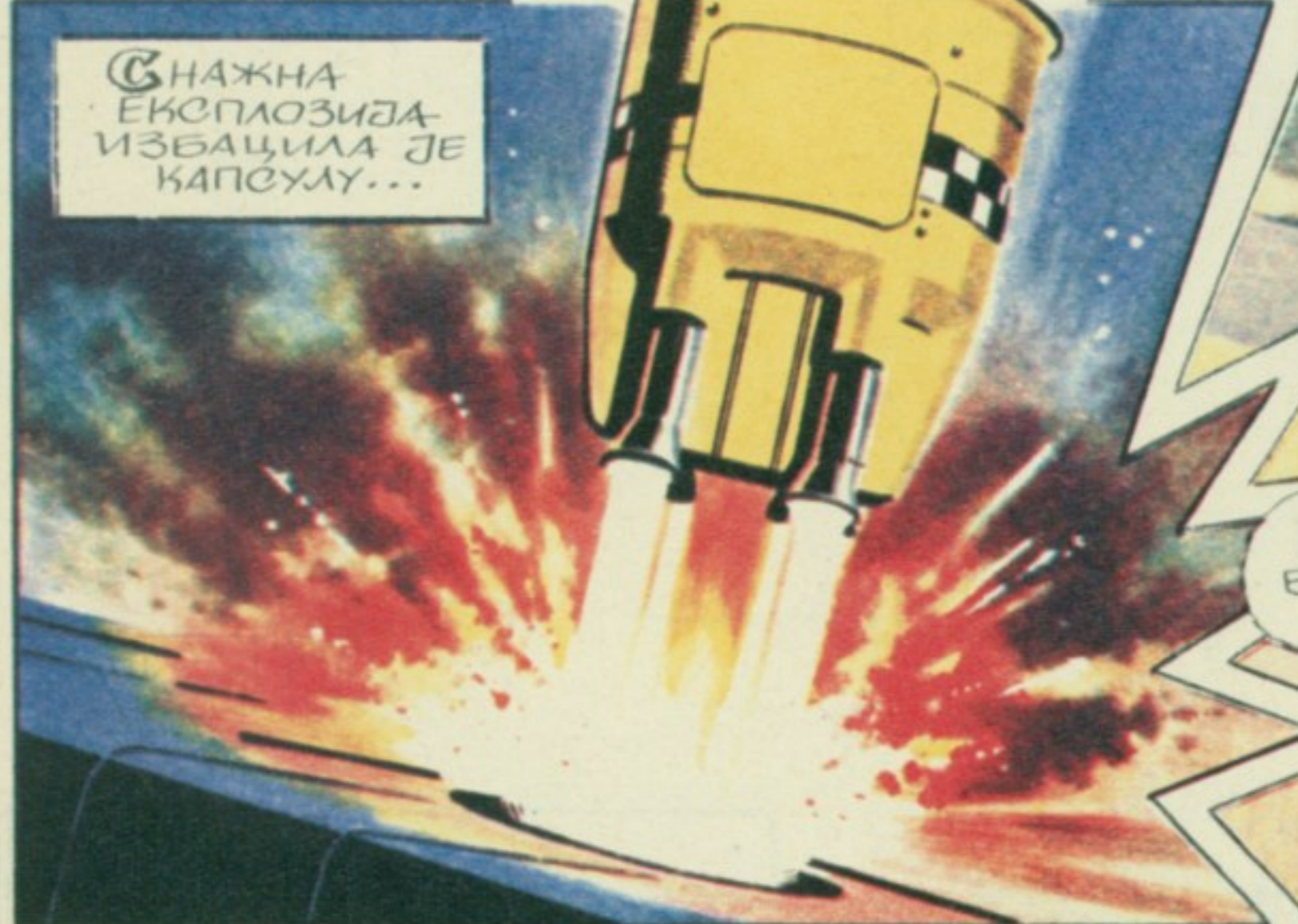
ДА...
ЗБО-
ГОМ!

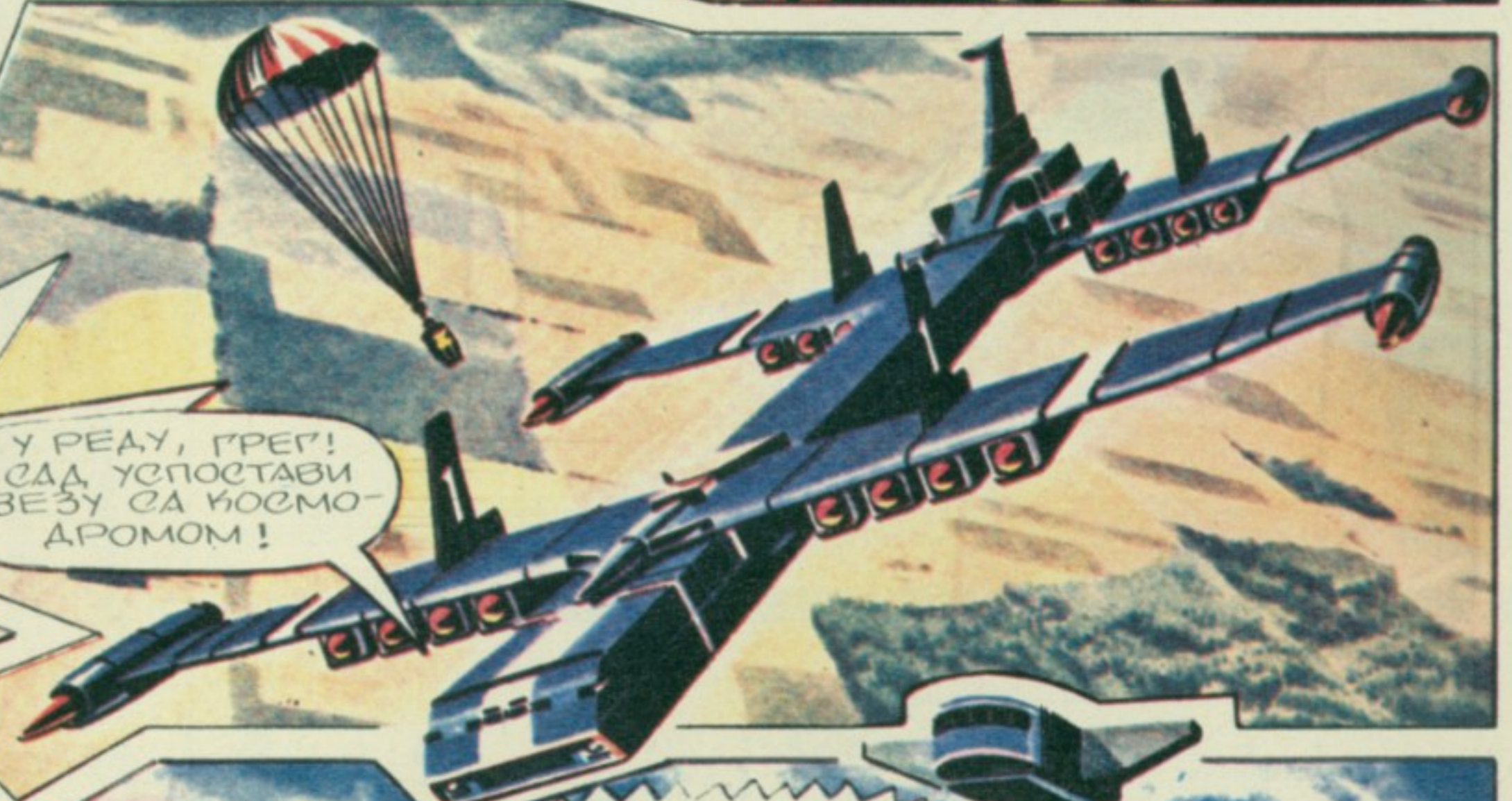
ПОЛЕ,
МОРАО БИ
ДА ЗАВИШ
МЕСТО ГДЕ КЕШ
ГА ИЗБА-
ЦИТИ!

НЕ, ГРЕГ! МОЖЕШ
МЕ СМАТРАТИ И ЛУ-
ДИМ... АЛ' СМАТРАМ
ДА ЧОВЕК МОРА ДА
АРЖИ ЗАДАТУ РЕЧ!

ШИНОВСКА
ЛЕТЕЛИЦА
НАД ЛЕТЕЛА
ЈЕ
ПАЦИ-
ФИЧКУ
ОБАЉУ...

СНАЖНА
ЕКСПЛОЗИЈА
ИЗБАЦИЛА ЈЕ
КАПУЛУ...

У РЕАУ, ГРЕГ!
САД УСПОСТАВИ
ВЕЗУ СА КОСМО-
ДРОМОМ!

НА КОСМОДРОМУ
СУ УПРАВО
ПРИМИЛИ ИЗВЕ-
ШТАЈ ПУКОВ-
НИКА БЕЈКЕРА.
НАСТАЛА ЈЕ ПРА-
ВА УЗБУНА...

ОМЕСТА ОБАВЕСТИТЕ
КОМАНДАНТА КОСМОДРО-
МА! И ПРИПРЕМИТЕ ОВЕ ЗА
ПРИХВАТАЊЕ БРОДА!

ОВЕ СПРЕМНО
ЗА НЕПРЕДВИЂЕНО
СЛЕТАЊЕ БРОДА НУ-
ЛАХ И ПРЕУЗИМАЊЕ
СЛЕПОГ ПУТНИКА!

Кокос ● Карамел ● Лешник

**ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЗА СВАКОГ:
У ЈЕДНОЈ
ЧОКОЛАДИ
ТРИ УКУСА!**

Volim Te...

ПУЊЕНА МЛЈЕЧНА ЧОКОЛАДА

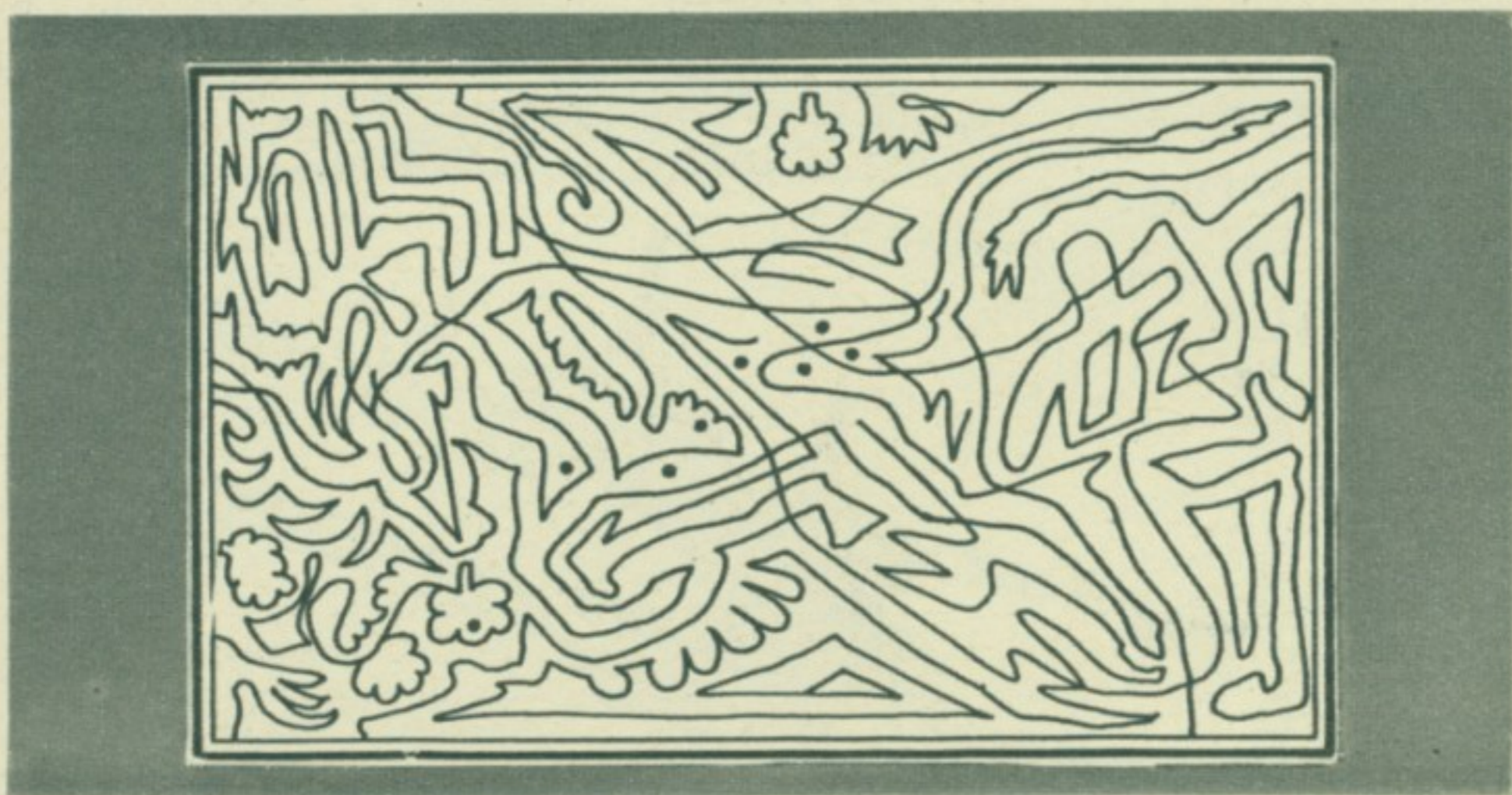

Млечна чоколада „ВОЛИМ ТЕ...“ производи се за свачији укус: у пет комбинација — свака комбинација садржи три оригинална воћна пуњења!

Zvečevac СЛАДИ И НАГРАЂУЈЕ!

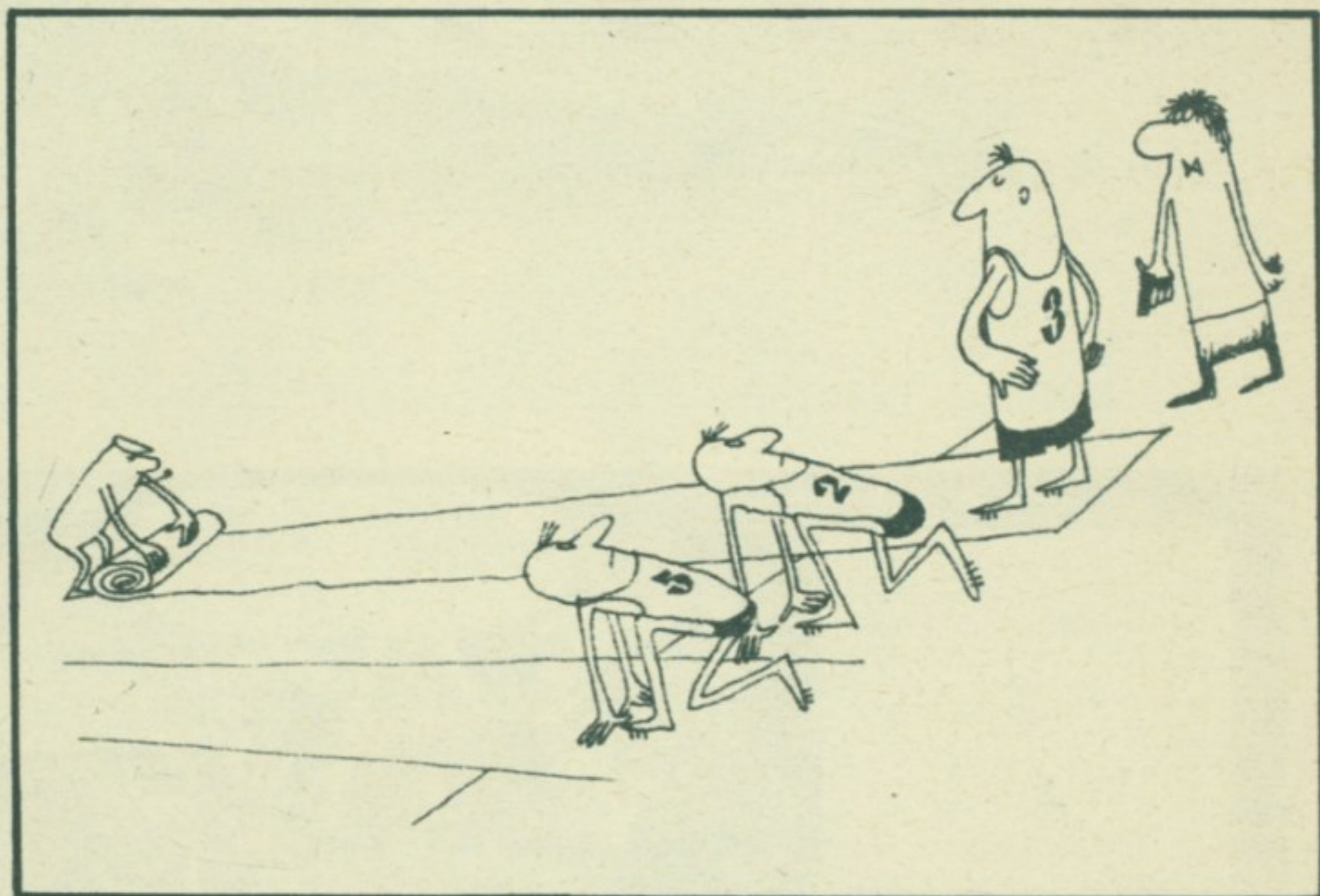
ЗАТАМНИТИ

Узмите браон бојицу и затамните поља означена тачкицама. Добићете занимљив цртеж.

EVA SARDINA

ХУМОР

БЕЗ РЕЧИ

— Можда је ипак било паметније да смо му купили електрични воз који је толико тражио!

БЕЗ РЕЧИ

— Морамо да сазнамо да ли је аматер или професионалац? Каже да ће да игра ако му дамо два пакета жвакаће гуме!

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

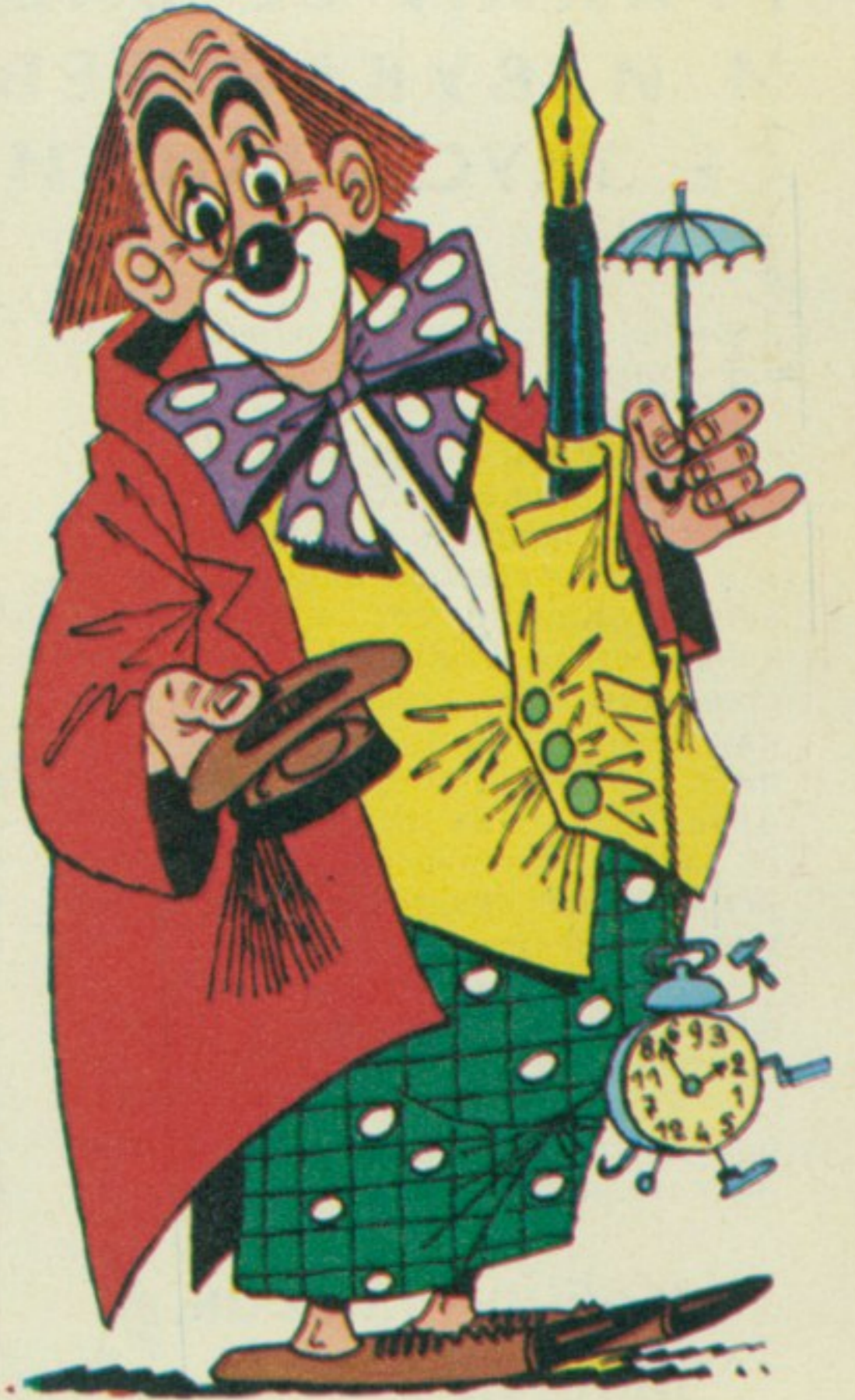
**КО ВОЛИ СВОГ
ПСА МОРА ДА ВОЛИ
И ЊЕГОВЕ БУВЕ.**
(Пословица афричког
народа Амбеде)

КАПЕТАН Кејт

У ТОКУ БОРБЕ У ЊУ ОРЛЕАНСУ
КЕЈТ ЈЕ ЗА ВРЕМЕ
ЈЕДНЕ ШЕЋНЕ
НАТЕРАЛА СВОГ КОЊА
У РАДОН...
АЛИ, ЈЕДАН КРЕСЛАЦ
ПОМИСЛИО ЈЕ
ДА СЕ ЊЕН КОЊ
ОТЕО...

КЛОВН МИЛИОНЕР

Кловн на нашем цртежу има на себи толико детаља у облику цифре 9 да би бројка састављена од њих, ако их поређамо једну до друге, износила поприлично. Дајемо вам пет минута да их све пронађете.

ОДГОВОР:

1). десно око, обрва и бора испод ока; 2) десно уво (9); 3) на левој страни кравате; 4) последње дугме и један набор на прслуку; 5) украс на шеширу; 6) цифра на будилнику. Кад се све ове цифре поређају, једна до друге добија се број 999.999. Значи, нашем клоуну недостаје само 1 динар па да буде милионер.

ПРОФЕСОР

ДЛОФ

ЛУДАЧКА ТРКА С ВРЕМЕНОМ

БОРБА
ПРОТИВ
НЕВИДЉИВИХ

9

ГРАХАМ СЕ БАЦИО НА ЗЕМЉУ И ИЗВУКАО РЕВОЛВЕР. ЛУДАК СЕ ЗАУСТАВИО И НАНИШАНИО...

Грахам је дрхтао од гнева. Грчио је прсте као да гуши непријатеља. Упутио се према аутомобилу где га је чекао Вол.

— Ухватили су и Хети! — рече му. — Глас и покрети су јој као у аутомата. Сенгстеров канцеларија је клопка. Кладим се да је и моја кућа постала клопка. И Хети и Сенгстер знају моју адресу — рече Грахам бесним гласом. Стиснуо је песнице. — Обруч се стеже око мене, Арте. Осећам их за петатама, не могу више да подносим ово гоњење, немам више снаге. Идем горе, ево, ући ћу унутра!

— Говорите ли то озбиљно? — упита Вол — Престаните с будалаштинама.

— Ипак ћу отићи, Арте? Имам чак и план како ћу извући оно што желим од Хети.

Хети — наиван шпијун

— Како сте Грахаме, шта радиш? — одмах је почела да се распитује за посао.

Као опчињен Грахам је посматрао ово мраморно лице. Било је страшно помислити да је ова девојка, некад била тако живахна и љупка, сада само аутомат од меса.

— Презапослен сам, руководим радом више група научника. Истражујемо таласе одређене дужине. Изгледа да су Витони осетљиви на њих. Свакој групи одредили смо је дан снопа таласних дужина. То је права војска најбољих мозгова и немогуће је да на крају неко не успе да пронађе праву таласну дужину у борби против Витона.

— То је врло охрабрујуће — рече Хети монотоним гласом, без изражаја. Бледе руке, на којима су се оцртавале плаве вене, тражиле су нешто на коленима које је сакрила испод стола.

— Да ли знате где су те групе и које таласне дужине употребљавају?

Кад је поставила ово питање на један тако наиван начин, Грахам је био сигуран да је на правом путу. Било је тако како је мислио: овај ја дан мозак послушно је радио у оном правцу који су му одредили, као добро подешена машина.

Трудећи се да буде миран он рече:

— Групе стручњака, има их више, Хети, и ја знам где се налази свака од њих. — Била је то крупна лаж, али он ју је изговорио без гриже савести. — Довољно је да ми кажете једну таласну дужину, а ја ћу вам рећи која је група задужена да је пронађе и где је смештена.

Одговор аутомата издао је своје господаре: њен јадан измучен мозак радио је сувише механички да би био лукав.

— Пет сантиметара! — рече она, као да су ове речи биле уметнуте у њену главу.

Њене су руке клизнуле под сто, вероватно да забележе Грахамов одговор.

Он је скочио на ноге:

— Управо сам то хтео да сазнам — промрљао је и пре него што је Хети могла да направи иједан покрет скочио је к њој и пружио руке да је ухвати. Али тог тренутка отворила су се врата Сенгстерове собе и једно претеће лице скочило је према њему. Грахам се бацио на земљу извукавши револвер. Лудак се зауставио, нанишанио и разлегао се пуцањ. Ствари унаоколо започеле су мртвачки плес изнад Грахамове главе који је лежао на земљи. Врата ормара се отворише и Грахам одговори на ватру: дрвено ивер је летело је на све стране. Четири метка била су испале као знак. Једно тело се нагнуло иза шалтера, онда је пало напред, између Грахама и другог лудака који је излазио из ормара.

Искористивши гужву, Хети је извукла нешто из стола и Грахам је чуо једно издајничко „клик“. Празног и укоченог погледа, она је у Грахама уперила мали револвер који је неспретно држала. Очајним напором Грахам је одоздо подигао пи-

саћи сто и гурнуо га према Хети. Хети се преврнула преко столице, док је из испружене руке одјекнуо пуцањ према таваници.

У ходнику су се зачули ужурбани кораци, неко је псовао. Врата иза њега се нагло отворише, у собу је утрчао Вол с четворицом агената Службе са упереним сружјем.

— Брзо — рече Грахам. — Морамо одвести девојку. — Окренуо се да узме Хети али тада примети кроз отворен прозор како се приближавају кугле. Било их је двадесетак, у једној линији, као огромна огрлица плавих перли.

У непосредној близини Грахамове главе, одјекнуо је пуцањ, метак му је окрзнуо уво. За тренутак је оглувео, мирис опрљеног меса испуни му ноздрве. Бацио се погнуте главе, у паклено коло пуцање, пламена, урлика и занесених телеса, у које је улазио, улазио све више, све док није ништа више чуо.

Брже, шпјо брже!

Преместивши завој којим му је била увијена глава, Грахам је посмарао кроз прозор голему зграду Манхатан Банке која се налазила преко пута, а онда се окренуо присутнима. Њега и рањеног Вола два агента су изнела у последњем тренутку, док су друга двојица остали као мамац: ионако нису могли побећи.

— Кажите Стиву Кенигу да одмах проба на пет сантиметара тала-

сне дужине — нареди двојици агената. — Готово је сигурно да је то права дужина. Било би боље да се одвојите и да сваки иде другим путем, имаћете већу могућност да прођете.

Онда се обратио другој двојници. — Радионица Маркони смештена је у околини Квинса, у подземном граду. Нека се снађу како знају али са обавештењем које ћете им дати можда ће успети да нешто до бро ураде. Шеф је Дикон.

На крају закључи: — Било би корисно да им кажете да се пожуре. Било би потребно да заштите радионицу првим апаратом који успеју да саставе, а исто тако и централу из које добивају струју. Тада, тек могу да заврше друге апарате. Јесте ли добро разумели?

— Јесмо — одговореше углас.

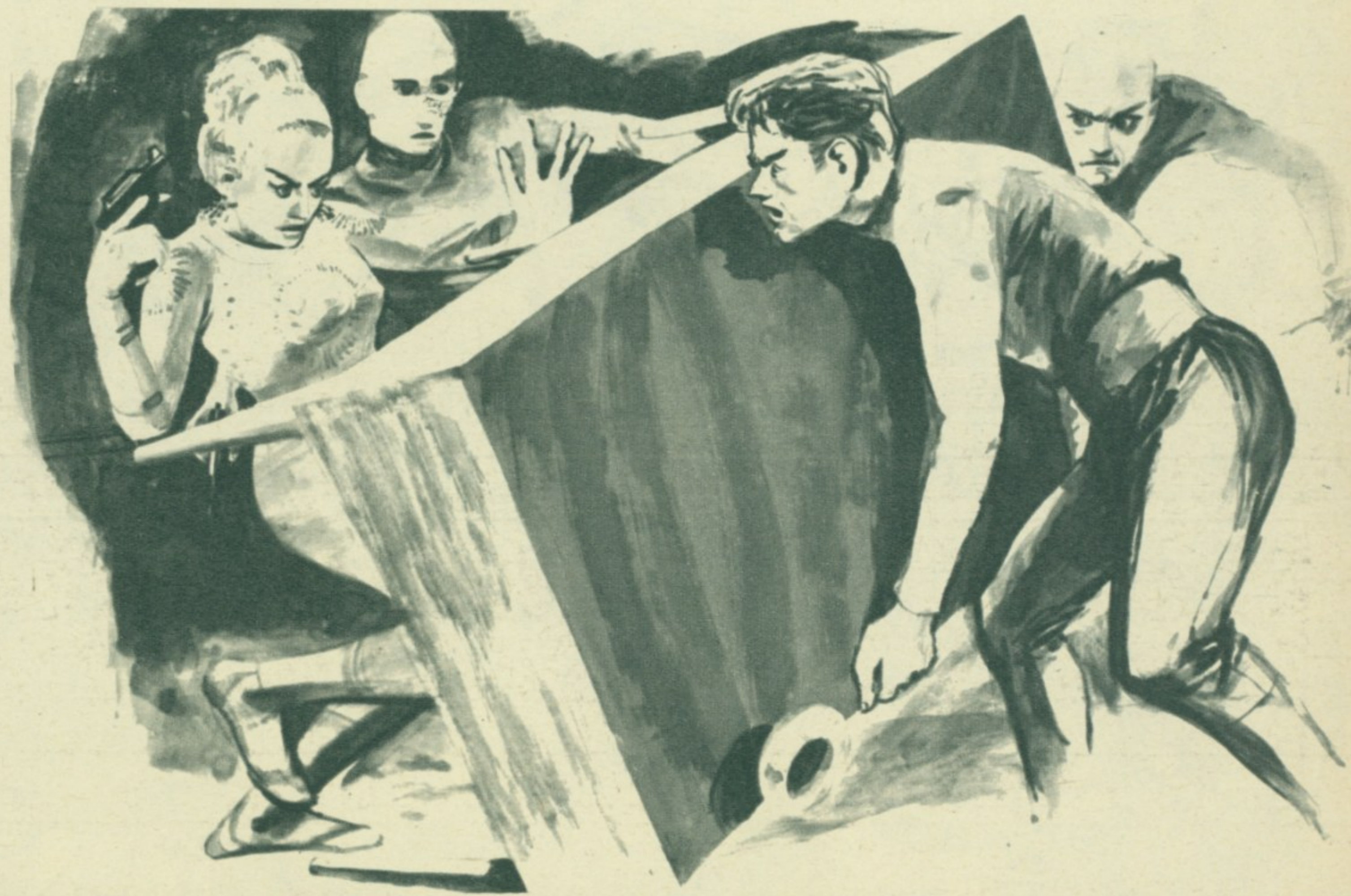
Отишли су.

— Ако заиста откријемо ефикасно оружје против Витона — коментарисао је са чудним осмехом — онда би било добро да не униште оружје у почетку.

— То је логично — рече Вол. Испитивачки је погледао Грахама. — Бил, јесте ли заиста нашли нешто да ваља?

— Да. Открио сам специфичан детаљ који је био сугериран Хетином мозгу. Њој је требало рећи која група врши истраживања која би се приближила таласној дужини од пет сантиметара. Сада је јасно да су Витони хтели да сазнају која је та група и где се она налази. Тога се они боје, и према томе, таласна дужина од пет сантиметара је за њих опасна...

— То сте, значи, тражили горе у

ЧУЛО СЕ ЈЕДНО ИЗДАЈНИЧКО „КЛИК“ И ИЗ МАЛОГ РЕВОЛВЕРА КОЈИ ЈЕ ХЕТИ НЕСПРЕТНО ДРЖАЛА ОДЈЕКУНО ЈЕ ПУЦАЊ.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

Сенгстеровој канцеларији — узвикну Вол задивљено. — Али, Витони као да су вам сами одали своје тајне.

— Да, управо је тако — одговори Грахам мирно. — Издао их је властита шпијун. — Погледао је на сат. — Остаје нам још свега неколико драгоцених часова да искористимо оно што смо открили.

Стотине специјализованих радника, који су били овде сакупљени из разних фабрика за научне инструменте, радили су сада упорно у лабораторији Компаније Фарадеј. Сваки од њих одлично је знао свој посао тако да су Лори и његова мала група могли несметано да се посвете задатку који им је поверен.

Још два часа.

Грахам је ушао к новинама у руци и наслонивши се на покретно постоље, почео да чита. Оклахома је уништена бомбардовањем. Непријатељске трупе улазе у Сан Франциско. Обесхрабрујуће вести са свих страна. Грахам је читао последњи стубац кад му се приближио Лори. Очекивала се капитулација Севера. Грахам је стрпао новине у џеп.

— Лоше вести? — питао је Лори.

— Добре свакако нису! Али има нешто горе за нас. Један радио-аматар из Филадельфије послао нам је поруку да је Вејчов апарат уништен управо онда кад је био готово завршен.

Лори је набрао обрве!

— То још не значи да је Вејч био на добром путу. И према томе, да је наш погрешан.

— Није баш сигурно. Вејч је у својој групи имао једног шпијуна. Ми смо га обавестили, али нам је одговорио да ће пазити на њега; није хтео да га се отараси из страха да му не наместе неког другог и још горег. Боље једно зло за које се зна него оно за које се не зна.

— Је ли то урадио шпијун?

— Да... Одлетео је у ваздух заједно са апаратом. Једна врста хакирија. Има и рањених...

Очекује се
напад

Грахам је препустио Лорија његовом послу а сам је отишао да испита чист терен испред лабораторије. У средини се сада уздизала батерија топова опромног калибра, спремна да буде повезана са бројним кондензаторима апарата у конструкцији.

Поворка плавих кугли, које су биле умањене због удаљености, упутила се према југу изнад Лонг Исланда. Грахам их је с мржњом пратио. — У лошим су водама! — мислио је, заборављајући да се и сами налазе у мучном положају!

Његов поглед зауставио се на оружју. Питао се да ли ће оно бити довољно снажно да прими ударац који ће им задати помахнитали непријатељ. Сумњао је.

Али група се надала да ће моћи да униште једног Витона да би тако могла да упозна свет зашто су радионице Фарадеј одлетеле у ваздух. Ако ништа друго, вратиће људима наду да се борба против Витона може наставити.

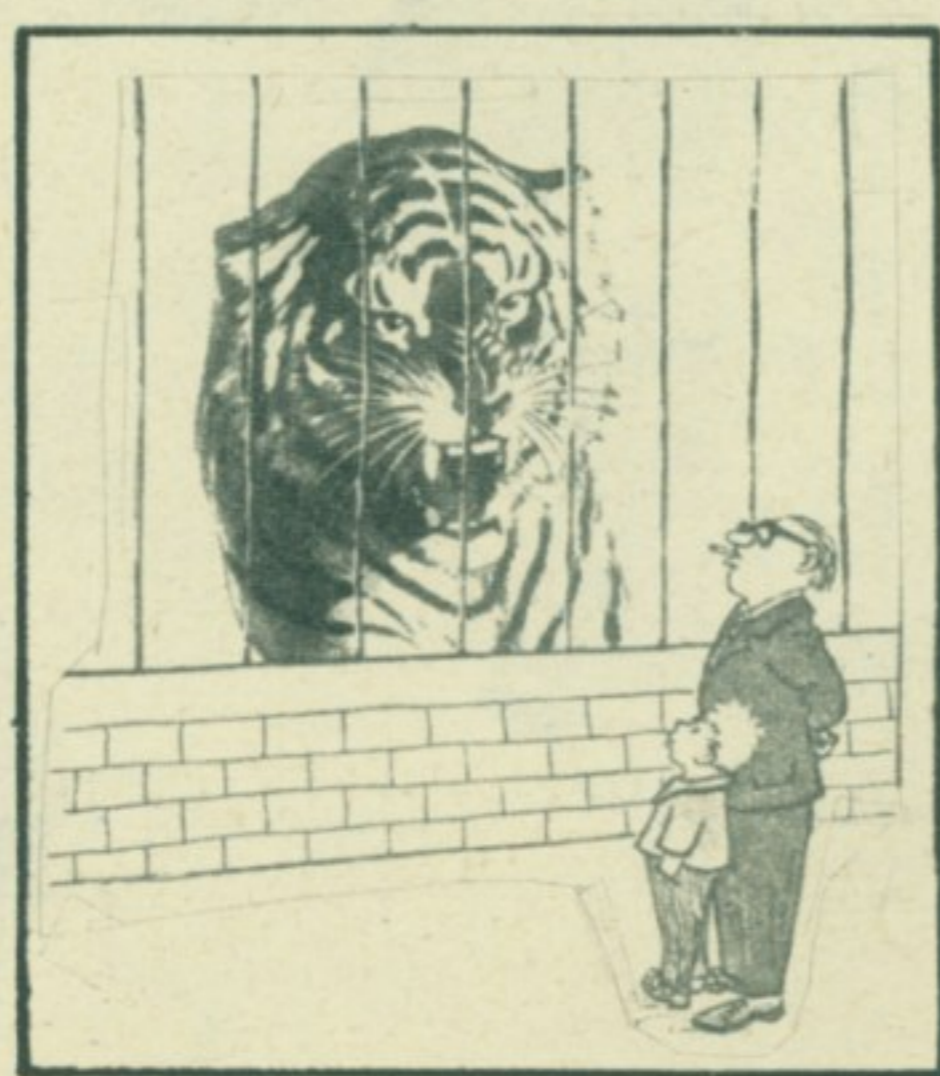
Иза места које је било резервисано за први топ — пројектор била је велика јама: цементна цев дебела петнаест сантиметара улазила је у земљину утробу. У средини је стајао високи стуб.

Пројектором би управљао само један човек. Он би можда могао да опасе свој живот ако стигне да се завуче под земљу, у јаму. Било је то примитивно оклоњште, али једина могућност за бекство.

Грахам упита Лорија:

— Кад ће бити готов први пројектор?

— СВРШИЋЕ СЕ —

— Тата, ако те он поједе ко ће онда да ми ради задатке из аритметике?

ПЛОЧА ЗА ВАС
САНРЕМО 69.

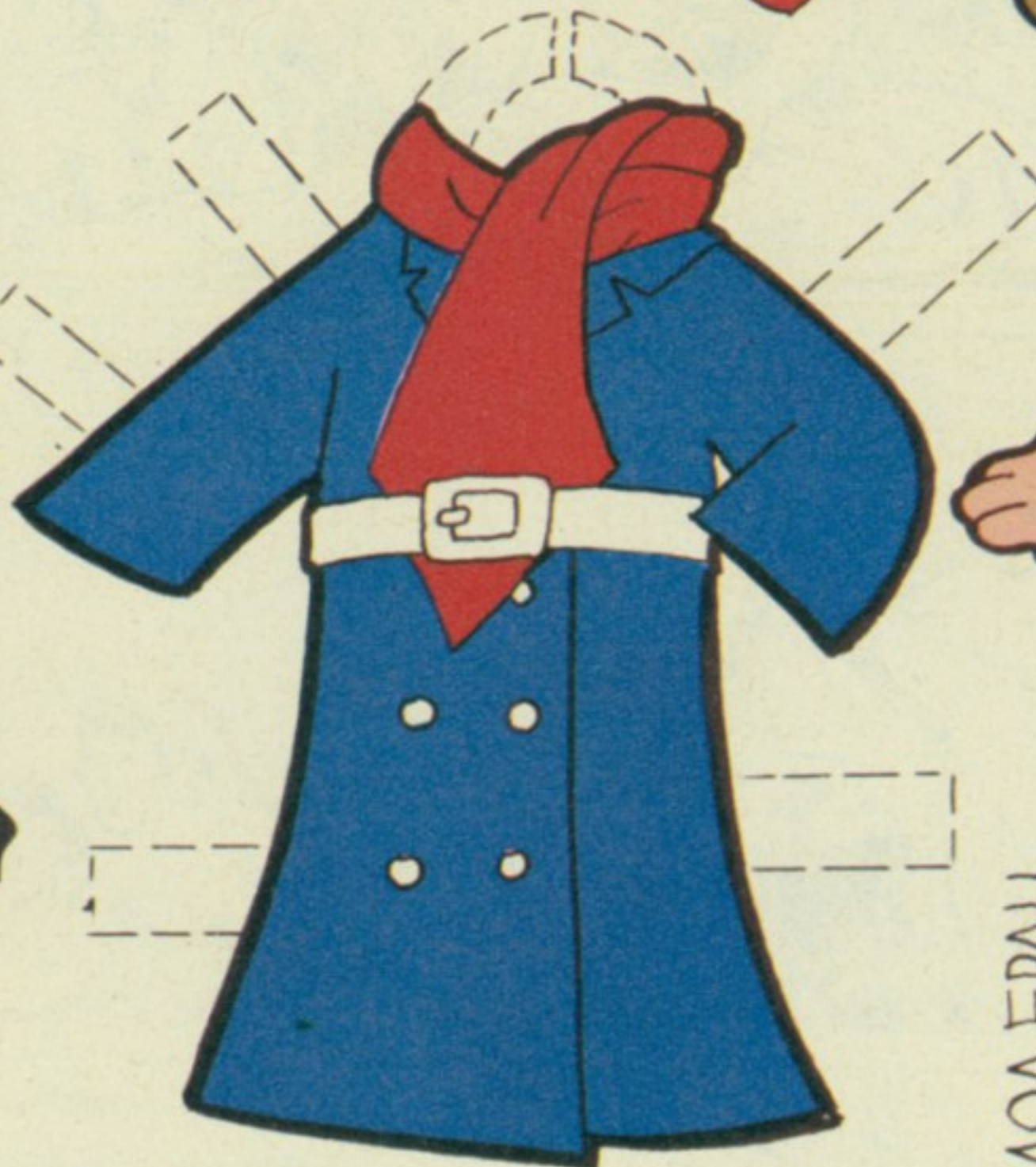
Многи сматрају да је последњи фестивал италијанске канцоне у Сан Рему био један од најслабијих, ако не и најслабији, од свих деветнаест досад одржаних. Па ипак, овај фестивал је још најцењенији у свету. „Југотон“ је зато пожурио да изда неколико плоча са композицијама из Сан Рема. Најважнија је, свакако, првонаграђена „Циганка“ коју пева Боби Соло, затим Милвин „Осмех“ и „Шећер“ у извођењу ансамбла „Дик-Дик“. Цена је 7 динара.

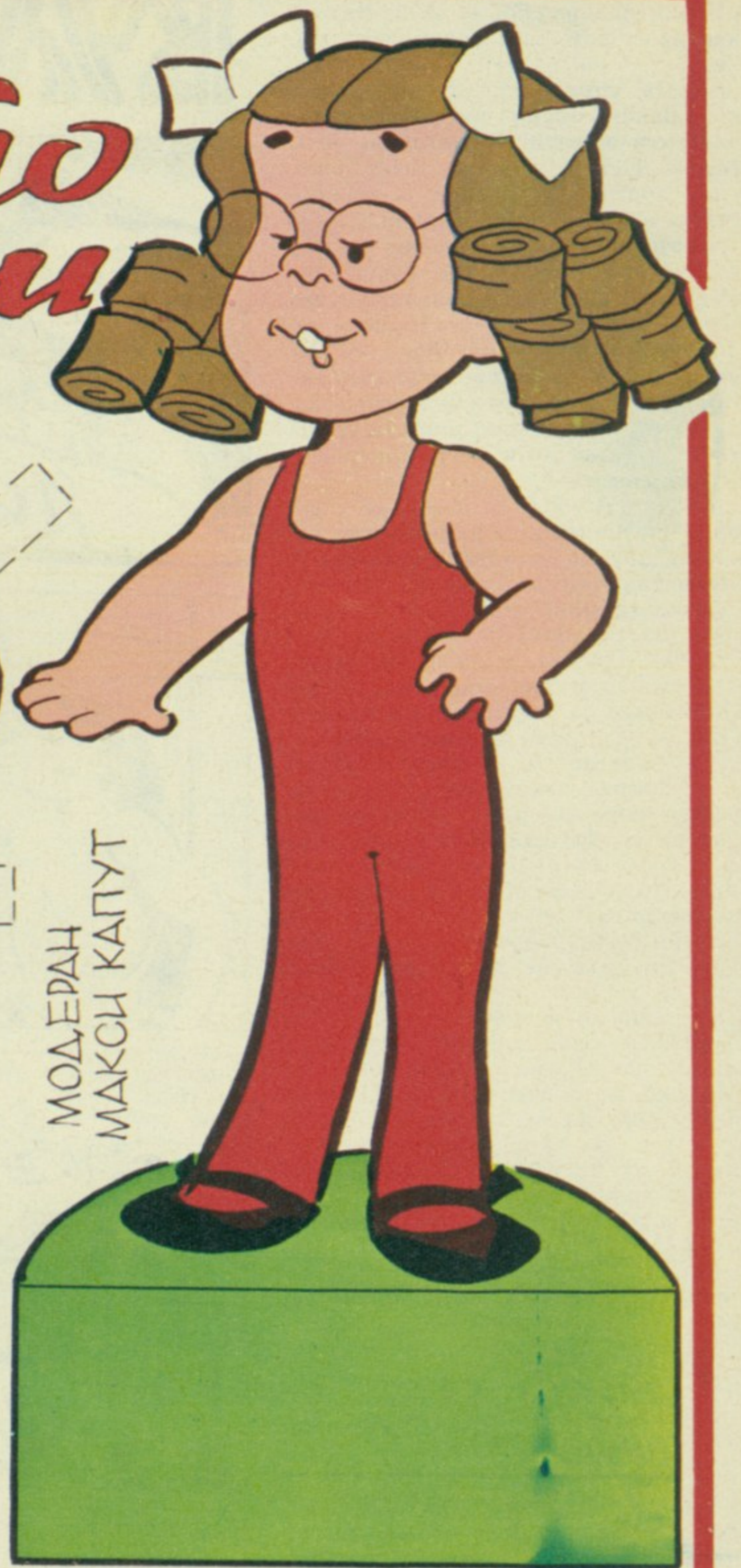
МАРГАРЕТА и њо идељедњој модри

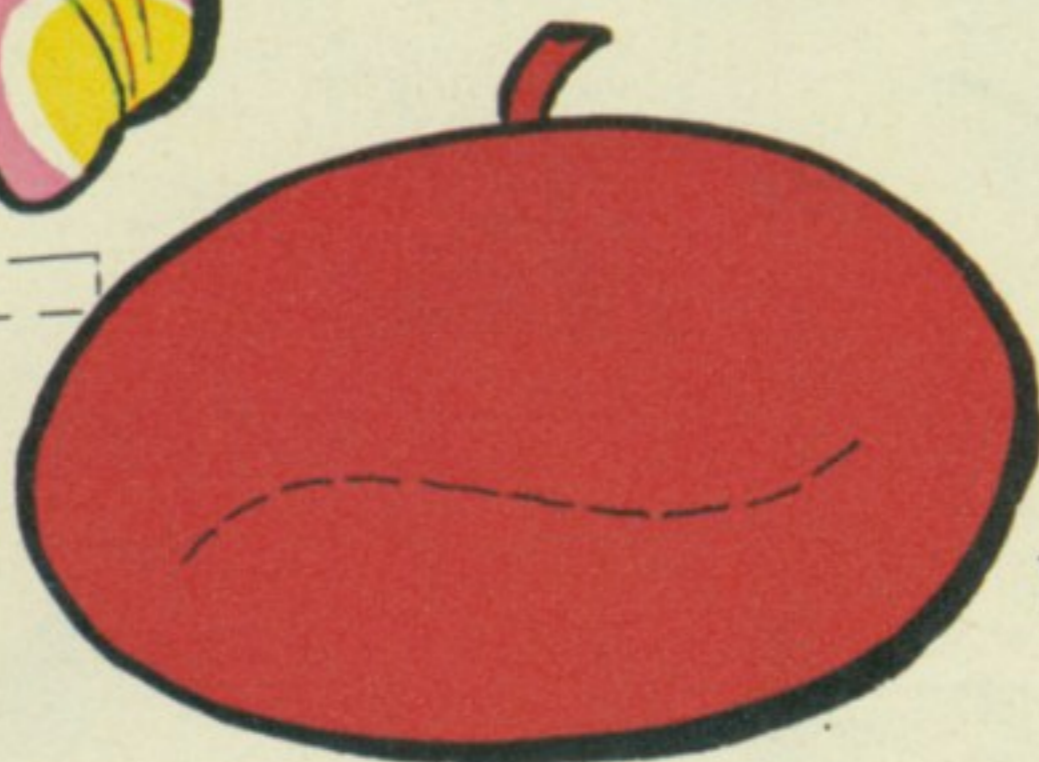
ВЕЧЕРЊА ХАЉИНА
С РИШЕВИМА

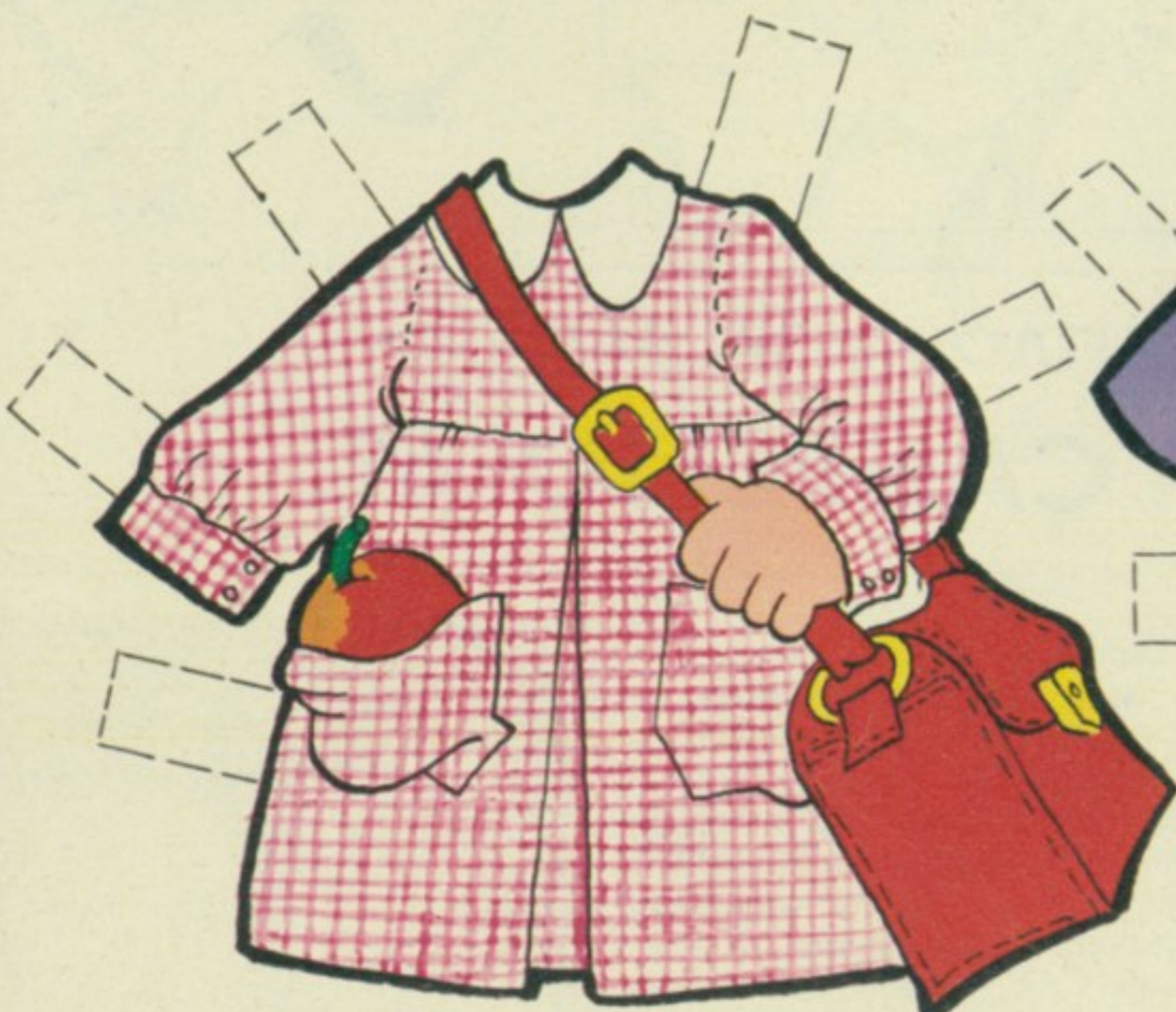
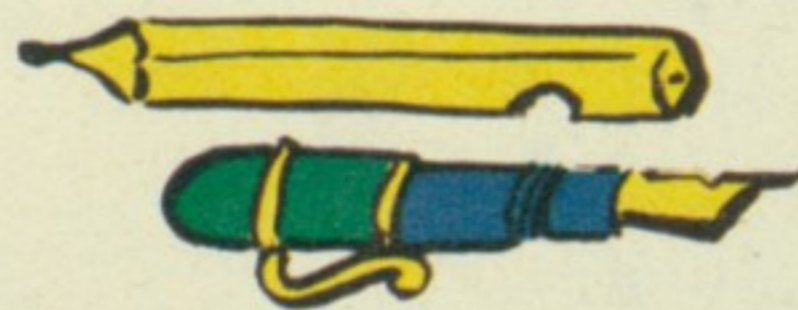
МОДЕРАН
МАКСИ КАПУТ

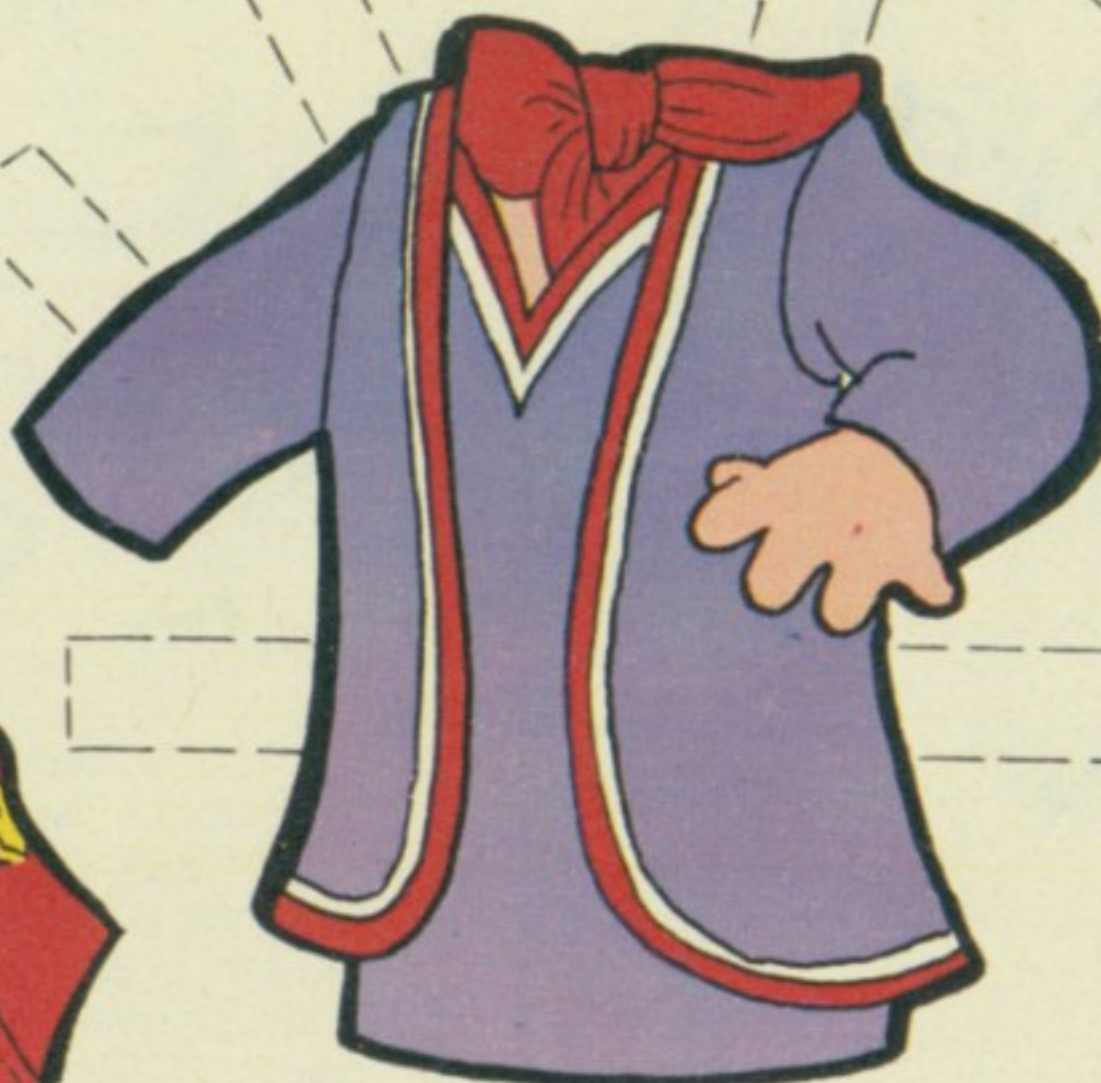
ЏЕМПЕР ЗА САНКАЊЕ

БЕРЕТА „А ЛА БОНИ“

КЕЦЕЉА ЗА ШКОЛУ

КОМПЛЕТ УСТИЛУ
„ЧАРЛСТОН“
СПОРТСКА ТРЕНЕРКА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желим да се дописујем са девојкама и младићима из иностранства а нарочито из Јапана и скандинавских земаља. Обожавам Битлсе. Језик дописивања: енглески и српскохрватски. **Ненад Стошић**, Барајевацка 2, Панчево.

Имам 13 година и желела бих да се дописујем са девојчицама и дечакима из Енглеске. Волим модерну музику, скупљам слике певача и глумаца. Дописивање на српскохрватском и енглеском језику. **Бојана Бенић**, ул. Братства и јединства 2/V, Сарајево.

Ученик сам седмог разреда основне школе. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Хоби ми је скупљање марака и значака, бавим се спортом. **Предраг Стојковић**, ул. Вранислава Нушића бр. 9, Лесковац.

Желела бих да се дописујем са југословенском децом. Ученица сам 3 разреда. Молим вас објавите моју адресу. СССР, В. К. О. г. Лениногорск, ул. Гогоља, дом 9, кв. 4, **Филимонџа Тања**.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из СССР, Мађарске и наше земље. Имам 12 година и похађам VI разред основне школе. Скупљам разгледнице, поштанске марклице и фотографије глумаца. **Вуцаи Густав**, Филипа Кљајића 9, Нови Жедник, Вачка.

Желео бих да се дописујем са једном девојком из наше земље. Скупљам плоче и волим бит-музику. Имам 17 година. **Милан Радукин**. Војина Палексића 56, Каћ.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Идем у VII разред основне школе. Хоби ми је скупљање марака и слика инструмената. **Зорица Павлишан**, ул. Спасоја Стајића бр. 53, Зрењанин.

Волео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је скупљање чланака и проспеката градова. **Миодраг Павловић**, ул. Ледена стена бр. 26, Ниш.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Хоби ми је скупљање фотографија филмских глумаца и глумица. Имам 14 година. **Лела Вајчић**, Бесни Фок бр. 13, з. п. Падинска Скела код Београда.

Ученице смо 5. и 7 разреда О. ш. Желеле бисмо да се дописујемо са дечакима и девојчицама широм наше земље. Сакупљамо салвете фотографије певача и глумаца. **Тања Струјић**, Ступ 234 Илица код Сарајева. Муса Ружица Ступ 278 Илица код Сарајева.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље, а то једино могу остварити ако ви објавите моју адресу. Сакупљам марке и плоче. Навијам за „Звезду“. Имам 17 година. Идем у економску школу. **Добривој Павловић**, Економска школа, Масарикова 29, Шабац.

МАЛА ПОШТА

СТИЖЕ ПОМОЋ МИЛОСАВУ

Драги Забавниче,

Прочитали смо о невољи дечака Милосава и решили да се одрекнемо неких својих жеља и одвојимо нешто новца за њега — 110 н. дин.

Ми, дечаки и девојчице из Индустрijske улице у Бечеју, шаљемо новац теби, драги Забавниче, да га пошаљеш на адресу Милосава.

Александар Петров, Роберт Перишић, Милош Иванишевић, Драган Живковић, Љубомир Главонић, Ненад Чоленић, Милорад Николић, Мирјана Јојкић, Драган Вујовић, Драгана Терзовски и Милена Лонча ревић.

Ваш прилог смо послали просветном раднику Момчилу Радовановићу, Белановица, а он ће га предати Милосаву. На ову адресу могу послати своје прилоге и остали читаоци који желе да помогну малом Милосаву.

КОЛЕКТИВУ „ЗАБАВНИКА“

Захваљујем на упућеној помоћи малом Милосаву. О утрошеном новцу бићете накнадно обавештени. 26. јануар 1969. Белановица

С поштовањем
М. Радовановић

игру тако што коцкицу баца онај на кога је ред.

Победник је онај ко је ближи циљу.

Играчу на црном пољу не помаже ни шестица. Нема право на друго бацање.

ДЕЈВИ КРОКЕТ

Драги Забавниче,

Многима си одговорно на питања па бих те замолио да и мени одговориш „Да ли је Дејви Крокет“ измишљена личност или је стварно постојао? Пишите ми нешто о његовом писцу.

Пуно поздрава **Ненад**

Дејви Крокет (1786—1836) амерички граничар који се под именом Ендрију Џексона борио против Крик — Индијанаца у рату 1812. године. Од 1823. године живео је на крајњем западу Сједињених Држава — Бавио се политиком и три пута је биран у Конгрес. Његово одело, начин говора, сирови хумор и оштроумне досетке на рачун градског живота и односа у друштву, учинили су га веома популарним. Потпуно је у бици код Аламоса.

Књиге „Прича о животу Дејви Крокета“ (1834), „Подвизи и авантуре у Тексасу пуковника Дејви Крокета“ (1836) написане оригиналним Крокетовим језиком, приписиване су самом Дејви Крокету мада историчари књижевности сумњају у то да је он стварни аутор.

ШИШКО НИЈЕ УСВОЈЕН

Драги Забавниче,

Иако је од времена кад је у вашем листу објављена прича у наставцима под насловом „Доживљаји малог Београђанина“ прошло пет месеци, молим вас да ми одговорите да ли је неко усвојио тог четрнаестогодишњег дечака?

Братислава Томашевић,
Шабац

На жалост, дечака о коме је писало у Забавнику нико није усвојио и он се сада налази у Васпитно-поправном заводу у Крушевцу, управо тамо где је најмање желео.

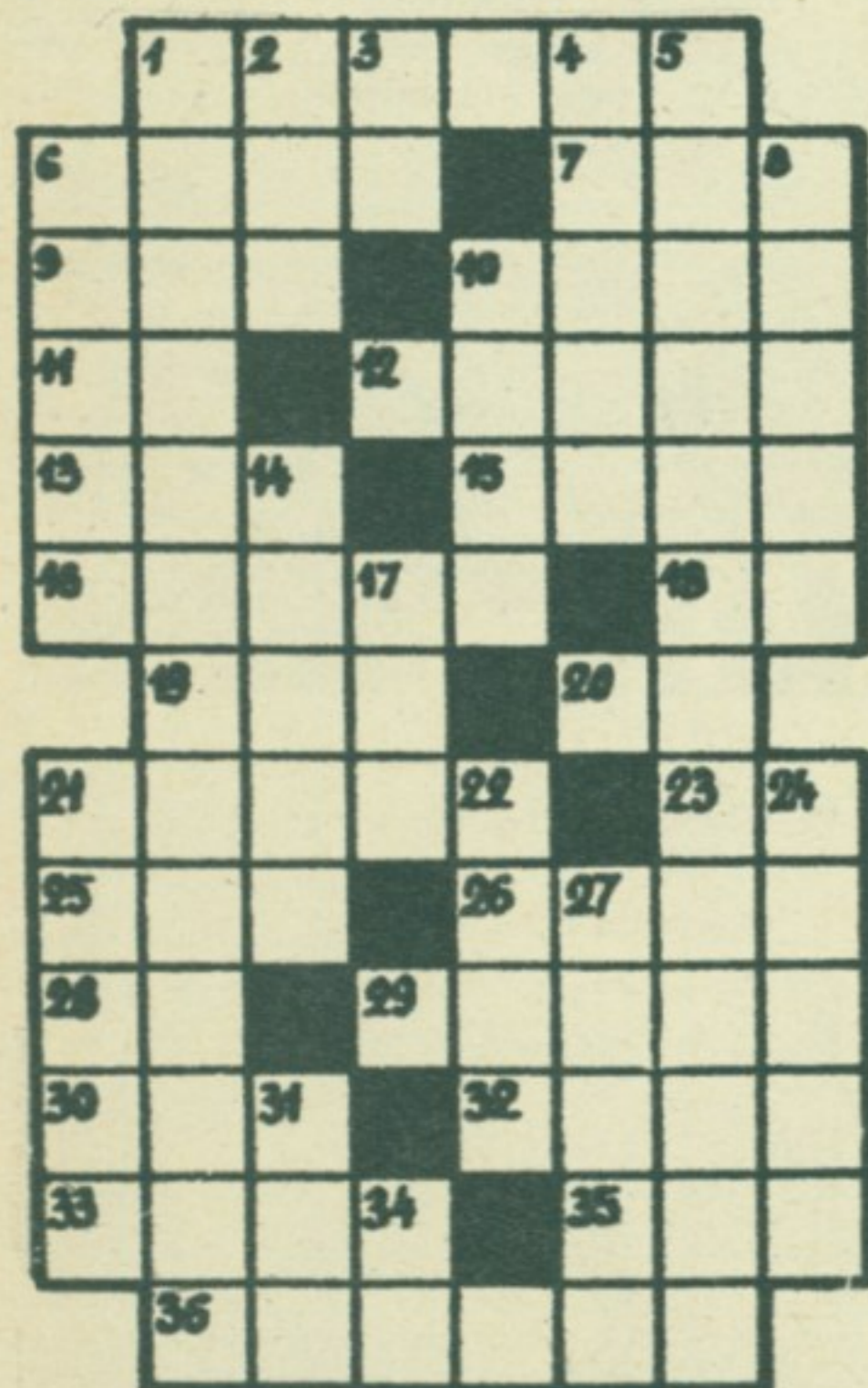
За разлику од сличних игара у нашој игри „Зимске вечери“ два играча могу да се нађу на истом белом пољу, а да један другог не избеже. Настављајући

РЕШЕЊЕ СА 15. СТРАНЕ

КРИВАЦ ЈЕ ФРЕДО. ИЗДАО СЕ ТИМЕ ШТО ЈЕ НАВЕО ТАЧАН БРОЈ ИСПАЉЕНИХ МЕТАКА. САМО ЈЕ УБИЦА МОГАО ДА ЗНА ТУ ПОЈЕДИНОСТ.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

ВОДОРАВНО: 1) стање, положај, 6) врста индијског новца, 7) део намештаја, 9) столеће, 10) део молекула, 11) инцијали француског књижевника („Ковачи лажног новца“), 12) остатак после вршидбе, 13) река на Косову, 15) дефект, 16) град

у Румунији, 18) показна заменица, 19) савремени француски хуморист (Алфонс), 20) зачин јелу, 21) додаток (лат.), 23) гувернер Свете Јелене у доба Наполеона, 25) мочварно земљиште, 26) стара мера за течност, 28) два слова, 29) силе, 30) органи чула слуха и равнотеже, 32) траг дивљачи, 33) слик, срок, 35) света (турц), 36) основна органска јединица.

УСПРАВНО: 1) име и презиме наше позоришне и филмске глумице, 2) билијарски штап, 3) првак, 4) основни закон једне државе, 5) наука о обољењима уста и зуба, 6) планина у близини Београда, 8) ирски лекар, пратио је Наполеона на Св. Јелену, 10) сињска витешка игра, 14) улазница (фр), 17) стуб од очврслог вулканског материјала, 21) име америчког књижевника Милера, 22) главни град Јемена, 24) званична потврда преписа, 27) метал сјајно сребрнасте боје, 31) назив, 34) хемијски знак за алуминијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) старт, 6) Стендал, 8) ета, к, 9) тим, 11) грнчарија, 14) ои, 15) ера, 16) Ек, 17) пила, 19) А (ндре) Ж (ид), 20) во, 21) С (лавко) В (укосављевић), 22) га, 23) слет, 25) ср, 26) ето, 27) ир, 29) пангомима, 32) Ана, л, 33) зоб, 34) ансамбл, 37) аорта.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа «ПОЛИТИКА» Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

